

พระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาวิกฤตของสังคม : กรณี
พระสงฆ์นักพัฒนาอุบลราชธานี – อำนาจเจริญ
Buddhism and Social Crisis' Solution : A study of
Developped Sangha in Ubonratchathani – Umnatcharaen

คณิงนิตย์ จันทบุตร

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. 2544

บทคัดย่อ

เรื่อง พระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาวิกฤตของสังคม : กรณีพระสงฆ์นักพัฒนา
อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ
ผู้วิจัย ผศ.คณินนิตย์ จันทบุตร
ปี พ.ศ. 2545

งานวิจัยเรื่องพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาวิกฤตของสังคม : กรณีพระสงฆ์นักพัฒนา
อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ มีวัตถุประสงค์จะศึกษาถึงความเป็นมา กระบวนการรวมกลุ่มขององค์การ
พระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ การดำเนินงานด้านสวัสดิการชุม
ชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดและเอดส์ ของภิกษุซึ่งเป็นสมาชิกองค์การพระผู้นำ จำนวน 4 รูป ได้แก่
พระอาจารย์ถวิล สุบุญธาตุ ด้านการเผยแพร่ธรรมะด้วยหนังสือและกระดาษและการแก้ไขปัญหายาเสพติด
พระครูมงคลวรวัฒน์ ด้านสวัสดิการชุมชนและการใช้สมุนไพรรักษาโรคเอดส์ พระครูโสภณวิริยะกิจ ด้าน
การเกษตรผสมผสาน สวัสดิการชุมชน พระครูรังษีเนวกิจ ด้านการศึกษาพระปริยัติธรรมและการทำมาหา
กินของชุมชน ศึกษาถึงปัญหาอุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหามา เพื่อนำตัวอย่าง ความสำเร็จของแต่ละ
รูปมาเป็นแผนการพัฒนาชุมชนโดยมีศาสนาเป็นแกนนำ การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการ
สัมภาษณ์ สังเกต แล้วนำเสนอในรูปของพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยสรุปว่า พระพุทธศาสนา มีคุณูปการต่อสังคมไทยหลายประการ พระสงฆ์ซึ่งเป็น
บุคลากรของสถาบัน มีฐานะเป็นศูนย์รวมทางจิตใจและพิธีการของชุมชน บทบาทของพระสงฆ์ซึ่งลด
น้อยลงได้ถูกรื้อฟื้นให้มาเป็นที่พึ่งของชุมชนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากพบว่าผลพวงของการพัฒนาสมัยใหม่ก่อ
ให้เกิดความเสียหายโดยส่วนรวมแก่สังคม เพราะมุ่งพัฒนาแค่วัตถุ แต่หากการพัฒนาจิตใจ การพัฒนา
ชนบทโดยสังฆพัฒนาจึงได้ก่อร่างเป็นรูปแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตนและดำเนินการมาเป็นเวลาช้านาน

องค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ ก่อตั้งในปี พ.ศ.
2531 มูลเหตุที่ก่อตั้ง เกิดจากสภาพเสื่อมโทรมทางศีลธรรมของคนในสังคมขณะนั้น การที่รัฐบาลได้
กำหนดแผนการพัฒนาจิตใจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 ประกอบกับ
กระแสการตื่นตัวของการพัฒนาประเทศแบบแชมพู อุดมของประเทศไทยได้ ก่อให้เกิดคณะ
กรรมการพัฒนาจิตใจหลายกลุ่มทั่วไปในสถานศึกษาและองค์การเอกชนอื่นๆ และเป็นผลให้กำเนิดพระ
สงฆ์พัฒนาจิตใจเพื่อพัฒนาชนบทในหลายๆจังหวัดในภาคอีสาน เนื่องจากความจำเป็นที่ต้องมีพระสงฆ์

เป็นวิทยากรใน การอบรมธรรมะ ภายหลังเมื่อกระแสการพัฒนาจิตใจเริ่มซบเซาลง เพราะไม่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐเท่าที่ควร แต่ขบวนการพระสงฆ์นักพัฒนายังคงเข้มแข็งมั่นคงและก่อตั้งเป็นพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อานาจเจริญ

พระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อานาจเจริญ นับเป็นกลุ่มพระสงฆ์นักพัฒนาที่มีการรวมกลุ่มอย่างแน่นเหนียว โดยเหตุที่มีพื้นฐานจากการเป็นวิทยากร อบรมจิตใจตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทองมาก่อน พระสงฆ์ส่วนใหญ่ล้วนเป็นพระสงฆ์วิปัสสนาธุระ มีความรู้หนักแน่นในธรรมะ คือ จบนักธรรมเอกทุกรูป ประกอบกับมีผู้นำที่เข้มแข็งและมีอุดมการณ์ ได้แก่ พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ และพระครูมงคลวรวัฒน์ ทำให้องค์การพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อานาจเจริญ มีความยั่งยืนมั่นคงและมีผลงานความสำเร็จเด่นๆ ในแต่ละด้าน อาทิ

พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ มีผลงานสำคัญด้านการเผยแผ่ธรรมะด้วยหนังสือและการ์ตูนแก้ไขปัญหายาเสพติดในภารกิจตั้ง "ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต"

พระครูมงคลวรวัฒน์ มีผลงานสำคัญด้านสาธารณสงเคราะห์ โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมอาชีพ เช่น การซ่อมมอเตอร์ไซด์ สอนการตัดผม การเชื่อมโลหะ การตัดเย็บเสื้อผ้า การทำสมุนไพร เช่น ทำผงมะตูม ผงขิง ฟ้าทะลายใจ ใบชา นอกจากนี้ ยังมีการอบรมด้านการทำดอกไม้จันทน์ในงานศพ การตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ

พระครูโสภณวิริยะกิจ มีผลงานสำคัญด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน การศึกษาสงเคราะห์ และการสาธารณสงเคราะห์ โดยชักชวนประชาชนให้ทำไร่นาสวนผสม ทำรั้วป้องกันโจร แนะนำให้ขุดบ่อน้ำ ทำประปา ตัดถนนหนทาง สร้างศาลาพักผ่อนในหมู่บ้าน

พระครูรังษีนวกิจ มีผลงานสำคัญด้านการศึกษา การตั้งโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดป่าจันทรังษี และสาธารณสงเคราะห์อื่นๆ

ปัญหาอุปสรรคที่มีก็เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรในการดำเนินงานมีน้อย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางราชการ เช่น การจัดตั้งศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต พบว่า ราชการไม่ค่อยจริงจัง และจริงจังในการดำเนินงาน ชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมเท่าที่ควร เป็นผลให้การดำเนินงานไม่อาจจะสัมฤทธิ์ผลเท่าที่หวัง

ความยั่งยืนและความเป็นเอกภาพขององค์กรพระผู้นำ แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง เกิดจากความสามารถ ความเสียสละของผู้นำ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรและชุมชนโดยส่วนรวม

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้จะไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้เลย ถ้าไม่ได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากพระคุณเจ้า พระอาจารย์ถวิล สุบุญธาสฺ พระครูมงคลวรวัฒน์ พระครูโสภณวิริยะกิจ และพระครูรังษีเนวกิจ ที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดการดำเนินงานและประวัติส่วนตัวด้านสังคมพัฒนาขององค์การพระผู้นำ แผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อานาจเจริญ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ขอขอบคุณอย่างสูงต่อ ผศ.สุบรรณ จันทบุตร ผศ.คำผล กองแก้ว ที่กรุณาให้คำสัมภาษณ์และข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินภารกิจของพระสงฆ์ผู้นำพัฒนา อุบลราชธานี-อานาจเจริญ ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งต่อ ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข และผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนา ที่มีส่วนผลักดันให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสในการทำวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบคุณ คุณทิวรรณ ปรีโต คุณเปรมมา จันทบุตร ที่ช่วยพิมพ์แก้ไขต้นฉบับจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณิงนิตย จันทบุตร

กรกฎาคม 2545

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
พระสงฆ์นักพัฒนา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ระเบียบวิธีวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
สถานที่ทำการวิจัยหรือเก็บข้อมูล	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
สถาบันสงฆ์กับสังคมไทย	6
วิกฤตของสังคมไทย	8
ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ	9
วิกฤตทางสังคมและการเมือง	11
การพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท	11
ความคิดและความเชื่อพื้นฐาน	13
ความหมายของการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท	14
ความมุ่งหมายของการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท	14
คุณธรรมพื้นฐานที่พึงประสงค์ของการอบรม	15
รูปแบบของการพัฒนาชนบทที่น่าไปใช้	16
แนวทางและทิศทางการพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง	16
บทที่ 3 ประวัติความเป็นมาขององค์การพระผู้นำพัฒนา อุบลราชธานี – อานาจเจริญ	18
วัตถุประสงค์	18
คณะกรรมการในระยะแรกตั้ง	18
แผนงานในการปฏิบัติงาน	19
การประชุม	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
มูลเหตุแห่งการกำเนิดองค์การพระผู้นำพัฒนา อุบลราชธานี – อำนวยการเจริญ	21
1. สภาพสังคมในช่วงปี พ.ศ. 2531	21
2. ความตื่นตัวของกระแสการพัฒนาจิตใจ	23
3. กระแสการรับเอาแผนการพัฒนาประเทศแบบแชมมาฮ์ด อุนดง ของประเทศเกาหลีใต้ ออกเผยแพร่	24
4. กำเนิดคณะกรรมการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท วิทยาลัยครู อุบลราชธานี	24
5. กำเนิดพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท จ.อุบลราชธานี	25
รายละเอียดโดยรวมของพระสงฆ์ผู้นำพัฒนา อุบลราชธานี – อำนวยการเจริญ	27
ผลงาน	27
อุปสรรคปัญหา	27
โครงการจัดสวัสดิการชุมชนเร่งด่วนเพื่อผู้ยากลำบาก อุบลราชธานี – อำนวยการเจริญ	28
บทที่ 4 ประวัติและผลงานพระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ	31
ประวัติครอบครัว	31
ประวัติการศึกษา	31
ประวัติการทำงาน	32
เกียรติคุณที่ได้รับ	33
ผลงานสำคัญ	33
1. ด้านการเผยแพร่ธรรมะ	33
2. ด้านการผลิตสื่อธรรมะ	33
3. โครงการแก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด หรือโครงการจัดตั้ง ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต	48
อุปสรรคปัญหา	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ประวัติและผลงานของพระครูมงคลวรวัฒน์ วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ	53
ประวัติครอบครัว	53
ประวัติการศึกษา	53
ผลงานสำคัญด้านการศาสนา	56
1. การปกครอง	56
2. การเผยแผ่	56
3. ด้านการศึกษา - ศึกษาสงเคราะห์	57
4. ด้านสาธารณูปการ	58
5. ด้านสังคมสงเคราะห์หรือสาธารณสงเคราะห์	58
เกียรติคุณที่ได้รับ	59
บทที่ 6 ประวัติและผลงานของพระครูโสภณวิริยะกิจ วัดป่าแก้ว	61
ประวัติครอบครัว	61
ประวัติการศึกษา	61
ประวัติหมู่บ้าน , วัดป่าแก้ว	62
ผลงานสำคัญ	63
1. ด้านการศึกษา	63
2. การศึกษาสงเคราะห์	64
3. งานเผยแผ่	65
4. งานด้านสาธารณสงเคราะห์	65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 7 ประวัติและผลงานของพระครูรังษีนิวกิจ วัดป่าจันทรงชี	66
สถาปนามิประเทศของอำเภอน้ำยืน	66
ประวัติครอบครัว	66
ประวัติการศึกษา	67
ผลงานสำคัญ	67
1. ด้านการศึกษา	67
2. ด้านสาธารณสงเคราะห์	69
อุปสรรคปัญหา	69
บทที่ 8 บทสรุป	70
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
(1) รายงานพระภิกษุผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา " การผลิตและการใช้สื่อวิชาการสอนพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยม"	
(2) ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อำนางเจริญ	
ประวัติผู้วิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

โครงสร้างสังคมไทยในอดีต ประกอบด้วยส่วนหลัก ๆ คือ ศาสนธรรม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ตัวหลักที่จะทำหน้าที่กำหนดระเบียบสังคมคือศาสนา พลังส่วนนี้จะเป็นตัวกำหนด วัฒนธรรม ทั้งศาสนาและวัฒนธรรมจะร่วมกันกำหนดเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง การพึ่งกันภายในชุมชน และอุดมคติแบบพุทธ แต่ในปัจจุบันพลังของศาสนาอ่อนแอลง สังคมปัจจุบันขาดทิศทางและเป้าหมาย ทั้งระยะสั้น ระยะยาว หรือชั้นอุดมคติ ตกอยู่ในสภาพกึ่งอาณานิคม มีการรับวัฒนธรรมและเทคโนโลยี แบบตะวันตกโดยไม่ประมาณตน ขาดความภูมิใจในวัฒนธรรมของตน การจะหยุดยั้งสิ่งผิดก็คือ กลับมา ค้นหาสิ่งดีงามจากวัฒนธรรมของตน เช่น วัฒนธรรมแบบพึ่งตนเอง

สิ่งที่เป็นนิมิตที่ดีของสังคมไทยคือผู้บริหารประเทศกลุ่มหนึ่งเริ่มมองเห็นความจริงว่า ข้อบกพร่อง ของการพัฒนาประเทศก็คือการที่เราดำเนินรอยตามประเทศพัฒนา มุ่งพัฒนาเทคโนโลยีและวัฒนธรรม จน ขาดการพัฒนาด้านศีลธรรม จริยธรรม ยังผลให้มีความคิดเรื่องการพัฒนาจิตใจโดยใช้ศาสนาเป็นแกนนำ โดยเล็งเห็นว่านโยบายการพัฒนาชนบทของประเทศไทยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เรามุ่งพัฒนาสติปัญญา ความรู้อย่างมาก แต่ยังขาดการส่งเสริมคุณธรรมซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาจิตใจ จึงทำให้เกิด ปัญหาสังคมต่าง ๆ

พระสงฆ์นักพัฒนา

นอกจากเอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ จะเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาชนบทโดยใช้ ศาสนาเป็นแกนนำแล้ว ปรากฏบทบาทของพระสงฆ์นักพัฒนาที่จำนวนมากขึ้น พระสงฆ์เหล่านี้บ้างก็ เป็นพระสงฆ์ผู้นำนักพัฒนาโดยธรรมชาติ บ้างก็เป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยสงฆ์ บ้างก็เป็นพระธรรมทายาท ซึ่งเป็นผลจากการอบรมปลูกจิตสำนึกจากวัดชลประทานรังสฤษดิ์ ปากเกร็ด นนทบุรี ของท่านปัญญานันทภิกขุร่วมกับสวนโมกขพลารามของท่านพุทธทาสภิกขุ

บทบาทของพระสงฆ์นักพัฒนาแตกต่างกันไปแล้วแต่ความสามารถพิเศษของแต่ละรูป บางรูป เติบโตที่การเทศน์อบรมประชาชน บางรูปก็เติบโตที่เป็นผู้นำด้านสาธารณูปโภคแก่ชุมชน เป็นแกนนำในการจัด ตั้งสหกรณ์ข้าว สหกรณ์ควาย เลี้ยงเด็กยากจน สอนวิชาชีพแก่เยาวชน โดยเหตุที่เป็นที่เคารพนับถือ เลื่อมใสศรัทธาของประชาชน สิ่งที่ยังสังเกตคือยิ่งปรากฏความมัวหมองในศาสนจักรมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่ง ปรากฏสำนักสงฆ์ที่เกิดขึ้นใหม่ พระสงฆ์นักพัฒนาซึ่งแยกตนออกประกอบกิจกรรมทางศาสนามากขึ้น

บทบาทของพระสงฆ์นักพัฒนาถดถอยไปกับวัฒนธรรมเดิมของชาวพุทธ เพราะในอดีตวัดและบ้านสัมพันธเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พระสงฆ์เป็นผู้นำแก่ชาวบ้านทั้งด้านจิตใจ การปกครอง สังคม บทบาทของพระนักพัฒนาที่เด่น ๆ ในอดีต เช่น

พระครูขันตยาภิวัฒน์ วัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก มีเด็กอยู่ในอุปการะถึง 3,000 คน

พระครูถาวรธรรมวัฒน์ (พระอาจารย์สนอง ถาวโร) วัดกุสุมาลย์ ตำบลคูขุด อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา เน้นเรื่องการอบรมธรรมเพื่อพัฒนาจิตใจ ส่งเสริมการศึกษาและประยุกต์พุทธธรรม เพื่อการพัฒนาชนบท ทำโครงการธนาคารโค กระบือ ธนาคารข้าว สหกรณ์ร้านค้า ศูนย์พัฒนาเด็ก

เจ้าอธิการถวัลย์ ประุกโม เจ้าอาวาสวัดแม่เจดีย์ จังหวัดเชียงราย จัดตั้งธนาคารข้าว สัจจะออมทรัพย์และริเริ่มโครงการยาสมุนไพร

พระอาจารย์คำเขียน สุวณฺโณ วัดป่าสุคะโต ตำบลหนองขาม อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เน้นการพัฒนาจิตใจและจัดทำโครงการเด็กเล็ก

พระอาจารย์บุญธรรม อุตตมโม เป็นพระผู้นำในการพัฒนาชุมชนตั้งธนาคารข้าว ทำประมงหมู่บ้าน เพาะชำต้นไม้ ส่งเสริมการเกษตร เพาะเห็ดหูหนู ปลูกสมุนไพร

พระเทพกวี วัดป่าดาราภิรมย์ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา มูลนิธิศึกษาพัฒนาชนบท ช่วยเกษตรกรที่ยากจน โครงการการเกษตรพัฒนา ศูนย์อบรมเด็กเล็ก ธนาคารข้าว ธนาคารควายให้สมาชิกกู้เงินทุนหมุนเวียน

พระอาจารย์ถวิล สุบุญธาตุ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นพระผู้นำในการเทศนาอบรมประชาชน ชำราชากร ทนาร ตำรวจ ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาจิตใจวิทยาลัยครูอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

พระอธิการเฉลิม ฐิตีสิโร เจ้าอาวาสวัดบ้านโนนเมือง อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้นำในการพัฒนาจิต ปร่าบอบายมุขในหมู่บ้าน จนบ้านโนนเมืองกลายเป็นบ้านปลอดอบายมุข

เจ้าคุณศรีรัตนมุนี วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลก เจ้าคุณเมธีวราภรณ์ เจ้าคณะอำเภอลับแล วัดคลองโพธิ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ และพระครูมงคลศีลวงค์ เจ้าคณะอำเภอดอยสะเก็ด วัดบูรพาราม จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งสามองค์เป็นพระผู้นำในการพัฒนาชนบท เป็นวิทยากรสำคัญของกองทัพภาคที่ 3

กลุ่มพระสงฆ์นักพัฒนาที่สำคัญ

1. กลุ่มพระสังฆพัฒนา เป็นพระสงฆ์นักพัฒนาในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีพระราชสีมาภรณ์ (โสภาส นิมิตฺติเมธี) เป็นแกนนำ มีพระสงฆ์ที่อยู่ในกลุ่มประมาณ 20 - 30 รูป ผู้มีผลงานเด่นในกลุ่มนี้คือ พระบัญญัติ อนุตฺตโร ผู้สร้างนิคมเกษตรชาวพุทธ ที่อำเภอบัวใหญ่ พระสมุห์เฉลิม ฐิตีสิโร ผู้สร้างหมู่

บ้านปลอดอบายมุขที่โนนเมือง อำเภอขามสะแกแสง พระครูถาวรธรรมวัฒน์ ผู้สร้างชุมชนชาวพุทธที่วัด กุศลวน ต.คูขาด อ.คง จ. นครราชสีมา ด้วยระบบบุญสภกรณ์และบุญพัฒนา

2. กลุ่มสหธรรมเพื่อการพัฒนา เป็นกลุ่มพระสงฆ์นักพัฒนาในเขตจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัด ใกล้เคียง ประมาณ 30 รูป เพื่อการช่วยเหลือกันในการพัฒนาชนบท มีพระครูพิพิธประชานาถ วัดสามัคคี บ้านทุ่งสว่าง อ.เมือง จ.สุรินทร์ ซึ่งใช้หลักอบรมจิตใจควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น อบรมเยาวชนเพื่อ เป็นฐานในการพัฒนา ด้วยการตั้งสหกรณ์ร้านค้า ธนาคารข้าว และเกษตรกรแบบผสมผสาน

3. กลุ่มกระบอก้อม เป็นกลุ่มพระภิกษุในเขตจังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่นและนครราชสีมา ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงพ่อเทียน จิตตสุโก จุดใหญ่มุ่งรณรงค์การปฏิบัติธรรม การสงวนป่าไม้ การปลูกป่า การอบรมประชาชนทางด้านจิตใจด้วยการบวชศีลจารีณี รณรงค์การลด ละ เลิก อบายมุขอย่างเด็ดขาด มี สมาชิกประมาณ 10 รูป มีพระอาจารย์บุญธรรม วัดบ้านหนองแก และพระอาจารย์คำเขียน สุวณโณ วัด ป่าสุคติ อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ เป็นแกนนำ

4. องค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม -แผ่นดินทอง ศูนย์กลางที่วัดเทพมงคล จังหวัด อำนาจเจริญ ซึ่งมีพระครูมงคลวรวัฒน์ เป็นแกนนำ โดยมีคณาจารย์ภาคปรัชญาและศาสนา สถาบัน ราชภัฏอุบลราชธานีเป็นผู้สนับสนุน พระสงฆ์กลุ่มนี้เดิมมีประมาณ 80 รูป ทำหน้าที่ให้ความรู้เผยแพร่ด้าน คุณธรรมเพื่อพัฒนาจิตใจ รณรงค์ ลด ละ เลิก อบายมุข และส่งเสริมสัมมาอาชีวะของประชาชนตามอุดม การณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง ถือว่า การพัฒนาชนบท จะต้องพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ

องค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ ก่อตั้ง เมื่อปี 2531 เดิมประกอบด้วยจำนวนสมาชิก 80 รูป กระจายทั่วไปในเขตอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัด อุบลราชธานี พระสงฆ์ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งเป็นพระสังฆาธิการ โดยเริ่มจากการเป็นพระวิทยากรในการ เผยแผ่อุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ประจำแต่ละอำเภอ ซึ่งเฟื่องฟูในจังหวัดอุบลราชธานีระหว่างปี 2525 - 2530 ภายหลังเมื่ออุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ขบเขาลงตามกระแสของระบบราชการ พระสงฆ์เหล่านี้ก็ยังคงทำงานในฐานะพระสงฆ์นักพัฒนา ความคุ้นเคยสนิทสนมทำให้พระสงฆ์เหล่านี้มา รวมกลุ่มจัดตั้งเป็นองค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง โดยมีท่านพระครูมงคลวรวัฒน์ วัด เทพมงคล จังหวัดอำนาจเจริญ เป็นประธานสืบมาตั้งแต่ปี 2531 ถึงปัจจุบัน

ความสามัคคีธรรมของพระสงฆ์นักพัฒนาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เป็นเรื่องที่น่าศึกษา อย่างยิ่งเพราะพระสงฆ์นักพัฒนาในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนเป็นปัจเจกบุคคล มีความโดดเด่นตามลำพัง ไม่ว่าจะเป็น หลวงพ่ออนัน อ.เมือง จ.สุรินทร์ หลวงพ่อพระอธิการเฉลิม ฐิตีสิโร วัดโนนเมือง อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา การรวมกลุ่มของพระสงฆ์นักพัฒนาอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ แม้จะเป็นองค์กรหลวม ๆ แต่ก็มิพหลังเข้มแข็งมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีการพึ่งพาตนเองโดยการจัดสะสมสัจจะอมทรัพย์ ทุกครั้งที่

มาประชุมประจำเดือน มีการประสานสัมพันธ์กับกลุ่มองค์กรอื่นๆ อาทิ กลุ่มพระสงฆ์เสขิยธรรม จ.สุรินทร์ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย กลุ่มศาสนาเพื่อการพัฒนา (ศ.พ.พ.) การได้รับอนุมัติเงินกองทุน ชุมชน (Sip) ในการจัดสวัสดิการการศึกษาและผู้ยากไร้ จำนวน 12 ล้านบาทเศษ ในปี พ.ศ. 2542 ยิ่งทำให้องค์กรของพระสงฆ์นักพัฒนาทวีความเข้มแข็งมากขึ้น

ในภาวะวิกฤตทางสังคม เศรษฐกิจ พระสงฆ์เหล่านี้ได้มีส่วนช่วยเหลือชุมชนทั้งด้านการศึกษา บริการชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติด การช่วยเหลือผู้ยากไร้ การจัดเกษตรผสมผสาน จึงน่าจะได้ศึกษาถึงความเป็นมาของกลุ่มพระสงฆ์องค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อานาจเจริญ ปัจจัยการรวมกลุ่ม และผลงานของพระสงฆ์นักพัฒนารูปเด่น ๆ เพื่อจะเป็นแบบอย่างในการรวมกลุ่มของพระสงฆ์กลุ่มอื่น ๆ อันจะเป็นปัจจัยแห่งความมั่นคงของสถาบันศาสนาในประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อจะศึกษาถึงความเป็นมา กระบวนการรวมกลุ่มขององค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อานาจเจริญ
2. เพื่อจะศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของการดำเนินงานด้านสวัสดิการชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดของพระสงฆ์รูปเด่น ๆ 4 รูป เป็นกรณีตัวอย่าง
3. ศึกษาถึงอุปสรรค ปัญหา และวิธีแก้ไขในการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวคิดและทิศทางของพระสงฆ์กลุ่มอื่นต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเข้าไปสังเกต สัมภาษณ์จัดบันทึกข้อมูล (Participant Observation) จากพระสงฆ์นักพัฒนาและผู้เกี่ยวข้อง แล้วนำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Research)

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากพระสงฆ์องค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อานาจเจริญ ปัจจุบันมีจำนวนถึง 30 รูป การวิจัยจึงเลือกเพียงพระสงฆ์รูปเด่น ๆ 4 รูป ซึ่งมีผลงานแตกต่างกัน ส่วนพระสงฆ์รูปอื่นๆ จะทำเป็นทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนาและกล่าวถึงผลงานอย่างย่อ ๆ ในภาคผนวก กลุ่มพระสงฆ์ที่จะดำเนินการวิจัยได้แก่

1. พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ วัดบ้านเป้า อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี ด้านการเผยแพร่ธรรมะและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ปัจจุบันย้ายไปอยู่วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ)
2. พระครูมงคลวรวัฒน์ วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ ด้านสวัสดิการชุมชน และการใช้สมุนไพรรักษาโรคเอดส์
3. พระครูโสภณวิริยะกิจ วัดป่าแก้ว อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี ด้านเกษตรผสมผสาน สวัสดิการชุมชน
4. พระครูรังษีเนวกิจ เจ้าอาวาสวัดป่าจันทร์คี อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี ด้านการศึกษาพระปริยัติธรรมและด้านการทำมาหากิน อาทิ การทอผ้า การเลี้ยงปลาในกระชัง

สถานที่ทำการวิจัยหรือเก็บข้อมูล

อยู่ในเขตอำเภอน้ำยืน อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี และอำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาถึงความเป็นมา กระบวนการรวมกลุ่มองค์กรพระผู้นำแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง อุบลราชธานี – อำนาจเจริญ
2. ศึกษาถึงประวัติความเป็นมา และผลการดำเนินงานของพระสงฆ์ทั้ง 4 รูป เป็นกรณีตัวอย่าง
3. ศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ไขในการดำเนินงานของพระสงฆ์แต่ละรูป
4. นำตัวอย่างความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค และความล้มเหลวของแต่ละรูปมาสรุปเป็นแผนดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยมีศาสนาเป็นแกนนำ

บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สถาบันสงฆ์กับสังคมไทย

สถาบันสงฆ์เป็นสถาบันหลักสถาบันหนึ่งในพระพุทธศาสนา เพราะตามหลักการในพระพุทธศาสนาพระสงฆ์มีสถานภาพสูงมาก พระพุทธองค์ทรงนับเนื่องพระสงฆ์ว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย ดังพุทธดำรัสสอนหนึ่งความว่า ... "ผู้ใดเห็นพระพุทธ ผู้นั้นเห็นพระธรรม ผู้ใดเห็นพระธรรม ผู้เห็นพระพุทธ ผู้ที่เห็นพระพุทธภวะนั้นแลคือผู้เห็นพระธรรม จะเห็นพระธรรมก็ด้วยปัญญาบารมี เมื่อเห็นได้เช่นนี้ ย่อมเป็นพระอริยสงฆ์ อันยอมดำเนินรอยตามพระพุทธกิจ โดยมุ่งพระกรุณาคุณเป็นแนวทาง องค์คุณแห่งพระรัตนตรัยอย่างสมบูรณ์อยู่ตรงนี้เอง" (อ่างใน ส. ศิวรักษ์ , 2522 : 12)

พระสงฆ์จึงเป็นประจักษ์ชัดแห่งพระอรหันต์ เพราะพุทธองค์ทรงกำหนดให้พระธรรมคำสั่งสอนเป็นเครื่องแทนพระองค์ เมื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน ผู้ถึงพระธรรม จึงได้ชื่อว่าพระพุทธเจ้า และผู้นั้นคือพระอริยสงฆ์

ในพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท พระสงฆ์เป็นสถาบันที่สำคัญมาก เนื่องจากภิกษุเป็นหลักสำคัญในการถ่ายทอดอุดมการณ์แก่ประชาชน พรหมจรรย์ของพระภิกษุเอื้ออำนวยต่อการสืบเนื่องของสถาบันพระสงฆ์จึงเป็นศูนย์กลางจิตใจของประชาชน

ฐานะของพระสงฆ์ในอุดมการณ์เป็นฐานะที่สูงมาก โลกของพระสงฆ์เป็นโลกของผู้มีชีวิตสูงส่ง ส่วนโลกของฆราวาสเป็นโลกของผู้มีชีวิตที่ต่ำกว่า ฆราวาสไม่ว่าจะเป็นฐานะหรือตำแหน่งเช่นใดจำเป็นต้องให้การเคารพสักการะพระสงฆ์ด้วยการกราบ เมื่อเด็กชายบวชเป็นสามเณร พ่อแม่ของเด็กจำเป็นต้องแสดงความเคารพต่อสามเณร เมื่อผู้ชายบวชเป็นภิกษุ ผู้ที่อยู่เหนือกว่าเช่นนาย จำต้องแสดงความเคารพ (ม.ร.ว. ...อิน รพีพัฒน์ 2521 : 248) สถาบันสงฆ์เป็นผู้นำทางจิตใจ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของชาวบ้านอย่างสูงดังในบันทึกของฟรานซิส โบเวอร์แซร์ กล่าวถึงความสำคัญของพระพุทธศาสนาและสถาบันสงฆ์ในประเทศไทยว่า

" ประเทศสยามเป็นดินแดนแห่งบวรพุทธศาสนา พระภิกษุครองผ้าเหลืองมีส่วนสำคัญต่อวิถีชีวิตของเมือง พระสงฆ์จำนวนกว่าสองแสนรูปในประเทศสยามเป็นที่เคารพบูชา และเป็นผู้มีอิทธิพลสูงอยู่เหนือสังคมประชากร (ฟรานซิส โบเวอร์แซร์ , 2503 : 132) และในบันทึกของเซอร์ จอห์น เบาริง กล่าวถึงสถานภาพที่ดูศักดิ์สิทธิ์ของพระสงฆ์ไว้ตอนหนึ่งว่า

“ส่วนอาการกริยาสังสรรใหญ่ของคนไทยนั้น ดูน่าประหลาดอย่างเดียวแต่พระสงฆ์ คนทุกระดับ ทุกชนิดต้องหมอบกราบกับผู้มีอำนาจเป็นใหญ่กว่า แต่พวกพระนั้นมีไม่มากนัก และเป็นที่น่าถือโดยทั่วไป ทั้งหมด ถึงแม้ว่าจะเป็นพวกที่ขอลานเลี้ยงชีวิต แต่ไม่ต้องหมอบกราบผู้ใด ถึงจะมีอำนาจเป็นอย่างไรก็ไม่หมอบไหว (จอห์น เบาริง , 2509 : 35)

นับตั้งแต่สมัยอยุธยาถึงต้นรัตนโกสินทร์ สถาบันสงฆ์สามารถคงสภาพของสถาบันได้อย่างค่อนข้างสมบูรณ์ วัดเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาและชุมชน พระสงฆ์มีบทบาทเป็นผู้นำด้านภูมิปัญญา โดยทำหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ข้อเสนอนะแกกกุลบุตรของไทย พระสงฆ์จึงกลายเป็นศูนย์รวมทางจิตใจ และสติปัญญาของประชาชน การบวชนอกจากจะเป็นการศึกษาหาความรู้ในพระธรรมวินัย ยังเป็นเหมือนเกราะป้องกันของประชาชน เจ้านาย และขุนนาง บ่อยครั้งเมื่อประชาชนถูกกดขี่จากการเกณฑ์แรงงานได้หลบเลี้ยงอำนาจรัฐโดยการออกบวช เจ้านายขุนนางใช้การบวชเป็นแหล่งลี้ภัยทางการเมือง นอกจากนี้สถาบันสงฆ์ยังทำหน้าที่เกื้อกูลให้สามัญชนได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพื่อเชยิบฐานะของตนขึ้นเป็นขุนนางโดยการบวชเรียน (อ่างในคณิงนิตย จันทบุตร , 2532 : 4)

คำสั่งสอนในพระศาสนาทั้งฝ่ายธรรมวินัย กำหนดให้ชีวิตพระสงฆ์เกี่ยวเนื่องและผูกพันกับสังคัม พระสงฆ์ถูกกำหนดให้ต้องฝากชีวิตความเป็นอยู่ไว้กับคฤหัสถ์ เริ่มแต่อาหารซึ่งพระสงฆ์ดำรงชีวิตอยู่ด้วยการบิณฑบาต ตลอดจนปัจจัย 4 ดังปรากฏหลักฐานในพุทธพจน์ตรัสสอนและเตือนสติพระสงฆ์ให้รำลึกอยู่เสมอในภาวะนี้ เพื่อให้เกิดความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังความว่า

“ บรรพชิตพึงพิจารณาเนื่อง ๆ ว่า ความเป็นอยู่ของเราด้วยผู้อื่นวันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้ เราทำอะไรอยู่ (พระมหาประยุทธ์ ปยุตโต , 2512 : 4)

ความผูกพันด้านความเป็นอยู่ขึ้นอยู่กับฆราวาส มีส่วนกำหนดหน้าที่ทางสังคัมของพระสงฆ์ให้มีหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ โดยอาศัยความเมตตากรุณาของตน ดังปรากฏพุทธพจน์ที่ตรัสสอนเกี่ยวกับหน้าที่ทางสังคัมของพระสงฆ์ อาจกล่าวได้ว่า ตั้งแต่เริ่มประกาศพระศาสนาทีเดียวดังจะเห็นจากพุทธพจน์ในการส่งพระสาวกออกประกาศพระศาสนา ความว่า

“ ภิกษุทั้งหลาย พราหมณ์และคฤหบดีทั้งหลายเป็นผู้มีอุปการคุณมากแก่เธอทั้งหลาย บำรุงเธอทั้งหลายด้วยจิวร บิณฑบาต เสนาสนะ และคิลานปัจจัย เกสาชบิหาร แม้เธอทั้งหลายก็จงเป็นผู้มีอุปการะมากพราหมณ์และคฤหบดีทั้งหลาย จงแสดงธรรมอันงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุด จงประกาศแบบการครองชีวิตอันประเสริฐ พร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะบริสุทธิ์ บริบูรณ์โดยสิ้นเชิงแก่พราหมณ์และคฤหบดีเหล่านั้นเถิด” (เรื่องเดียวกัน , หน้าเดียวกัน)

จะเห็นได้ว่า หน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือแนะแนวทางให้ประชาชนพ้นทุกข์ เป็นหน้าที่หลักสำคัญยิ่งในจุดมุ่งหมายของพระพุทธองค์ เพื่อให้การบรรพชานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

อย่างไรก็ตาม แม้จะระบุชีวิตความเป็นอยู่ของภิกษุให้ขึ้นอยู่กับฆราวาส แต่พระองค์ก็ได้วางบทบัญญัติสำหรับรักษาความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์กับประชาชน ให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องและมั่นคงให้สถาบันคณะสงฆ์อยู่ในฐานะที่มีเกียรติ เป็นที่เคารพเทิดทูน ให้ได้รับการบำรุงจากกัลยาณมิตรด้วยความยกย่อง เช่น โปรดยกย่องพระสงฆ์ว่าเป็นส่วนเดียวกับพระพุทธ พระธรรม และวงกอบของความประพฤติให้พระสงฆ์สาวกมีหน้าที่อนุเคราะห์ประชาชนด้วยคุณธรรม หวังประโยชน์สุขแก่ประชาชนอย่างแท้จริง มิใช่หวังอาภิส ดั่งมีข้อห้ามมิให้ภิกษุประจบศฤงคารด้วยการยอมรับใช้ในกิจการต่าง ๆ ไม่ให้เป็นผู้มักขอ ซึ่งทำให้คนเสื่อมศรัทธา คลายความเคารพจากสถาบันสงฆ์และพระศาสนา ให้การลงโทษพระสงฆ์ผู้ทำความผิดต่อศฤงคาร และขณะเดียวกันศฤงคารที่ทำผิดต่อสงฆ์ในความผิดที่คล้ายคลึงกันก็มีบทบัญญัติลงโทษด้วยการคว่ำบาตรเช่นเดียวกัน (เรื่องเดียวกัน : 8)

วิกฤตของสังคมไทย

วิกฤต พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2523 ให้ความหมายของคำว่า วิกฤต ว่าสภาวะที่เป็นอันตรายที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อขั้นแตกหัก จะไปทางดีหรือร้ายก็ได้ เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วย การเมืองหรือทางเศรษฐกิจ

สังคม พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของคำว่าสังคม หมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อกันตามระเบียบกฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

องค์ประกอบสำคัญของสังคม มี 2 ประการ คือ

1. คน หรือ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources)
2. สิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อม (Environment หรือ Surrounding) แบ่งเป็น 2 ประเภท
 - 2.1 สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ (Natural Surrounding) ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน ฟ้า อากาศ ป่าไม้ แร่ธาตุ เป็นต้น
 - 2.2 สิ่งแวดล้อมที่เป็นวัตถุ (Material Surroundings) ได้แก่ สิ่งที่มีมนุษย์ได้ผลิตและสร้างขึ้นและเกิดความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น อาคารบ้านเรือน โรงงาน อุตสาหกรรม สถานเริงรมย์
 - 2.3 สิ่งแวดล้อมที่เป็นสถาบัน (Institutional Surrounding) ได้แก่ สถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา สถาบันทางการเมือง และสถาบันทางเศรษฐกิจ

ภาวะวิกฤตของสังคมไทย แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ภาวะวิกฤตทางสังคม และภาวะวิกฤตทางการเมือง

ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ

ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจไทยเกิดจากมูลเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การต้องพึ่งพิงธรรมชาติและดินฟ้าอากาศ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกรซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพิงธรรมชาติและดินฟ้าอากาศ ประกอบกับความไม่แน่นอนของธรรมชาติ บางปีอาจฝนแล้งหรือโรคระบาด บางปีอาจน้ำท่วม ทำให้ต้องเป็นหนี้สินทั้งในระบบคือธนาคาร และนอกระบบคือพ่อค้า นายทุน โดยต้องเสียอัตราดอกเบี้ยที่สูง เกษตรกรส่วนใหญ่จึงยากจน
2. การขาดปัจจัยการผลิต สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ยากจนคือ ชาติที่ดินทำกิน ทำให้ต้องบุกรุกทำลายป่า ถูกจับ บางคนมีที่ดินไม่อุดมสมบูรณ์ แห้งแล้ง ขาดแคลนทุน และวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต เกษตรกรต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารและนายทุน เมื่อผลผลิตไม่ดีทำให้ทั้งไร่นา ไม่มีเงินชำระหนี้สินและดอกเบี้ย ชาวบ้านในชนบทจึงพากันทิ้งไร่นา เข้ามาทำงานในเมืองโดยเฉพาะ กรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด บางคนไปทำงานในต่างประเทศ บางคนถูกหลอก ได้รับความลำบากในต่างประเทศ ต้องเสียเงินค่านายหน้าแก่บริษัทจัดหางาน กลับมามีปัญหาครอบครัว ดังคำกล่าวที่ว่า “ไปเสียนา มาเสียเมีย”
3. การขาดอำนาจต่อรอง ทำให้พ่อค้ามีอำนาจต่อรองสูงกว่าเกษตรกร พ่อค้าอยู่ในฐานะได้เปรียบ เป็นผู้กำหนดราคาสินค้าที่ตนซื้อและขาย
4. การขาดความรู้และทักษะ คนงานและกรรมกรที่ทำงานในโรงงานจำนวนไม่น้อยเป็นคนงานที่มีความรู้ น้อย และขาดทักษะ (Skill) ในการทำงานส่วนมากเป็นแรงงานประเภทไร้ฝีมือ (Unskilled) ทำให้ได้ค่าจ้างแรงงานต่ำ รายได้ไม่เพียงพอรายจ่าย มีผลกระทบไปถึงบุตร เช่น ไม่มีอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ให้บุตรได้บริโภค ไม่มีเงินรักษาเมื่อเจ็บป่วย และไม่สามารถส่งลูกเข้าเรียนตามความเหมาะสม
5. การขาดความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพและการทำงานต่างจากชาวจีน ญี่ปุ่น เวียดนาม
6. การขาดการประหยัดและอดออม ใช้จ่ายเงินเกินกว่ารายได้ ใช้จ่ายเงินซื้อเครื่องอุปโภค บริโภคที่เกินความจำเป็น และใช้จ่ายเงินเพื่อการเที่ยวเตร่และความสนุกสนานที่เกินขอบเขต ก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน
7. ภาวะเศรษฐกิจหดตัวและถดถอย เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน การคลัง และเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างรุนแรง ในปี พ.ศ. 2540 ก่อให้เกิดการว่างงานจำนวนมาก
8. การมีความหมกมุ่นในอบายมุข โดยเฉพาะการพนันและสุรา คนไทยทั่วประเทศตกเป็นทาสของอบายมุข ก่อให้เกิดปัญหาและเกิดโทษทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

สาเหตุของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540 เกิดจากสาเหตุสำคัญ ได้แก่

1. มีการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะภาคเอกชน โดยกู้เงินจากต่างประเทศซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำมาให้กู้ในอัตราดอกเบี้ยสูง ทำให้ประเทศไทยมีหนี้ต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นกว่าครึ่งหนึ่งของหนี้ต่างประเทศเป็นหนี้ระยะสั้น มีการกู้ยืมเงินต่างประเทศจำนวนกว่า 90,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นหนี้ภาคเอกชนประมาณ 72,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นหนี้ระยะสั้นส่งคืน 1 ปี 38,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หนี้ระยะยาว 36,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นหนี้รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ 16.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาระหนี้ต่างประเทศทั้งภาครัฐและเอกชนมีสัดส่วนถึงร้อยละ 73 ของผลผลิตรวมทั้งประเทศในปี 2540 ซึ่งเป็นอัตราสูงมาก

2. มีการลงทุนในธุรกิจที่ไม่ได้ทำให้มีการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ การซื้อที่ดิน การสร้างบ้านจัดสรร การสร้างคอนโดมิเนียม การสร้างโรงแรม โดยไม่คำนึงถึงความต้องการ ทำให้ปริมาณผู้ขายมีมากกว่าปริมาณผู้ซื้อและทำให้เงินจมไปกับอสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุน

3. มีการใช้จ่ายเงินเกินตัวอย่างสุรุ่ยสุร่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน ในภาครัฐมีการใช้จ่ายและลงทุนในโครงการที่ยังไม่จำเป็น มีการทุจริตในการใช้จ่ายของรัฐและโครงการของรัฐ ในภาคเอกชนประกอบด้วยการตกเป็นทาสของวัตถุดิบและบริโภคนิยม นิยมใช้ของต่างประเทศที่มีหย้อและราคาแพง

4. ขาดเสถียรภาพทางการเงิน ธนาคารบางแห่ง เช่นธนาคารกรุงเทพพานิชยกรรมและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หลายแห่งมีการทุจริต การบริหารงานผิดพลาด ต้องประสบปัญหาการเงิน ทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ ทางกรมต้องเข้ามาควบคุมกิจการ

การสั่งปิดกิจการบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 58 แห่ง มีผลทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่องในระบบการเงินอย่างรุนแรง ทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคและโอกาสลงทุนของผู้ผลิตลดลงอย่างมาก

5. วิกฤตการเงินที่เกิดขึ้น ทำให้ค่าของเงินบาทอ่อนตัวลง มีการเก็งกำว่าค่าเงินบาทจะลดลง แม้ว่าผู้บริหารประเทศได้ยืนยันเสมอว่าจะไม่ลดค่าของเงินบาท การเก็งกำไรมีความรุนแรงมาก จนทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้นำเงินทุนสำรองระหว่างประเทศเป็นจำนวน 24,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อป้องกันค่าเงินบาท ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2 ใน 3 ของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศทั้งหมด ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศของไทยลดลงอยู่ในระดับอันตราย เป็นผลให้ฐานะการเงินของประเทศอ่อนแอลงและประเทศไทยต้องขอเงินจากไอ.เอ็ม.เอฟ. จำนวน 17,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในเดือนสิงหาคม 2540

วิกฤตทางสังคมและการเมือง เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและจริยธรรม คนไทยโดยทั่วไปขาดจริยธรรม วินัย ยึดถือค่านิยมที่ผิด ไม่สนใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม ต่างมุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

2. โครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตกอยู่ในอำนาจของคนกลุ่มน้อยตลอดเวลา 62 ปี ของระบอบประชาธิปไตย การปกครองรวมศูนย์อยู่ในมือของนักการเมือง ข้าราชการชั้นสูง นักธุรกิจชั้นนำ บุคคลเหล่านี้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเน้นความเจริญเติบโตสูงและ รวดเร็ว ทั้งมุ่งส่งเสริมให้ต่างประเทศมาลงทุน ธุรกิจเอกชนก็นิยมการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาลงทุนในธุรกิจที่กำไรเร็ว เช่น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์การค้าใหญ่ ๆ สนามกอล์ฟ

3. การพัฒนาชาติพื้นฐานที่มั่นคง เศรษฐกิจไทยใช้กลยุทธ์การส่งออกเป็นหลักตลอดมา และในระยะหลังอาศัยการลงทุนจากต่างประเทศ ใช้จ่ายในธุรกิจที่เก็งกำไรโดยขึ้นราคาให้สูง ชาติพื้นฐานที่ถูกต้อง เมื่อราคาสูงเกินไปก็ขาดผู้ซื้อ มูลค่าก็ตกต่ำ ธุรกิจก็ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ก่อให้เกิดผลสะท้อนต่อภาคการเงินและการคลังของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมในช่วง 30 ปี ที่แล้ว เป็นแต่เพียงการประกอบชิ้นส่วนอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก การลงทุนสร้างเครื่องจักรกลมีน้อย อุตสาหกรรมส่งออกให้มูลค่าเพิ่มต่ำ ไม่สามารถสร้างงานได้อย่างเต็มที่ ไม่ได้เพิ่มฝีมือและเทคโนโลยีแก่แรงงานไทย

4. การฉ้อราษฎร์บังหลวง เป็นโรคร้ายที่เกาะกิน กัดกร่อนและทำลายความมั่นคงทั้งด้าน เศรษฐกิจและสังคมตลอดมา เป็นเรื่องที่ยอมรับกันในวงราชการและนักธุรกิจ เพราะทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ได้ประโยชน์ร่วมกัน ฉะนั้นการลงทุนต่าง ๆ รวมทั้งงบประมาณแผ่นดินตกไปถึงมือประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละน้อย และไปกระจุกอยู่กับผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองหรือข้าราชการ

การพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท

การพัฒนาชนบทไทยเริ่มมีมานานกว่าร้อยปี พร้อมๆ กับการปฏิรูปการศึกษาและการปกครอง ประเทศในสมัยรัชกาลที่ 5 มาเริ่มมีระบบจริง ๆ เป็นทางการเมื่อ ปี พ.ศ. 2457 โดยมีพระราชบัญญัติการปกครองท้องที่ ซึ่งได้ระบุหน้าที่ของรัฐในการบำรุงรักษาบ้านเมืองไว้อย่างชัดเจน และต่อมาเมื่อ ปี พ.ศ. 2485 รัฐบาลยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้กำหนดแผนบูรณะชนบทขึ้นเป็นครั้งแรก ปี พ.ศ. 2499 ก็ได้จัดตั้งสภาตำบลเป็นครั้งแรก และได้เกิดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทขึ้นในกระทรวงทบวงกรมต่างๆ มากมาย เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมชลประทาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาชนบท เพื่อให้ชาวชนบทมีระดับความเป็นอยู่ดีขึ้น หรือให้อยู่ดีกินดีนั่นเอง

การพัฒนาชนบทได้เกิดอย่างต่อเนื่องกันจากอดีตถึงปัจจุบัน หลายยุคหลายสมัยและได้ดำเนินการอย่างมีแผนมีระบบภายใต้แผน 25 ปี ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นด้านวัตถุอย่างมากมาย เช่น มีรถชนิดต่าง ๆ วิ่งเต็มถนน มีเขื่อนกั้นน้ำทำกระแสไฟฟ้าแทบทุกหมู่บ้าน มีไฟฟ้าใช้ ประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้นและสูงขึ้น การสาธารณสุขบริการได้ทั่วถึงกว้างขวางมากขึ้น มีเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ โทรศัพท์ พัดลม ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า ดิ๊งทันสมัย ทางด่วนลอยฟ้า สะพานแขวน เรียกว่าประเทศไทยมีวัตถุที่ทันสมัยที่ประเทศพัฒนาแล้วพึงมี ตัวเลขแสดงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ก็เป็นที่น่าพอใจทุกปีตลอดกว่า 20 ปีที่แล้วมา แต่สังคมไทยก็ยังประสบปัญหาพื้นฐานที่ยังแก้ไม่ตก นั่นคือประชาชนกว่า 20 ล้านคน ยังถูกคุกคามและวนเวียนอยู่ในวัฏจักรแห่งความยากจน ความเจ็บไข้ และความโง่เขลา เป็นสภาวะที่เรียกว่า "ทันสมัยแต่ไม่พัฒนา" นั่นเอง ปัญหาหลายอย่างได้เกิดขึ้นจากผลพวงของการพัฒนาในอดีต ได้เด่นชัดขึ้นอย่างน่าวิตก เช่น

- คนส่วนใหญ่ของประเทศยังมีระดับการยังชีพต่ำ
- ททรัพยากรคนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องเหมาะสม
- คนไทยได้รับเทคโนโลยีจากต่างประเทศครองแทนการครองเทคโนโลยี
- ททรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ น้ำ สินแร่ ดิน ฯลฯ ถูกทำลายและนำมาใช้อย่างไม่ถูกต้องและไม่ได้รับการบำรุงรักษาเท่าที่ควรจะเป็น
- ประชาชนผู้ยากไร้อพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ และเข้าบุกรุกป่าเขามีปริมาณสูงขึ้นเรื่อยจนก่อปัญหานานับประการ
- เกิดภาวะแล้งเหี่ยวของดินฟ้าอากาศ เนื่องจากความสมดุลของธรรมชาติ ได้ถูกทำลายโดยคนที่ขาดคุณภาพในอดีตที่แล้วมา
- นอกจากนั้นยังตามด้วยปัญหาสังคม เช่น อาชญากรรม โสเภณีในรูปแบบต่าง ๆ การเบียดเบียนรังแก ความไม่เป็นธรรมในสังคม ยาเสพติด ทูจจริต คอรัปชั่น ในวงราชการ ปัญหาแรงงาน ฯลฯ
- ปัญหาความไม่มั่นคงทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย
- ประชาชนจำนวนมากหลงใหลมัวเมาในอบายมุขโดยเฉพาะในชนบท คนในสังคมอยู่ในภาวะเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและจริยธรรม
- ปัญหานี้สินของชาวชนบท และรวมถึงหนี้เงินกู้ของรัฐบาลนับแสนล้านบาท ในขณะที่รายได้ของชาติขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร 3-4 อย่าง เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ปอ ฯลฯ
- ปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ถูกทับถมอยู่ภายใต้ระบบราชการที่ขาดประสิทธิภาพ อืดอาด ชื่อย้าย เหมือนคนไข้หนัก ดังที่ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี

สรุปได้ว่า “อาจกล่าวได้ว่า ในยุคสมัยปัจจุบันคนไทยกำลังประสบปัญหาในชีวิตและสังคมอย่างรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของชนเผ่านี้ และยังคงหาคำตอบไม่ได้” (ประเวศ วะสี 2530 : 2)

สภาพปัจจุบันที่มาด้วยปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวเกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก มีภยันตรายน้อย มีพุทธศาสนาเป็นเครื่องค้ำจุนทางจิตวิญญาณ มีศิลปวัฒนธรรมที่รุ่งเรือง คนไทยก็เป็นเผ่าพันธุ์ที่มีศักยภาพทางด้านร่างกายและสติปัญญาสูงไม่แพ้ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น หรือแม้แต่ชาติยุโรป คำถามข้างต้นเป็นคำถามที่คนเผ่าไทย ในผืนแผ่นดินไทย จะได้รับรู้ และร่วมกันรับผิดชอบและแสวงหาคำตอบร่วมกัน (ประจักษ์ บุญอารีย์ และคณะ , 2528 : 2)

ความคิดและความเชื่อพื้นฐาน

ปัญหาต่างๆ ที่รุมเร้าสังคมไทยดังกล่าว มิได้ทำให้คนไทยเกิดภาวะวิกฤตทางปัญญาจนหนีปัญหาอย่างแน่นอน ปัญหาทุกอย่างย่อมจะมีทางแก้ไข แนวทางต่อไปนี้เป็นวิธีการหนึ่งในหลาย ๆ วิธีในการแก้ปัญหาของชนบทอันเป็นรากฐานของสังคมไทย เรียกว่า การพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท ซึ่งมีพื้นฐานความคิดความเชื่อดังนี้

1. สภาพปัญหาที่ปรากฏในสังคมไทยทั้งในเมืองและชนบทปัจจุบัน เกิดจาก คน เพราะคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ การไม่ได้ทุ่มเทในการพัฒนาคนชนบทในอดีต จึงทำให้เกิดภาวะแห่งปัญหาดังที่ประสบอยู่ในปัจจุบัน

2. คนส่วนใหญ่ของสังคมไทย คือชาวชนบทกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมีอาชีพเกษตรกรรม การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้จึงควรเริ่มที่การพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นรากฐานของชาติ คำตอบที่แท้จริงของการพัฒนาประเทศไทยจึงอยู่ที่หมู่บ้านในชนบททั่วประเทศ

3. ชาวไร่ชาวนาเป็นฐานของสังคมไทย เช่นเดียวกับการเกษตรกรรม คือฐานทางเศรษฐกิจของสังคมไทย ด้วยความมั่งคั่งและมั่นคงของคนในภาคเกษตรกรรม จะช่วยให้ประเทศไทยมีความมั่งคั่งมั่นคงโดยแท้จริง ฟังตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี

4. “คน” มีจิตเป็นนาย มีกายเป็น บ่าว จิตใจเป็นตัวควบคุมการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล การพัฒนาคนจึงต้องพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมาจากข้างใน ไม่ใช่เอามาสวมใส่หรือครอบลงไปจากภายนอก หรือเริ่มด้วยการพัฒนาจิตใจ

5. ชาวชนบทไทยมีวิถีชีวิตผูกพันอย่างผสมกลมกลืนอยู่กับศาสนธรรม โดยเฉพาะพุทธศาสนาซึ่งเป็นเสมือนรากฐานของตนในสังคมไทยส่วนใหญ่ จึงควรได้ใช้ศาสนธรรมนำในการพัฒนาฐานรากแห่งวิถีชีวิตของคนไทย

6. การพัฒนาต้องมุ่งให้เกิดการพัฒนาตนเองไม่มีใครจะพัฒนาชนบทได้ดีเท่ากับคนชนบทเอง เพื่อคนชนบท โดยทุกคนเริ่มที่ตนเอง ขยายสู่ครอบครัวและชุมชน

7. จะต้องลดการพึ่งพาในรูปแบบเพื่อมุ่งสู่การพึ่งตนเอง เมื่อทุกคน ทุกครอบครัวพึ่งตนเองได้ เราก็จะได้หมู่บ้านที่พึ่งตนเองทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชนพึ่งตนเองได้ ประเทศชาติก็จะสามารถพึ่งตนเองได้อย่างแท้จริงเพราะการพึ่งตนเองได้นั้นเองเป็นฐานที่แท้ของการพึ่งพาซึ่งกันและกันและการร่วมมือ

8. เครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพที่สุดอย่างหนึ่งในการพัฒนาคนคือ การศึกษาอบรม การพัฒนาคนทางด้านจิตใจ สามารถกระทำได้โดยกระบวนการอบรมที่มีประสิทธิภาพ

9. การพัฒนาชนบทควรเริ่มที่ผู้นำ อันได้แก่ 3 เล้า คือ ฝ่ายผู้นำบ้าน (รวมเจ้าหน้าที่บ้านเมืองด้วย) ผู้นำฝ่ายวัด และผู้นำฝ่ายโรงเรียน (บวร) อันเป็นองค์กรที่เป็นโครงสร้างหลักของหมู่บ้านในชนบท ด้วยการนำของผู้หน้าที่เข้มแข็ง จะทำให้การพัฒนาก้าวหน้าไปด้วยดี การสร้างผู้นำท้องถิ่นอย่างมีระบบนับเป็นความจำเป็นโดยรีบด่วนในการพัฒนาชนบท

10. ประชาชนในทุก ๆ หมู่บ้าน ทุกชุมชน ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสงบสุข มั่นคง และ มั่งคั่ง มีศักดิ์ศรีและพร้อมที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาตนเอง แต่ยังขาดความรู้ ความคิดและแนวทางที่ชัดเจน จึงต้องการคนชั้นนำที่มีอุดมการณ์ มีความรู้ ความสามารถ และสามารถเป็นแบบอย่างได้ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ ผู้ที่จะเข้าไปชี้นำในการพัฒนาชนบท จึงต้องได้รับการพัฒนาจิตใจก่อนที่จะลงไปในการพัฒนาประชาชน

ความหมายของการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท

การพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบทหมายถึงกระบวนการปลูกเร้าและปลูกฝังสร้างเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นที่ถูกต้อง เป็นสัมมาทิฐิ มีสำนึกที่จะพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคมให้เจริญก้าวหน้า มีความขยันอย่างฉลาด ปราศจากอบายมุข ร่วมมือกันพัฒนาหมู่บ้านให้สามารถพึ่งตนเองอย่างมีศักดิ์ศรี มีความสงบ ปลอดภัยและเป็นสุข (ประจักษ์ บุญอารีย์ และคณะ 2528: 4)

ความมุ่งหมายของการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท

1. เพื่อปลูกเร้าให้ผู้นำชนบทตื่นขึ้น มาทำความเข้าใจสภาพปัจจุบันของสังคมหมู่บ้าน และมีความพร้อมที่จะร่วมมือกันแก้ไข

2. เพื่อปลูกฝังให้มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางในการพัฒนาตนเอง พัฒนาครอบครัว หมู่บ้านของตนเอง

3. เพื่อให้โอกาสแก่ผู้นำได้พัฒนาตนเอง ให้มีสุขภาพจิต สมรรถภาพจิต และคุณภาพจิตที่ดี พร้อมทั้งจะนำแนวทางไปพัฒนาคนในชุมชนต่อไป

4. ให้สามารถนำแนวทางพัฒนาไปดำเนินการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน ของตนเองได้ จนก้าวไปเป็นหมู่บ้านพัฒนาตามเป้าหมายตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง

5. ให้การพัฒนาหมู่บ้าน พัฒนาตนเอง ให้พึ่งตนเองได้อย่างสมบูรณ์และสมดุล ทั้งทางด้าน วัตถุและจิตใจ

คุณธรรมพื้นฐานที่พึงประสงค์ของการอบรม

ในการพัฒนาจิตใจเพื่อเป็นการพัฒนาชนบท มีคุณธรรมพื้นฐานที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นอุดมการณ์ ในการพัฒนาดังนี้

1. ชัยชนะอย่างฉลาด ปราศจากอบายมุข ความขยันเป็นผลรวมของคุณธรรมอื่นหลายประการ ผลของความขยันในการงานจะเป็นบ่อเกิดแห่งทรัพย์และปัจจัยการดำรงชีวิต และสร้างความ เป็นอยู่ให้มั่นคงได้ แต่ต้องเป็นการขยันที่ประกอบด้วยสติและปัญญา ขยันประกอบคุณ ความดีหรือปราศจากอบายมุข ใช้เวลาของชีวิตประกอบการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม

2. ประหยัดและออม ผลจากความขยันอย่างฉลาด จะได้มาซึ่งเงินทอง สิ่งของ ต้องรู้จัก ประหยัดค่าใช้จ่าย และรู้จักการเก็บออม ควบคู่ไปด้วย จึงจะทำให้บุคคลสร้างความมั่นคงและมั่งคั่งด้วย

3. พึ่งตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี การพัฒนาทุกอย่างจะต้องมุ่งสู่การพึ่งตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี ด้วยการพึ่งตนเองได้ เป็นการปกป้องและรักษาศักดิ์ศรีของมนุษย์ และสร้างเสริมคุณค่าแห่งตน สารแท้ ของการพึ่งตนเองได้ คือการพึ่งตนเองได้ทางจิตใจหรือจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นใหญ่เหนือพฤติกรรมของคนทุก ด้าน เมื่อบุคคลสามารถพึ่งตนเองได้แล้ว การพึ่งตนเองได้ทางเศรษฐกิจ การพึ่งตนเองได้ทางการงาน และ การพึ่งตนเองได้ทางปัญญา ก็จะมีผลสมบูรณ์ตามไปด้วย

4. การร่วมมือกันหรือความสามัคคี การร่วมมือกันบนพื้นฐานของบุคคลที่พึ่งตนเองได้ จะก่อให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้ไปสู่ความสงบสุข มั่นคงและมั่งคั่ง และเป็น การพื้นฐานของการสร้างประชาธิปไตย การร่วมมือกันนั่นเองเป็นการเพิ่มพลังแห่งความขยันขันแข็งและ นั้นก็คือผลการที่บุคคลได้ยกระดับจิตตนเองให้สูงขึ้น

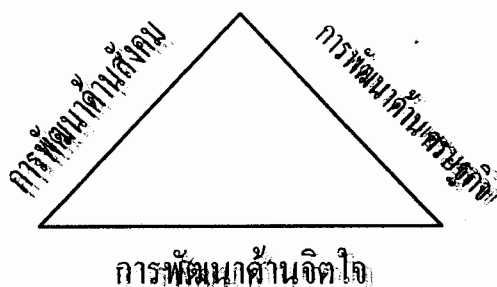
5. ยึดมั่นในธรรมาธิปไตย ชาติไทยมีหลักไทย 3 เสา คือ ชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์ อัน เป็นฐานสำคัญในการปกครองและสร้างพลัง ประชาชาติ และประเทศชาติจะมีความมั่นคงและมั่งคั่งได้ ภายใต้อำนาจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ในสารแท้ ต่อเมื่อธรรมะได้แผ่ซ่าน

แผ่นดินทอง หมายถึง แผ่นดินที่ประชาชนได้รับประโยชน์และความสุขอย่างทั่วถึงตามควรแก่
 อดภาพ

เป้าหมายของอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง คือ การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน สังคม
 เพื่อสร้างสรรคแผ่นดินไทยให้เป็นแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง เพื่อถวายเป็นราชสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจและความสามัคคีของคนไทยทั้งชาติ
 อุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จึงเป็นเป้าหมายร่วมกันของคนไทยทั้งชาติ

อุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพที่สมดุลและผสมผสาน โดยมีการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านจิตใจ การพัฒนาด้านสังคม และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ตาม
 คำขวัญที่ว่า "เร่งพัฒนาจิต คิดพัฒนาสังคม ระดมพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อความสัมฤทธิ์ผลแห่งอุดมการณ์
 แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง"

การพัฒนาตามแนวอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง อาจจะเขียนเป็นรูปสามเหลี่ยมได้ดังนี้

การพัฒนาด้านจิตใจ มีเป้าหมายเพื่อให้เป็นผู้มีใจใฝ่พัฒนา ใฝ่หาความรู้ ใฝ่ทำความดี ใฝ่สร้าง
 คุณธรรม โดยยึดศาสนธรรมเป็นหลัก

การพัฒนาสังคม มีเป้าหมายเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ สุขภาพอนามัยดี มีสิ่งแวดล้อมดี ใช้วิถีทาง
 ประชาธิปไตย

การพัฒนาเศรษฐกิจ มีเป้าหมายเพื่อให้มีอาชีพสุจริต มีความขยันหมั่นเพียร มีการเลี้ยงชีพที่
 เหมาะสม มีการร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

บทที่ 3

ประวัติความเป็นมาขององค์การพระผู้นำพัฒนาอุบลราชธานี - อานาจเจริญ

องค์การพระผู้นำพัฒนาอุบลราชธานี - อานาจเจริญ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2531 ณ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี (ปัจจุบันเป็นสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี) เนื่องในโอกาสการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาแก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป ในการประชุมครั้งนี้พระสงฆ์ที่เคยเป็นวิทยากรตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี 84 รูป ได้ทบทวนบทบาทในการดำเนินงานตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง และได้อภิปรายร่วมกัน เพื่อแสวงหาแนวทางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการพัฒนาชนบท โดยสานต่ออุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพในการทำงาน ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้จัดตั้งเป็นองค์การขึ้นโดยมีพระสงฆ์เป็นผู้นำองค์การในการพัฒนาให้ชื่อว่า "องค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี" ให้ชื่อย่อว่า Association of the group of monk leaders in the Development of the golden Landed Morality (AGMDGM) สำนักงานตั้งอยู่ที่วัดเทพมงคล ต.ปุง อ.อานาจเจริญ จ.อุบลราชธานี (ปัจจุบันเป็นจังหวัดอานาจเจริญ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานส่งเสริมกิจกรรมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการพัฒนาชนบท
2. เพื่อเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
3. เพื่อเป็นศูนย์รวมข้อมูลการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง
4. เพื่อดำเนินด้านสังคมสงเคราะห์ด้านแก้ปัญหา สังคม เศรษฐกิจ และจิตใจเพื่อคุณภาพชีวิตของชุมชน
5. เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนรวมทั้งประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน

คณะกรรมการในระยะแรกตั้ง

1. พระครูมงคลวรวัฒน์	ประธานกรรมการ
2. พระครูสิริธรรมากร	รองประธานกรรมการ
3. พระครูสุนทรสุตกิจ	รองประธานกรรมการ
4. พระครูสังฆรักษ์ชาญวุฒิ อภิวิไล	เลขานุการ

5. พระครูสมุห์สมาน วชิรญาโณ	ผู้ช่วยเลขานุการ
6. พระครูอุดมโพธิกิจ	เหรียญก
7. พระมหาดรรงค์ คมภิโร	ผู้ช่วยเลขานุการ
8. พระครูศรีรัตนโสภณ	เลขานุการ

แผนงานในการปฏิบัติงาน อาจสรุปได้ดังนี้

1. แผนงานด้านจิตใจและพัฒนาบุคลากรทางศาสนา
 - 1.1. โครงการศึกษาค้นคว้าและวิจัยพุทธธรรม
 - 1.2. โครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม
 - 1.3. โครงการโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์
 - 1.4 โครงการเข้าวัดพัฒนาจิต
 - 1.5 บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน
 - 1.6 โครงการอบรมพระนวกะในช่วงเข้าพรรษา
 - 1.7 โครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรมสำหรับเยาวชน
 - 1.8 โครงการฝึกอบรมงานด้านบริหารจัดการวัด
2. แผนงานด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - 2.1. โครงการรักษาและฟื้นฟูสุขภาพจิตผู้ติดยาเสพติด (ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต)
 - 2.2. โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด โรคติดต่อและโรคเอดส์
 - 2.3. โครงการเผยแพร่ความรู้ในการใช้ยาพวกปฏิชีวนะ ยาสมุนไพรให้ถูกวิธี
 - 2.4. โครงการสมุนไพรรักษาโรค
 - 2.5. โครงการฟื้นฟูและรักษาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 2.6. โครงการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์และเก็บรักษาหนังสือโบราณและโบราณวัตถุ
 - 2.7. โครงการอบรมเยาวชนอาสาพัฒนา
 - 2.8. โครงการเสริมสร้างและพัฒนาองค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง
 - 2.9. ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต (ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด วัดเทพมงคล)
3. แผนงานด้านเศรษฐกิจ
 - 1.1. โครงการจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
 - 1.2. โครงการเกษตรทำไร่นาสวนผสม
 - 1.3. โครงการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เช่น เจียระไนพลอยและหัตถกรรมพื้นบ้าน
 - 1.4. โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานจากวัสดุเหลือใช้

- 1.5. โครงการจัดตั้งสหกรณ์เพื่อการเกษตร
- 1.6. โครงการแปรรูปอาหารจากพืชผลด้านการเกษตร
- 1.7. โครงการจัดตั้งกองทุนกลางขององค์กร
- 1.8. โครงการก่อตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน (2 จังหวัด มี 58 กลุ่ม มีสมาชิก 12,500 คน มีกว่า 150,000 หุ้น และมีเงินทุนหมุนเวียน 12 ล้านบาท)
2. แผนงานด้านการรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 2.1 โครงการส่งเสริมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
 - 2.2 โครงการปลูกป่าและพิทักษ์รักษาชุมชน

การประชุม

จัดให้มีการประชุมกรรมการบริหารและสมาชิกสมัชชาสามัญเดือนละครั้งหรืออาจเปลี่ยนแปลงได้ตามมติของที่ประชุมใหญ่ที่เห็นสมควร สถานที่ประชุมใช้ห้องปฏิบัติธรรม ภาควิชาปรัชญาและศาสนา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี หรืออาจหมุนเวียนไปตามเครือข่ายในอำเภอต่าง ๆ เพื่อเป็นการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และเป็นการเยี่ยมชมกิจกรรมของสมาชิกเป็นขวัญกำลังใจแก่เจ้าของสถานที่ รวมทั้งยังได้จัดกองทุนและโครงการต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มของพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง เพื่อแก้ปัญหาหลักของชาวชนบท คือ ไร่ ทุน เงิน และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวชนบทในรูปแบบขององค์กรประชาชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาในการพัฒนาชนบท จากการพัฒนาชนบทที่ผ่านมาพบว่าคำตอบของการพัฒนาอยู่ที่หมู่บ้าน มิได้อยู่ที่บุคคลหรือองค์กรภายนอก ชาวบ้านต้องตอบคำถามและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง นอกจากนั้นชาวบ้านจะต้องมีส่วนร่วมทั้งร่วมคิดร่วมทำ ไม่มีใครเข้าใจปัญหาของหมู่บ้านมากกว่าตัวเขาเอง แต่เนื่องจากชาวบ้านยังขาดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ วัดจึงเป็นศูนย์กลางที่จะเข้ามาประสานเชื่อมโยง พระสงฆ์จึงเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นที่พึ่งทางปัญญาและทางวิญญาณของชาวบ้านในชนบท การรวมกลุ่มของพระสงฆ์ด้วยจิตเมตตาและเอื้ออาทรต่อความเดือดร้อนของชาวบ้าน จึงเป็นกิจกรรมของพระสงฆ์โดยตรง สมดังพระดำรัสของพระพุทธองค์ที่ส่งสาวกออกประกาศศาสนาครั้งแรก 60 รูป ก็เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตของประชาชน เพื่อขจัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนและเพื่ออนุเคราะห์แก่มวลมนุษย (สัมภาษณ์พระครูมงคลวรวัฒน์ ; 2544)

มูลเหตุแห่งการกำเริบองค์การพระผู้นำพัฒนาอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ
อาจจะประมวลสาเหตุได้ดังต่อไปนี้

1. สภาพสังคมในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2531

สภาพสังคมในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2531 ชี้ให้เห็นถึงสภาพเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและคุณธรรมของคนทั่วไปในสังคมอย่างชัดเจน อาทิ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของปัญหาอาชญากรรม การขยายตัวของผู้ติดยาเสพติด ซึ่งทวีจำนวนมากขึ้น ปัญหาความไม่เป็นธรรมด้านกฎหมาย ความไม่เป็นธรรมในการกระจายรายได้ ช่องว่างความแตกต่างระหว่างคนรวยกับคนจน ความไม่เท่าเทียมในการได้รับบริการจากรัฐ เช่น การศึกษาและการสาธารณสุข ปัญหาการทุจริต อื้อราษฏร์บังหลวง ปัญหาการขาดคุณภาพชีวิตส่วนตัว การดำเนินชีวิตที่ขาดการประมาณการ ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่ควรจ่าย ก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจนำไปสู่ความแตกแยกและหย่าร้าง ขาดความมั่นคงและความปลอดภัย (แผนพัฒนาจิตใจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 – 2529)

สาเหตุแห่งปัญหาเกิดจาก

1. สาเหตุของตัวบุคคล ได้แก่ ความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจของบุคคลในสังคมซึ่งเกินพอดีพอควร
2. สาเหตุจากสังคม ได้แก่ ความบกพร่องในระบบสังคมอันประกอบด้วยสถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันทางการศึกษา สถาบันทางการเมืองการปกครอง สถาบันทางศาสนา สถาบันทางเศรษฐกิจ สื่อมวลชน

สถาบันครอบครัว การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมซึ่งเต็มไปด้วยการแข่งขันเพื่อเอาตัวรอด ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างพ่อกับแม่ ไม่มีเวลาอยู่พร้อมหน้าและเอาใจใส่กันและกัน ทำให้ขาดความอบอุ่นภายในบ้าน ปัญหาการแตกร้างของผู้ใหญ่และการถูกทอดทิ้งของลูก

สถาบันทางการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน ที่เคยใกล้ชิดเปลี่ยนแปลงไป เพราะจำนวนนักเรียนมีมากขึ้น ไม่สามารถดูแลเด็กนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับครูในยุคหลัง ๆ ไม่มีใจรักในความเป็นครู ครูมีปัญหาในตัวเองในการดำรงชีพในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี นักเรียนขาดความรักความอบอุ่นจากครู ขาดความเคารพนับถือครูอาจารย์ ย่อหย่อนในศีลธรรมและจริยธรรม อีกทั้งระบบการศึกษาไม่ได้สร้างความนิยมทางวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม ทำให้เกิดช่องว่างทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมต่างชาติจึงเข้ามาแทนที่อย่างรวดเร็ว (แผนพัฒนาจิตใจ : 5)

สถาบันทางการเมืองการปกครอง การเมืองการปกครองของไทยมีลักษณะยึดตัวบุคคลมากกว่าหลักการ การอาศัยอำนาจบารมีของบุคคล และถือว่าข้าราชการเป็นผู้มีอำนาจราชศักดิ์ การรวบเอาอำนาจการบริหารไว้ในส่วนกลางอันเป็นอุปสรรคในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นอุปสรรคต่อ

การพัฒนาประเทศไทยโดยส่วนรวม ในทางการเมืองมีจุดอ่อนหลายประการ เช่น นักการเมืองใช้อิทธิพลทางการเมืองคุ้มครองผลประโยชน์ของตน ไม่ได้ใช้การเมืองเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทำให้การบริหารงานของรัฐบาลขาดประสิทธิภาพ และเสถียรภาพ มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย ๆ ข้าราชการที่เป็นตัวจักรสำคัญก็มีปัญหามากมาย เช่น ขาดอุดมการณ์ ระบบข้าราชการไม่เอื้ออำนวยให้ข้าราชการมุ่งทำความดี และสร้างความเจริญก้าวหน้าต่อส่วนรวม บางกรณีปฏิบัติงานล่าช้า และไม่สามารถเข้าถึงประชาชนและบางรายมีการกดขี่ข่มเหงประชาชนและทุจริตต่อหน้าที่ ปัจจุบันมีพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายบ้านเมืองเพิ่มขึ้น

สถาบันศาสนา เดิมวัดมีบทบาทสำคัญเป็นศูนย์กลางชุมชน ถ่ายทอด อบรม สั่งสอน และปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชน แต่ปัจจุบันบทบาทของวัดและพระสงฆ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากขาดการปรับปรุง และพัฒนาให้ทันสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สถาบันพุทธศาสนามีจุดเสื่อม นักบวชหรือผู้นำทางศาสนาซึ่งเป็นกลไกสำคัญประพฤติปฏิบัติไม่เหมาะสม ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชนทั่วไป ไม่รู้ความหมายของศาสนาอย่างแท้จริง และไม่ยึดถือพระธรรมอันเป็นแนวทางที่ดั่งามในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประชาชนเสื่อมศรัทธาขาดความเลื่อมใส องค์การทางศาสนามีได้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคม ขาดการปรับปรุงเทคนิคการถ่ายทอดทางศาสนา และขาดการส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อประยุกต์หลักศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

สถาบันทางเศรษฐกิจ ไม่สามารถเอื้ออำนวยประโยชน์แก่บุคคลในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพได้ เพราะมีลักษณะการค้าเสรีเกินขอบเขตอำนาจ เศรษฐกิจตกอยู่ในคนบางกลุ่ม และการค้าขายกับต่างประเทศเป็นไปอย่างเสรี ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม สร้างอุปนิสัยฟุ่มเฟือยแก่สังคมไทย ผู้ประกอบการได้ดำเนินการในลักษณะมือใครยาวสาวได้สาวเอา มีการผูกขาดการผลิต การกักตุนสินค้า การปลอมแปลงสินค้าทั้งคุณภาพและปริมาณ ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ทันกับรายได้ มีการสั่งสินค้าที่ไม่จำเป็นและเหมาะสมกับสภาพสังคมเข้ามาอย่างไม่จำกัด ประกอบกับการโฆษณาชวนเชื่ออย่างไม่มีขอบเขต ทำให้ค่านิยมและทัศนคติต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เดิมสังคมยกย่องคนดี มีศีลธรรม คนที่ประพฤติผิดศีลธรรม ทุจริต คดโกง จะถูกประณามและไม่มีใครอยากจะคบหาสมาคมด้วย แต่ปัจจุบันสังคมยกย่องคนมีเงิน มีตำแหน่งสูง มีอำนาจวาสนา มีชื่อเสียง แม้ว่าคนเหล่านี้จะประพฤติผิดศีลธรรม และได้เงินมาโดยทางทุจริต

สื่อมวลชน สร้างค่านิยมที่เป็นพิษเป็นภัยแก่เยาวชน โดยการเสนอข่าวที่ไม่สร้างสรรค์ เช่น การประทุพติผิดศีลธรรม ข่าวอาชญากรรมทางเพศ ข่าวสังคมที่สร้างความฟุ้งเพื่อสุรุษสุร่ายและชื่นชมค่านิยมของประเทศตะวันตกที่ไม่พึงปรารถนา เป็นการสร้างทัศนคติที่ผิดพลาดและได้แบบอย่างที่ไม่ถูกต้อง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5)

2. ความตื่นตัวของกระแสการพัฒนาจิตใจ

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามุ่งเน้นด้านวัตถุ เพื่อให้เกิดความทันสมัยและความมีกินมีใช้ แต่ขาดสมดุลในด้านความคิดสร้างสรรค์และเน้นหนักในคุณธรรมซึ่งเป็นจุดสำคัญด้านการพัฒนาจิตใจ

ส่วนการพัฒนาประชากรในระยะที่ผ่านมาไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะคำนึงถึงแต่การลดอัตราการเพิ่มของประชากร การให้บริการทางสาธารณสุข การบริการด้านการศึกษาและการฝึกอบรมด้านอาชีพ แก่กำลังคนของประเทศ เพื่อเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาวัตถุเป็นหลัก ไม่คำนึงถึงการพัฒนาสังคม ทำให้ประชากรของประเทศโดยเฉพาะในชนบท ที่ห่างไกล ขาดคุณภาพและมีความแตกต่างจากประชากรในเมืองทั้งในด้านพื้นฐานสติปัญญาและคุณภาพ รัฐจึงจำต้องพัฒนาคุณภาพของประชากรทั้งในด้านสุขภาพอนามัยเพื่อเสริมสร้างสติปัญญาและบุคลิกพื้นฐานของประชากรในชนบทและในเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ปรับปรุงคุณภาพในการผลิต กำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และพัฒนากำลังคนด้านจิตใจให้ศรัทธาเลื่อมใส ในพระพุทธศาสนา ละอายต่อการกระทำชั่ว มีสติสัมปชัญญะ มีปัญญารู้จักตนและมีความเพียรพยายามที่จะประกอบคุณความดี ละเว้นความชั่ว โดยกำหนดแผนพัฒนาจิตใจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 – 2529

ในแผนการพัฒนาจิตใจให้ความหมายของการพัฒนาจิตใจว่าหมายถึงกระบวนการปลูกฝัง สร้างเสริมความรู้สึกรู้จักคิด ความยึดมั่นที่จะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม เพื่อให้ประชาชนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- ก. เป็นผู้มีความเลื่อมใสศรัทธาและปฏิบัติตามคำสั่งสอนในศาสนา
- ข. เป็นผู้มีความละอายต่อการทำชั่ว
- ค. เป็นผู้มีความเกรงกลัวต่อผลของการกระทำชั่ว
- ง. เป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจคำสั่งสอนที่ถูกต้องแท้จริงของศาสนาที่ตนยึดไว้เป็นหลัก สามารถจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าต่อสังคมต่อไป
- จ. เป็นผู้มีความเพียรพยายามประกอบคุณความดี ละเว้นความชั่วอยู่เสมอ
- ฉ. เป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ ระลึกรู้สึกตัวอยู่เสมอ ไม่เป็นคนประมาทอันจะมีผลให้สามารถคุมตัวเองให้พ้นจากการเป็นทาสของกิเลส คือ ความโลภ ความโกรธ และความหลง
- ช. เป็นผู้ที่มีปัญญารู้จักตนและรู้จักสังขะธรรมชาติ ทำให้เข้าใจถึงความเป็นธรรมดาของโลก แล้วยอมรับในสังขะธรรมแห่งนั้นให้สามารถดับหรือบรรเทาทุกข์ทั้งปวงทั้งกายและทางใจ หรือให้สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ตามอัฏฐภาพ (แผนพัฒนาจิตใจ : 7)

3. กระแสการรับเอาแผนพัฒนาประเทศแบบแซมมาอีล อุนดง ของประเทศเกาหลีได้ออกเผยแพร่

ในช่วงการตื่นตัวของการพัฒนาจิตใจได้เกิดการรับเอาแผนพัฒนาประเทศเกาหลีที่เรียกว่า "แซมมาอีล อุนดง" ออกเผยแพร่ แซมมาอีล อุนดง เป็นภาษาเกาหลี แปลว่า ขบวนการสร้างหมู่บ้านใหม่ คำว่า แซ แปลว่า "ใหม่" มาอีล แปลว่า หมู่บ้าน อุนดง แปลว่า ขบวนการร่วมกัน

ความหมายของแซมมาอีล อุนดง มี 3 ประการ

1. เป็นขบวนการสร้างชุมชนใหม่ให้ทันสมัย ลดช่องว่างความแตกต่างระหว่างเมืองให้น้อยที่สุด

2. เป็นการสร้างพลเมืองใหม่ เรียกว่า New citizen Moment ซึ่งหมายถึงการปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติหรือจรรยาบรรณในการทำงานให้แก่ประชาชนทุกคน โดยใช้วิธีการฝึกอบรมแบบใหม่

3. เป็นขบวนการระดับชาติ ซึ่งมุ่งพัฒนาชีวิตส่วนบุคคล ครอบครัว เพื่อนบ้าน หมู่บ้าน และประเทศชาติในที่สุด โดยอาศัยความสมัครใจเข้าร่วมของประชาชนทั้งหมดทั่วประเทศ

เป้าหมายของแซมมาอีล อุนดง มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ชยันหมั่นเพียร
2. ช่วยตนเอง
3. ความร่วมมือกัน

ในการพัฒนาชนบทตามขบวนการแซมมาอีล อุนดง มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นแรก รัฐบาลดำเนินการเพื่อพัฒนาจิตใจ

ขั้นที่ 2 มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ

ขั้นที่ 3 มุ่งพัฒนาสภาวะแวดล้อมทางสังคม

แนวคิดเรื่องการพัฒนาประเทศตามแนวของ "แซมมาอีล อุนดง" แพร่หลายโดยศูนย์ประสานงานการพัฒนาสังคม (ศพส.) มูลนิธิเผยแพร่ชีวิตอันประเสริฐ

4. กำเนิดคณะกรรมการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบทวิทยาลัยครูอุบลราชธานี

ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2527 มาตรา 5 ระบุว่า ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาการต่างๆตามความต้องการของท้องถิ่น และผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิทยฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

ดังนั้นในฐานะที่วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่น อาจารย์ในวิทยาลัยครูเป็นที่พึ่งทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยการให้บริการด้านวิชาการแก่ชุมชนและสังคม เน้นการสร้างและพัฒนาคนด้านสติปัญญาและจิตใจซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในด้านการพัฒนา คุณภาพของประชากร ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5,6

การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนได้เริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 - 20 กันยายน 2525 ณ ห้องประชุมอำเภอพนา จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยการฝึกอบรมผู้นำหมู่บ้านเพื่อการพัฒนาจิตใจ ปลูกเร้าจิตสำนึกและมโนธรรม ด้วยการอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน และแก้ปัญหาร่วมกัน ผู้นำหมู่บ้านจาก 2 หมู่บ้านคือ บ้าน นาผาง ต.ห้วย และบ้านนาหว้า อ.พนา ร่วมกับเจ้าหน้าที่ 4 กระทรวงหลัก ได้แก่ ครู พัฒนาการ เกษตร อนามัย ตำรวจ จำนวน 150 คน ได้รับบสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และได้รับการสนับสนุนวิทยากรจากศูนย์ประสานงานการพัฒนาสังคม (ศพส.) มูลนิธิเผยแพร่ชีวิตอันประเสริฐ คณะกรรมการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท วิทยาลัยครูอุบลราชธานี จึงได้เกิดขึ้นตั้งแต่บัดนั้น

เหตุที่เรียกว่า คณะกรรมการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท เนื่องจากยึดหลักปรัชญาและแนวคิดที่ว่า คน หรือ มนุษย์ มีจิตเป็นนาย มีกายเป็นบ่าว จิตเป็นใหญ่ จิตเป็นประธาน พฤติกรรมทุกอย่างล้วนสำเร็จแต่จิต ทั้งนี้ ตามหลักพุทธศาสนาจึงสอนว่า คนคิดดี จึงพูดดี ทำดี คนคิดชั่ว จึงพูดชั่ว ทำชั่ว การพัฒนาสรรพสิ่งทั้งหลายจึงต้องเริ่มต้นที่คนและการพัฒนาคนจึงต้องเริ่มที่ จิตใจ ตามหลักปรัชญาว่า

- จะปลูกพืชต้องเตรียมดิน
- จะกินต้องเตรียมอาหาร
- จะพัฒนาการต้องพัฒนาประชาชน
- จะพัฒนาคนต้องพัฒนาที่จิตใจ
- จะพัฒนาใครต้องพัฒนาที่ตัวเราก่อน

การพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพสูง โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพด้านจิตใจ ยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์แท้จริง การพัฒนาสังคมเศรษฐกิจจึงจะสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะต้องอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพด้านจิตใจและร่างกาย

การพัฒนาที่ผ่านมามุ่งเน้นหนักด้านวัตถุเพื่อให้เกิดความทันสมัย และมีกินมีใช้แต่ขาดสมดุลในด้านความคิดสร้างสรรค์ และเน้นหนักในคุณธรรม อันเป็นจุดสำคัญด้านการพัฒนาจิตใจ ดังนั้นผลพวงที่ออกมาจึงปรากฏชัดว่าบ้านเมืองเราทันสมัยขึ้น เศรษฐกิจดีขึ้น แต่ภาพส่วนรวมของประเทศยังยากจนหรือทันสมัยแต่ไม่พัฒนา (สุบรรณ จันทบุตร , การพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท ,3)

นอกจากนี้ ความจริงในสังคมอีกประการหนึ่งคือ ครอบครัว หมู่บ้าน หน่วยงาน ชุมชน ประเทศชาติที่มีความเจริญก้าวหน้า ปวงประชามีความสุข ถ้ามองลึกไปจะพบว่าที่นั่นมีผู้นำที่มีคุณภาพ มีความรู้ดี กล้าและรู้จักความยุติธรรม (กล้าหาญทางจริยธรรม) ยืนอยู่ข้างประชาชนและความถูกต้อง มีคนยกย่องด้วยศรัทธา มุ่งเสียสละอุทิศตน จริงใจและจริงจัง สังคมใดก็ตามคนทำชั่วได้ดีมีหน้ามีตา คนทำดีต้องหลบๆ ซ่อนๆ ไม่ได้รับการยอมรับและยกย่องนับถือ สังคมนั้นกำลังจะถึงกาลวิบัติ ดังนั้นการสร้างผู้นำเพื่อการพัฒนาให้มีวิญญานและอุดมการณ์และมีความกล้าหาญทางจริยธรรม จึงเป็นสิ่งถูกต้อง ดังหลักปรัชญาว่า ยกย่องคนดี ตีความชั่ว

อนึ่งเราพบความจริงในสังคมว่า สังคมเรตกอยู่ได้รอบการพึ่งพาและเอาอย่างกันเป็นทอดๆ อาทิ ชนบทพึ่งพาเมืองเล็ก เมืองเล็กพึ่งพาเมืองใหญ่ เมืองใหญ่พึ่งพาต่างประเทศ ประชาชนหวังพึ่งพิงแต่รัฐบาล การคิดพึ่งตนเองอย่างมีศักดิ์ศรีจึงเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการปลูกฝัง

ฉะนั้นหลักการสำคัญของการพัฒนาคือ ชยันอย่างฉลาด ปราศจากอบายมุข พึ่งตนเองอย่างมีศักดิ์ศรี เห็นความทุกข์ของเพื่อนบ้านเป็นภารกิจที่จะต้องแก้ไข

คณะกรรมการพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบทวิทยาลัยครูอุบลราชธานีประกอบด้วย ผศ.สุบรรณ จันทบุตร เป็นประธาน ผศ.อาคม วามะสุน , ผศ.คำผล กองแก้ว , ผศ.สุระ อุณวงศ์ , รศ.ประจักษ์ บุญอารีย์ , อาจารย์อุกฤษฏ์ โคแก้ว และอาจารย์อานนท์ สุริยา เป็นคณะกรรมการ

5. กำเนิดพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบทจังหวัดอุบลราชธานี

เนื่องจากผู้นำมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเพราะถือเป็นแกนหลักในการสร้างสรรค์ความเจริญ ในการคัดเลือกผู้นำจะต้องประกอบด้วยผู้นำโดยตำแหน่ง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้นำโดยธรรมชาติ เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภิกษุ สามเณรที่มีลักษณะเป็นผู้นำ อนึ่งโครงสร้างในการพัฒนาจะต้องประกอบด้วยแกนหลัก 3 แกน ได้แก่ บ้าน วัด โรงเรียน (บวร) จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะเสียความสมดุล ประกอบกับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นหลักการที่มาจากหลักพระพุทธศาสนา ธรรมวินัย พระสงฆ์จึงมีบทบาทสำคัญมากในการฝึกอบรม เพราะนอกจากจะชี้ให้เห็นสภาพปัญหา(ทุกข์) และวิธีแก้ไขแล้วยังเป็นผู้นำในการจุดเทียนอุดมการณ์ในระหว่างการฝึกอบรมจึงจำเป็นต้องมีพระสงฆ์วิทยากรผู้นำพัฒนาจิตใจ

พระสงฆ์ที่เป็นแกนหลักในการก่อ ตั้งพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาจิตใจที่สำคัญได้แก่ พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ ซึ่งจะปรากฏรายละเอียดในประวัติและผลงานในบทต่อไป สาเหตุเนื่องจากความเด็ดเดี่ยว ความกล้าหาญทางจริยธรรม และความเป็นวิทยากรผู้นำด้านการเผยแพร่ธรรมมะ (หนึ่งกระดาดและแผ่นไส) ทำให้ท่านกลายเป็นพระสงฆ์ผู้นำในด้านการเผยแพร่ธรรมมะแบบทันสมัยแก่พระสงฆ์อื่น ๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี ขณะเดียวกันท่านเองก็เป็นผู้ปลุกเร้าให้เกิดพระสงฆ์นักพัฒนารูปอื่น ๆ

และเนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานีเป็นแกนหลักในการอบรมพัฒนาจิตใจ และทางราชการ ประสงค์จะให้อุบลราชธานีเป็นจังหวัดนำร่องในการอบรมพัฒนาจิตใจ จึงได้มีการอบรมวิทยากรพระสงฆ์ วิทยากรระดับฆราวาสทุกอำเภอ เพื่อเป็นแกนหลักในการอบรมพัฒนาจิตใจตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง

รายละเอียดโดยรวมขององค์การพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาอุบลราชธานี- อำนาจเจริญ

สรุปข้อมูลของพระสงฆ์นักพัฒนา

จากข้อมูลของพระสงฆ์นักพัฒนา จำนวน 84 รูป แบ่งลำดับอายุออกเป็น 3 ช่วง ช่วงแรกคือ ระหว่าง 60 – 7 ปี (25%) ช่วงที่ 2 ระหว่าง 50 – 59 ปี ประมาณ 50 % ของพระสงฆ์ และช่วงระหว่าง 40 – 49 ปี (25%) ซึ่งทั้งหมดเป็นช่วงอายุอยู่ระหว่างวัยทำงาน

ส่วนอายุพรรษาอยู่ระหว่าง 20 – 30 ปี รองลงมาคือ 30 – 39 ปี 40 – 49 ปี และ 50 – 59 ปี เป็นส่วนน้อย แต่ละรูปบวชเรียนตั้งแต่เล็ก เป็นศาสนทายาทที่มั่นคง

วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่จบ ป. 4 รองลงมาคือ ม. 3 และ ม. 6 ปริญญาตรีมีเพียง 1-2 รูป ส่วนวุฒิทางธรรม ทั้งหมดได้นักธรรมเอก ซึ่งให้เห็นถึงความหนักแน่นในความรู้ด้านพระพุทธศาสนา

ตำแหน่ง เป็นพระสังฆาธิการตั้งแต่เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล อภิชาตจารย์ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส

ด้านการเผยแผ่ เป็นพระธรรมทูตเกือบทั้งหมด และได้รับคัดเลือกจากแต่ละอำเภอเป็นพระสงฆ์ วิทยากรแผ่นดินธรรม แผ่นดินทองของแต่ละอำเภอ มีบ้างเล็กน้อยเป็นพระวิปัสสนาจารย์ จำนวน 2-3 รูป เป็นพระธรรมทายาทจากวัดชลประทานรังสฤษดิ์

ผลงาน ส่วนใหญ่ผลงานของแต่ละรูปเป็นการจัดการศึกษาด้านปริยัติธรรมสามัญ มีการจัดตั้ง โรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ มีการจัดตั้งธนาคารหมู่บ้าน กองทุนผู้สูงอายุ สัจจะออมทรัพย์ ให้ทุนการศึกษา งานสวัสดิการอื่น ๆ เช่น ส่งเสริมชาวบ้านทอผ้า ทำเกษตรผสมผสาน จัดกลุ่มแม่บ้าน กองทุนหมู่บ้าน สหกรณ์ร้านค้า ทำดอกไม้จันทน์ เลี้ยงปลาในกระชัง ทำขนมจีน แจกสาน เลี้ยงหม่อนไหม ทำฝายเก็บน้ำ ตั้งศูนย์บำบัดยาเสพติด และจัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน

อุปสรรคปัญหาการทำงาน ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดงบประมาณในการดำเนินการ ขาดบุคลากรที่เป็นแกนหลักสำคัญ และเมื่อผลิตแล้วไม่มีตลาดที่จะรับซื้อสินค้า ผลิตแล้วขายไม่ออก

ส่วนสาเหตุที่กลุ่มพระสงฆ์ผู้นำพัฒนา มีความยั่งยืนในการดำเนินการ เนื่องจาก

1. ผู้นำ ได้แก่ พระครูมงคลวรวัฒน์ มีความเป็นผู้นำที่ดี มีวิสัยทัศน์เสียสละ และเข้มแข็งในการดำเนินงาน มีความขยันขันแข็ง เอาใจใส่ จะเห็นได้จากการมาร่วมประชุมทุกครั้งไม่ได้ขาด

2. พระสงฆ์มีความคุ้นเคยสนิทสนม เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันเนื่องจากได้ร่วมพบปะ ร่วมประชุมกันเนื่องนิตย์ กลายเป็นองค์การพระผู้นำที่มีพลังในการดำเนินงานเพราะมีการรวมกลุ่ม มีการ ร่วมทุนโดยสะสมสัจจะออมทรัพย์ทุกเดือน ความคุ้นเคยทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและ กันในขณะที่แต่ละวัดทำกิจกรรม

3. มีอาจารย์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานีสนับสนุนในด้านแนวคิดและได้รับความช่วยเหลือจาก สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในด้านกำลังทุนจัดประชุมพระสงฆ์

4. พระสงฆ์ส่วนใหญ่เป็นพระสงฆ์ธรรมทูต มีความสามารถด้านการเผยแผ่และเป็นพระสงฆ์ที่ เป็นศาสนทายาทที่ดี มีอุดมการณ์มั่นคงเพราะได้รับการฝึกฝนด้านวิปัสสนาธุระและการอบรมธรรมายาท ของวัดชลประทานรังสฤษฎ์ (สัมภาชนิพระครูรังษีนิวกิจ และ ผศ.สุบรรณ จันทบุตร)

มูลเหตุที่พระสงฆ์มีจำนวนลดลง

เดิมพระสงฆ์ที่เป็นวิทยากรแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง มีจำนวนถึง 80 กว่ารูป แต่ท้ายสุด จำนวนลดลงเหลือเพียง 30 รูป เนื่องจากการประชุมแต่ละครั้ง พระสงฆ์ต้องเสียสละมาร่วมประชุมเอง เสียค่าใช้จ่ายเอง ทำให้จำนวนพระสงฆ์ลดลง เนื่องจากบางวัดเป็นวัดเล็ก ห่างไกล การเดินทางต้องใช้งบ ประมาณ ไม่สามารถมาร่วมได้ บางรูปสุขภาพมีโรคพยาธิเบียดเบียน จึงเหลือแต่เพียงพระสงฆ์รูปเด่น ๆ บางรูป

ข้อดีของการจัดตั้งองค์การพระสงฆ์นักพัฒนา

1. เกิดความคุ้นเคยได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังพุทธภาษิตว่า "ความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างยิ่ง"
2. ได้ฟังแนวคิด วิชาการใหม่ ๆ จากการมาร่วมประชุม ซึ่งคณาจารย์โปรแกรม วิชาและ ศาสนาเป็นผู้ให้ความอนุเคราะห์
4. ได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการปรับปรุงวัดของตนเอง

โครงการจัดสวัสดิการชุมชนเร่งด่วนเพื่อผู้ยากลำบากจังหวัดอุบลราชธานี – อำนาจเจริญ

โครงการจัดสวัสดิการชุมชนเร่งด่วน เพื่อผู้ยากลำบาก อุบลราชธานี – อำนาจเจริญ ได้รับงบประมาณจากกองทุนชุมชน (SIP) จำนวน 12,832,720 บาท นับเป็นโครงการเด่นของกลุ่มพระสงฆ์นัก พัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. งบประมาณโครงการจำนวน 12,226,400 บาท
2. งบประมาณด้านการดำเนินการ 611,320 (5% จากงบประมาณ)

จำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ

กลุ่มเป้าหมาย	อุบลราชธานี	อำนาจเจริญ	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	394	123	517
ผู้ติดเชื้อ	2	15	17
ผู้พิการ	165	85	250
เด็กด้อยโอกาส	329	108	437
ผู้ยากจน	185	132	317
เด็กกำพร้า	54	86	140
รวมทั้งหมด	1,129	549	1,678

การดำเนินการด้านสวัสดิการและกิจกรรมต่าง ๆ

1. แนวทางการจัดสวัสดิการ เบี้ยยังชีพรายเดือน 3 กลุ่มเป้าหมายคือ

- 1.1 ผู้สูงอายุ จำนวน 517 คน ได้กำหนดแนวทางให้เบี้ยยังชีพรายเดือน และการบริหารเงินเบี้ย ดังนี้
 - ก. จ่ายยังชีพให้เป็นรายเดือน ๆ ละ 300 บาท โดยสมาชิกเครือข่ายพระผู้นำเป็นผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายตามบัญชีรายชื่อกลุ่มที่ตนรับผิดชอบ
 - ข. จำนวนเงินอีก 200 บาท เข้าเป็นหุ้นสัจจะสะสมทรัพย์ เพื่อกู้ยืมไปประกอบอาชีพตามระเบียบของกลุ่ม ดอกเบี้ย 2 % ต่อปี
- 1.2 ผู้ติดเชื้อ HIV จำนวน 17 คน ได้กำหนดแนวทางการให้เบี้ยยังชีพรายเดือน ดังนี้
 - ก. จ่ายเบี้ยยังชีพรายเดือนให้เดือนละ 700 บาท โดยสมาชิกเครือข่ายพระผู้นำเป็นผู้รับผิดชอบ จ่ายให้ทุกเดือน
 - ข. จำนวนเงินอีก 300 บาท จัดไว้เป็นสวัสดิการยามฉุกเฉินเร่งด่วน
- 1.3 กลุ่มคนพิการ จำนวน 520 คน ได้กำหนดแนวทางการจ่ายเบี้ยยังชีพรายเดือน และการบริการเงินเบี้ยยังชีพ เช่นเดียวกับกลุ่มผู้สูงอายุ

2. การดำเนินการด้านเงินกองทุน เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพ สำหรับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มคนยากจน จำนวน 300 คน ๆ 5,000 บาท โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานดังนี้
 - ก. กลุ่มผู้ที่ยังไม่มีความพร้อมด้านความรู้และทักษะในการอาชีพเสริมรายได้ จัดฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม และอาชีพเสริม ที่เหมาะสมให้ แล้วสนับสนุนเงินกองทุนโดยให้กู้ยืมคิด 2% ต่อปี พิจารณาให้เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มตามความเหมาะสม
 - ข. กลุ่มผู้ที่มีความพร้อมหรือมีพื้นฐานด้านความรู้และทักษะในการทำอาชีพ จัดฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แล้วสนับสนุนเงินกองทุนโดยให้กู้ยืมคิด 2% ต่อปี จำนวนเงินกองทุนประกอบอาชีพทั้งหมด จัดเข้าเป็นหุ้นในกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ และดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์
3. การดำเนินการด้านเงินทุนทางการศึกษา สำหรับกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กกำพร้า จำนวน 577 คน ได้กำหนดแนวทางการ ดำเนินการ ดังนี้
 - ก. กันไว้ 10 % ของจำนวนเงินทุนการศึกษาทั้งหมดเป็นเงิน 316,540 บาท มาจัดเป็นกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา สำหรับกลุ่มเป้าหมายเดิมในปีถัดไปและรายอื่น ๆ โดยคิด 1% ต่อเดือน
 - ข. ระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวน 151 คน เป็นเงินทุนด้านการศึกษาคนละ 4,140 บาท / ปี
 - ค. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น – ปลาย จำนวน 426 คน จ่ายเป็นเงินด้านการศึกษาคนละ 5,220 บาท / ปี
 - ง. สมาชิกเครือข่ายจัดทำบัญชีหลักฐาน เบิก – จ่าย
 - จ. กลุ่มนักเรียนทุนจัดให้มีการฝึกอบรม คุณธรรม จริยธรรม ปีละ 1 ครั้ง
4. การดำเนินการด้านฝึกอบรม คุณธรรม จริยธรรม และอาชีพสำหรับกลุ่มคนยากคนพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กกำพร้า ทุกกลุ่มเป้าหมายต้องเข้าชบวนกรฝึกอบรมจิตใจ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
5. การทำบัตรประกันสุขภาพ สำหรับกลุ่มคนยากจน จำนวน 317 คน ๆ ละ 500 บาท
6. โครงการสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 517 คนมีโครงการต่าง ๆ ประกอบด้วย
 1. โครงการทัศนศึกษาและปฏิบัติธรรมตามวัดต่าง ๆ
 2. โครงการจัดโรงธรรม โรงทาน (เข้าวัดพัฒนาจิต)
 3. โครงการให้ความรู้ด้านการดำรงตน และการตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ
7. โครงการ / กิจกรรม สำหรับผู้ติดเชื้อเอดส์
 1. โครงการพุทธธรรม นำทางชีวิต ปีละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 สัปดาห์
 2. โครงการครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเอื้ออาทรผู้ติดเชื้อเอดส์

บทที่ 4

ประวัติและผลงานของพระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ

พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ เป็นหนึ่งในพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ที่นำเสนอใจอย่างยิ่ง ด้วยเหตุที่ท่านมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง เห็นได้จากกรบวชตลอดชีวิต เป็นพระสงฆ์ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ และใช้ชีวิตทั้งชีวิตในการพัฒนาชุมชน ศึกษาหลักธรรมในพระพุทธศาสนา และไม่ติดในลาภ ยศ สรรเสริญใด ๆ วิถีชีวิตของท่านเป็นไปตามหลักธรรมวินัย ในจารีตของพระสงฆ์นักพัฒนาดำเนินรอยตามแบบของท่านพุทธทาสภิกขุแห่งสวนโมกขพลาราม ท่านเป็นอิสระและร่าเริงในธรรม ท่านจึงเป็นแกนหลักในการอบรมพัฒนาจิตใจและจัดตั้งศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต

ประวัติครอบครัว

พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ เดิมชื่อ ถวิล ขุนเพิ่ม เป็นบุตรของ ร.ท.วัฒนา ขุนเพิ่ม และนางเป้า ขุนเพิ่ม เกิดที่ตำบลบ้านสะพานดำ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ บิดามีอาชีพเป็นทหารยศร้อยโท มารดามีอาชีพค้าขาย มีน้องร่วมบิดามารดาจำนวน 4 คน พระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ เป็นบุตรชายคนโตของครอบครัว ปัจจุบันอายุ 72 ปี พรรษา 42

ประวัติการศึกษา

จบชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายสิบทหารช่างที่จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเวลา 2 ปี ปี พ.ศ. 2499 ได้ยศสิบโท และลาอุปสมบทเป็นภิกษุตามประเพณี 3 เดือน ที่วัดประชุมนิมิต ต.ทับคาง อ.เทพชัย จ.เพชรบุรี ณ วัดทับคาง พระอาจารย์ถวิล เกิดความซาบซึ้งในธรรม และหันมาศึกษาพระพุทธศาสนาทั้งด้านปริยัติ ปฏิบัติอย่างจริงจัง จนตัดสินใจลาออกจากราชการทหารดำรงเพศเป็นภิกษุตลอดชีพ

ภายหลังจากการบวชเป็นภิกษุแล้ว พระอาจารย์ถวิล ได้ใช้เวลาในการปฏิบัติสมาธิภาวนาหันมาสำรวจและขัดเกลาตนเองเป็นระยะเวลาถึง 10 ปีเศษ โดยระยะแรกได้ใช้เวลาจาริกแสวงธรรมในท้องที่จังหวัดเพชรบุรี 4 ปี ภายหลังจากได้เดินทางไปศึกษาและปฏิบัติที่สวนโมกขพลารามกับท่านพุทธทาสภิกขุเป็นเวลา 6 ปี ในช่วงที่ พระอาจารย์ถวิล เดินทางไปปฏิบัติธรรมที่สวนโมกขพลารามนั้น สวนโมกข์กำลังเพิ่งเริ่มก่อสร้าง ท่านผู้หนึ่งที่ช่วยหักล้างถางพงสร้าง “โรงมหรสพแห่งวิญญูณ” ของท่านพุทธทาสภิกขุ และได้ฉายาว่าเป็นหนึ่งใน “ภิกษุใจสิงห์” ในขณะนั้น

ประวัติการทำงาน

หลังจากการศึกษาและปฏิบัติธรรมกับท่านพุทธทาสภิกขุพอสมควรแก่เวลาแล้ว พระอาจารย์ได้ออกเผยแผ่ธรรมไปในที่ต่างๆ อันเป็นสาขาของสวนโมกข์ อาทิ ที่วัดอุโมงค์ จ.เชียงใหม่ สวนสาม ส. วิทยาลัยครูลำปาง และวัดชลประทานรังสฤษฎ์

ท่านเผยแผ่ธรรมที่วัดอุโมงค์ จ.เชียงใหม่ เป็นเวลา 4 ปี จากนั้นก็เดินทางไปที่สวนสาม ส. ของอาจารย์มานิต สุทธจิต แห่งวิทยาลัยครูลำปาง สอนธรรมและเผยแผ่ธรรมให้นักเรียนและประชาชนที่ลำปาง เป็นเวลา 4 ปี เป็นวิทยากรอบรมการสอนศีลธรรมแก่ครูทั่วประเทศร่วมกับ นายวิโรจน์ ศิริ อัฐ คหบดีผู้ทุ่มเทกำลังทรัพย์และกำลังกายแก่พระพุทธศาสนา เจ้าของมูลนิธิเผยแผ่ชีวิตอันประเสริฐ และเป็นกำลังสำคัญในการอบรมพระสงฆ์ธรรมทายาท ของวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ของหลวงพ่อดวง ธรรม โภคาจารย์ (ท่านปัญญาอันตะ) เป็นเวลา 4 ปี เป็นวิทยากรแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง ร่วมกับคณะอาจารย์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี จัดการอบรมนักเรียน นักศึกษา ตำรวจ แม่บ้าน ทหาร ประชาชนเป็นเวลา 6 ปี ร่วมกับพระครูมงคลวิวัฒน์ วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ และพระอาจารย์ชฎิล อมรปัญญา และเป็นวิทยากรแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง ร่วมกับนายอนันต์ แจ็งกลีบ เมื่อครั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายถึง 4 ปี

พระอาจารย์ถวิล สุญญาธาตุ มีความเชื่อมั่นในอุดมการณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อย่างแรงกล้า ท่านเชื่อมั่นว่าด้วยหลักการด้านพุทธศาสนาเท่านั้นที่จะพัฒนาประเทศและประชาชนให้พ้นจากวงจรโง่ จน เจ็บ หรือความยากจน ไร้การศึกษา บั้นปลายของชีวิตท่านพบว่าระบบราชการไม่สามารถพัฒนาประเทศได้สำเร็จด้วยการทำงานของราชการนั้นถูกผูกพันด้วยระบบต่างๆ อันเป็นพันธนาการของระบบ ฉะนั้น ท่านจึงประสงค์จะไปปักหลักพัฒนาในชุมชนเล็กๆ ที่จังหวัดหนองคายเพื่อหาหมู่บ้านในฝันหรือหมู่บ้านในอุดมการณ์โดยไม่พึ่งพิงกับระบบราชการ

เมื่อวัยของท่านเพิ่มมากขึ้น บรรดาลูกศิษย์ลูกหาและญาติพี่น้องจึงนิมนต์ท่านมาพำนักที่จังหวัดอุบลราชธานี ที่นั่นท่านได้เริ่มโครงการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ณ ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต วัดบ้านเป้า อ.ตระการพืชผล

พระอาจารย์ถวิล สุญญาธาตุ เป็นภิกษุที่มีความเป็นพระอย่างแท้จริง ไม่ติดลาภ ยศ สรรเสริญ มีความมักน้อย สันโดษ ประหยัด เรียบง่าย ปฏิปทาอันเคร่งครัดของท่านเป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสของญาติโยมที่รู้จัก ความประหยัดของท่านเห็นได้จากจีวรที่สวมใส่จะสวมจนเก่าคร่ำคร่า เมื่อขาดก็จะปะชุน จะไม่เคยเอ่ยปากขอขบิณฑบาตอะไรจากญาติโยม ปฏิปทาที่น่าเลื่อมใสอีกประการหนึ่งคือ เป็นผู้เรียบง่าย ไม่สร้างภาระยุ่งยากแก่ญาติโยม ไม่ว่าจะเป็นการขบขันหรืออื่นๆ เป็นผู้คงแก่เรียน ท่านจะใช้เวลาอ่านศึกษาธรรม และฝึกประดิษฐ์เทคนิคในการสอนธรรมลงในแผ่นใสหรือหนังกระดาษ จะไม่เคยเห็นพระอาจารย์อยู่ว่างๆ โดยไร้ประโยชน์ ท่านเป็นผู้รำเริงในธรรม เมื่อออกไปเป็นวิทยากรที่ใด ท่านจะมีหีบเหล็ก

ใบใหญ่ ซึ่งภายในบรรจุการ์ตูนธรรมหน้ากระดาษอยู่เต็ม กล่าวได้ว่าเป็นแกนหลักในกลุ่มพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม – แผ่นดินทองจังหวัดอุบลราชธานี

เกียรติคุณที่ได้รับ

- พ.ศ. 2528 ได้รับโล่พระสงฆ์นักพัฒนาชนบทดีเด่น จากศูนย์ประสานงานพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พ.ศ. 2540 ได้รับปริญญาศุภศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการสอนสังคมศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2540 จากสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

ผลงานสำคัญ

1. ด้านการเผยแผ่ธรรม

พระอาจารย์ถวิล ใช้เวลาเกือบตลอดชีวิตของท่านในการเผยแผ่ธรรม ปฏิปทาของท่านเป็นแบบพระป่าและพระบ้านผสมกัน เป็นลักษณะปริยัติธรรมผสมผสานกับการปฏิบัติ ความเป็นอยู่ของท่านมีลักษณะคล้ายพระป่า คือ เคร่งครัด ไม่ติดในลาภ ยศ สรรเสริญ และเน้นในการเผยแผ่ธรรมตามแบบของท่านพุทธทาสภิกขุผู้เป็นอาจารย์

พระอาจารย์ถวิล เป็นผู้มีความสามารถในการแสดงธรรม ธรรมของท่านเรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง ท่านจะสอนสนาธุษิษย์ให้พิจารณาอยู่เสมอว่าในการทำกิจใดให้พิจารณาหลักง่ายๆ 2 ประการ คือ กิจการนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเองและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นหรือไม่ เบียดเบียนตน เบียดเบียนผู้อื่นหรือไม่

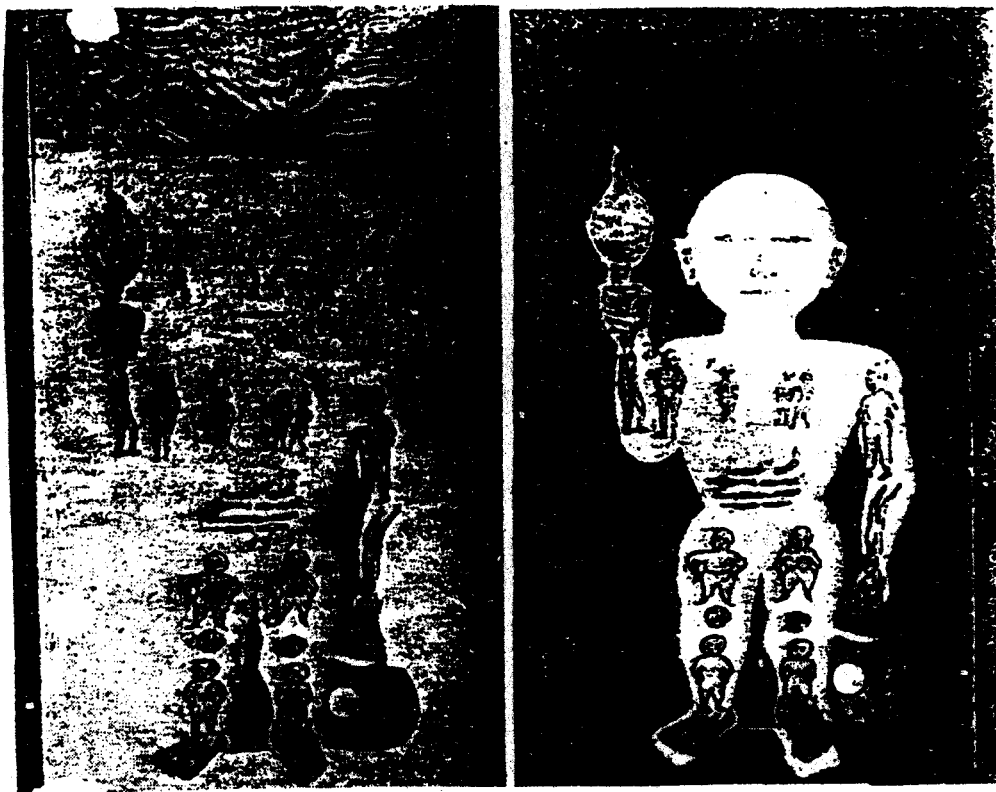
ผลงานการเผยแผ่ธรรมที่เด่นของท่าน คือ อบายมุข 6 หรือ ฝั 6 พระอาจารย์ถวิลมีผลงานในการศึกษาอบรมประชาชนนับครั้งไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล ผู้นำยุวพุทธิกสมาคม ประชาชน แม่บ้านทหาร ตำรวจ ฯลฯ

2. ด้านการผลิตสื่อธรรมะ

พระอาจารย์ถวิล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อธรรมะ นับเป็นพระสงฆ์รูปแรกที่ผลิตสื่อธรรมะโดยใช้หน้ากระดาษเคลื่อนไหว เพื่อเป็นสื่อหรือเป็นอุปกรณ์ในการสอนพระพุทธศาสนาแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป นอกจากหน้ากระดาษ ท่านยังได้คิดค้นประดิษฐ์การ์ตูนธรรมะลงแผ่นใส และถ่ายทอดวิทยากรเผยแผ่ธรรมแก่พระสงฆ์ธรรมทายาทวัดชลประทานรังสฤษฏ์ และองค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม-แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี

การผลิตสื่อธรรมะโดยใช้หนังกระดาษเคลื่อนไหว พระอาจารย์สมพงษ์ วัดชลประทาน
รังสฤษฎ์ ได้นำเอาแนวคิดนี้ไปประดิษฐ์เป็นหนังกระดาษ ก - ข เผยแผ่ธรรม ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไปในกลุ่มผู้สนใจ
พระพุทธศาสนา

ตัวอย่าง สื่อธรรมะที่ใช้ในการสอนโดยใช้อุปกรณ์หนังกระดาษและแผ่นใส

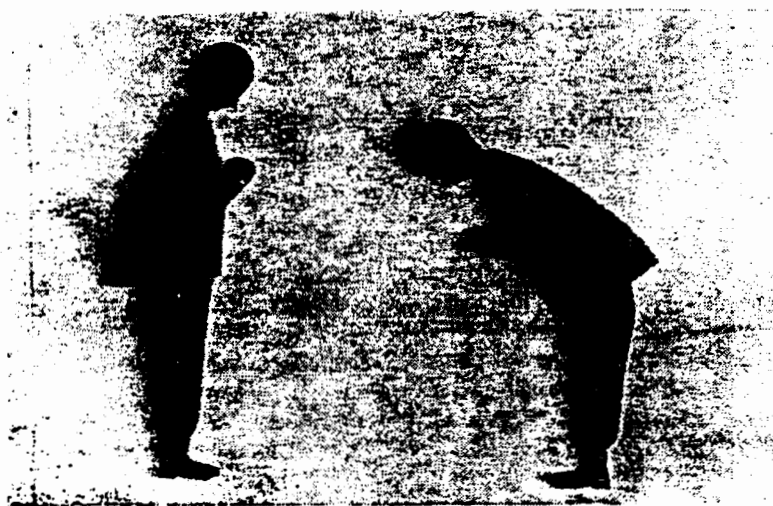
ก. วิธีสอนเรื่องความสามัคคีมีระเบียบวินัย

ใช้ภาพทำด้วยกระดาษซ้อน 2 ชั้น แผ่นในทำเป็นรูปคนที่ยืนบ้าง นั่งบ้าง กระจายกันอยู่ไม่เป็น
ระเบียบ แผ่นนอกทำกรอบเป็นรูปคน เมื่อตลบแผ่นนอกลงทับแผ่นใน ก็จะได้ภาพเป็นคนๆเดียวกัน เราก็
ชี้แนะให้เด็กเห็นถึงความจำเป็นที่โรงเรียนต้องมีกฎระเบียบ ประเทศชาติต้องมีกฎหมาย มิฉะนั้นจะหา
ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไม่ได้ สังคมก็จะวุ่นวายเดือดร้อน

ฝึกให้รู้จักขอโทษ และกล่าวคำ "ขอบคุณ" ให้ติดปาก คำของท่านว่า "ความสุขความเจริญพึงเป็นปกติแก่บุคคลที่อ่อนน้อมอยู่เป็นนิจ" ควรใช้ภาพเคลื่อนไหวได้จะทำให้เด็กสนใจที่จะนำไปปฏิบัติยิ่งขึ้น

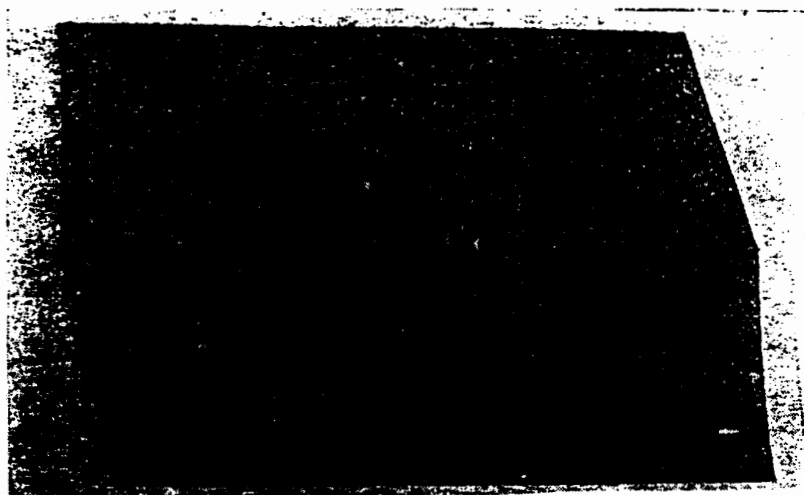
เมื่อกระทบกระทั่งกัน พึง "ขอโทษๆ"

อีกฝ่ายพึงตอบว่า "ไม่เป็นไร ลืมเสียเถิด พอthonได้"

ข. การสอนเรื่องอบายมุข (ผี)

ควรสอนเรื่องอบายมุขในแง่ของ "ผี" ที่มาล่อลวงคนให้หลงผิด เป็นการเบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่นให้เดือดร้อน เช่น ผีเหาะ ผีการพนัน ผีเฮโรอีน โดยใช้ภาพโลงศพ มีผีโผล่ขึ้นมาสอนธรรมะว่าเราเผาศพ (คนตาย) กันมามากแล้ว ควรเผาผี (คืออบายมุขต่างๆ) เสียบ้าง

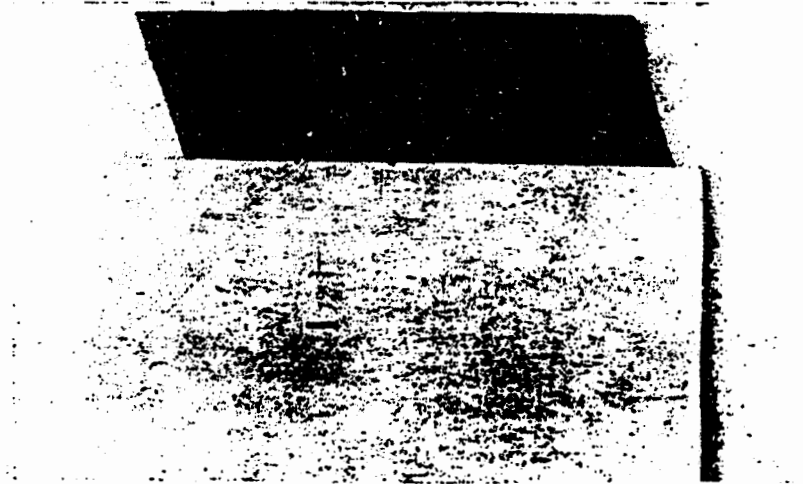
(ที่ปากผีนั้นต้องชักให้มองดูเป็นผีพูดได้ จึงจะสนุก ดูวิธีการทำหน้าถัดไป)

เปิดฝาโลง

มีหูคได้

(ภาพด้านหลังโลงศพ)

หรือจะใช้ภาพชุดหมากก็ได้ ซึ่งมีขายอยู่ทั่วไปมีภาพหมาเล่นไฟ หมาสูบบุหรี่ กินเหล้า หมาเล่น บิลเลียด หมาสูบกัญชา ฯลฯ โดยใช้วิธีถามเด็กว่า ใครเล่นไฟ? ใครสูบกัญชา? เด็กจะตอบว่า "หมา" แล้วครูจึงใช้อุบายวิธีในการถามว่า "ควรทำหรือไม่ควรทำ" เด็กจะตอบว่า "ไม่ควรทำ" แล้วถามต่อไปว่า "ถ้าทำเป็นอะไร" เด็กจะตอบเองว่า "ถ้าทำอย่างนี้ก็เป็นหมา"

สรุป อย่าให้ผีเหล่านี้เข้าถึงตัวเราได้ มิฉะนั้นเราก็จะไม่ดีกว่าหมาเท่าใดนัก

ง. การสอนเรื่องอิทธิบาท 4

ใช้ภาพ 4 ภาพแสดงติดต่อกัน คือ

ฉันทะ (พอใจรักใคร่) เป็นภาพเด็กคลานไปหาแม่เพื่อกินนม เพราะพอใจรักใคร่ในน้ำนมนั้น มีสายเชือกดึงให้คลานได้ (ดูภาพ)

(ภาพด้านหน้า)

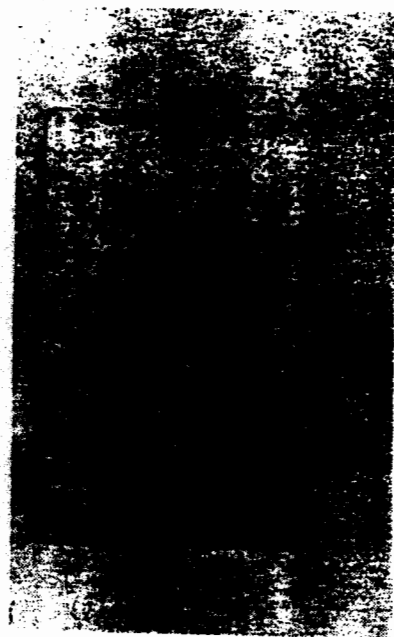

(ภาพด้านหลัง)

วิธีระ (ความพากเพียรพยายาม) ภาพคนดำน้ำพริก หมายถึง ต้องเพียรทำบ่อยๆ น้ำพริกจึงจะละเอียดรับประทานได้ดี ไม่ดำน้ำพริกเคลื่อนไหวได้ (ดูภาพวิธีทำ)

(ภาพด้านหน้า)

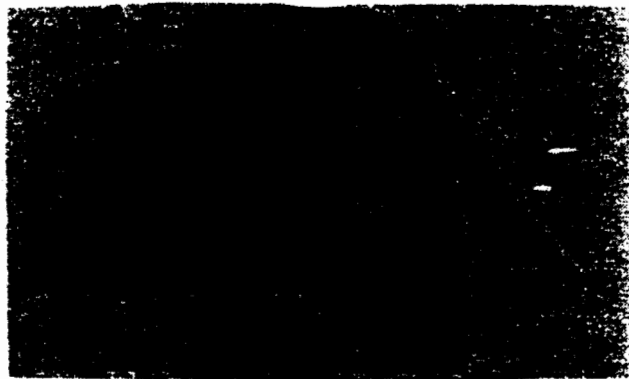

(ภาพด้านหลัง)

จิตตะ (ความเอาใจใส่จดจ่อ) ใช้ภาพปลิงดูดเลือดช้าง ทำอย่างไรก็ไม่ยอมปล่อย แสดงถึงความเอาใจใส่จดจ่อในสิ่งนั้นๆ (งวงช้างและปลิงเคลื่อนไหวได้)

(ภาพด้านหน้า)

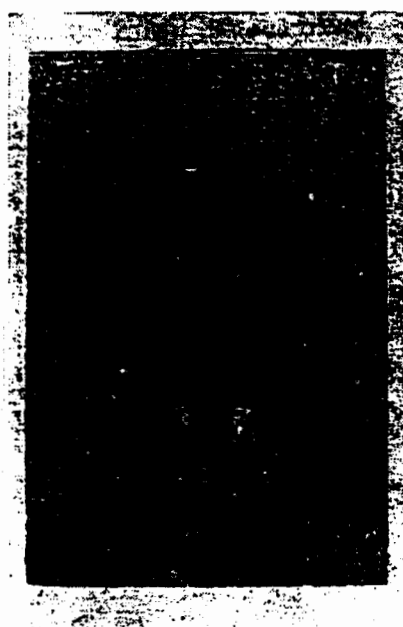

(ภาพด้านหลัง)

จิมังสา (วิเคราะห์ใคร่ครวญ) เป็นภาพคนร่อนแร่ หมายถึง การกรองการร่อนหาแต่สิ่งดี สิ่งใดไม่ดีก็ทิ้งไป (ภาพตะแกรงนั้นเคลื่อนไหวได้)

(ภาพด้านหน้า)

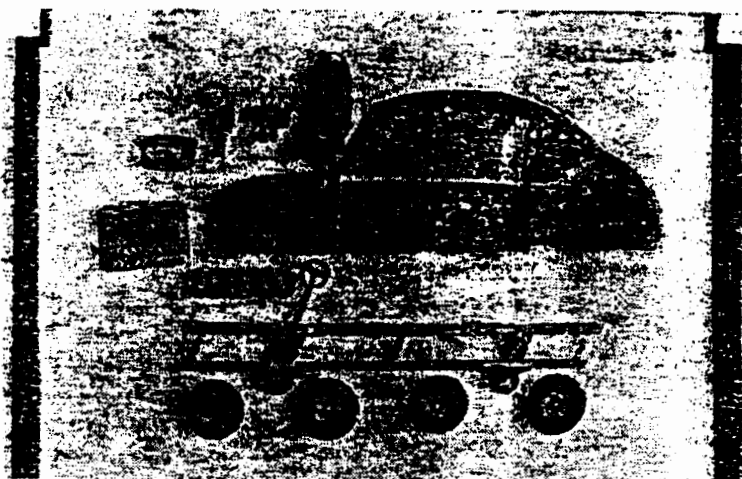

(ภาพด้านหลัง)

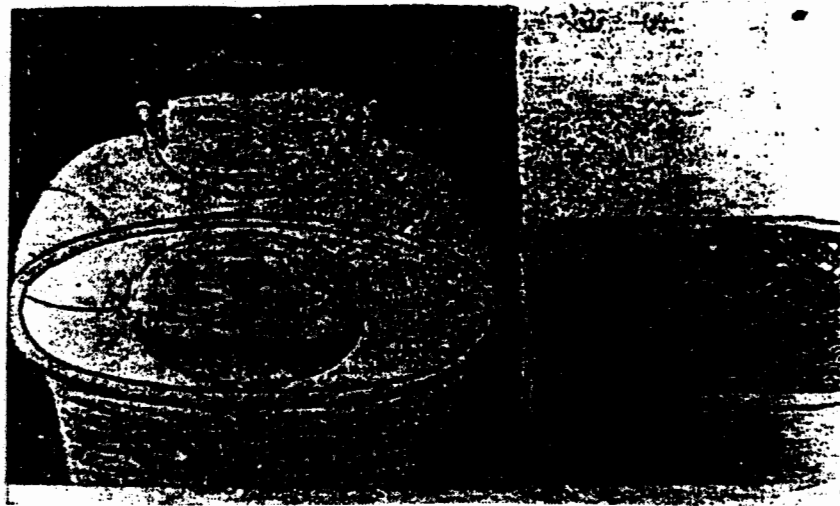
สรุป งานใดจะสำเร็จเป็นผลดีได้จะต้องอาศัยธรรมะ 4 ข้อนี้เป็นหลักปฏิบัติ

วิธีสอนเรื่อง “ความว่าง” จากตัวตน (อนัตตา)

1. ว่างอย่างไม่มีอะไร ใช้ภาพบ้านว่างไม่มีคน หรือห้องน้ำว่างก็ได้
2. ว่างจากตัวตนที่ถาวร ใช้หัวหอมลอกเปลือก ลอกไปที่ละชั้นในที่สุดจะไม่มีตัวตนของความ เป็นหัวหอมอีกต่อไป หรือจะใช้ตุ๊กตาที่ถอดออกได้เป็นชิ้นๆ หรือจะให้ดูรถยนต์ที่ประกอบ ด้วยยาง ล้อรถ พวงมาลัย แบตเตอรี่ ก็ได้ จะเห็นว่าตัวตนที่ถาวรนั้นไม่มี มีแต่ส่วนประกอบ ต่างๆ มารวมกัน และสมมติเรียกกันว่า รถยนต์ เท่านั้น

ข. สอนเรื่องจิตว่าง – จิตวุ่น

เอาอ่างใส่น้ำมา 2 อ่าง อ่างหนึ่งใส่น้ำขุ่น อ่างหนึ่งใส่น้ำใส ให้เด็กชะโงกมองในน้ำ เปรียบเทียบว่า ถ้าน้ำใสจะมองเห็นหน้าตัวเองได้ดี แต่ถ้าน้ำขุ่นจะมองไม่เห็นหรือเห็นไม่ชัด หรือ จะใช้อ่างน้ำใสอย่างเดียวก็ได้ ให้เด็กดูเงาเสียก่อน แล้วตักน้ำในอ่างให้กระเพื่อม ให้ชะโงกหน้าลง ดูในอ่างใหม่ จะเห็นไม่ชัดเท่าเดิม จากนั้น เปรียบเทียบว่าใจคนก็เหมือนกัน เวลาจิตขุ่นมัว คิดอะไร ทำอะไร มักไม่ได้ดี จำอะไรไม่แม่นยำ แต่ถ้าจิตว่าง โปร่ง เบา สบายใจ จะคิดอะไร ทำอะไรได้ดีกว่าปกติ ย้ำให้นักเรียนควบคุมใจให้อยู่ในภาวะว่างให้มากในวันหนึ่งๆ อย่าให้มันวุ่นวาย นักจะกลายเป็นโรคประสาทไป

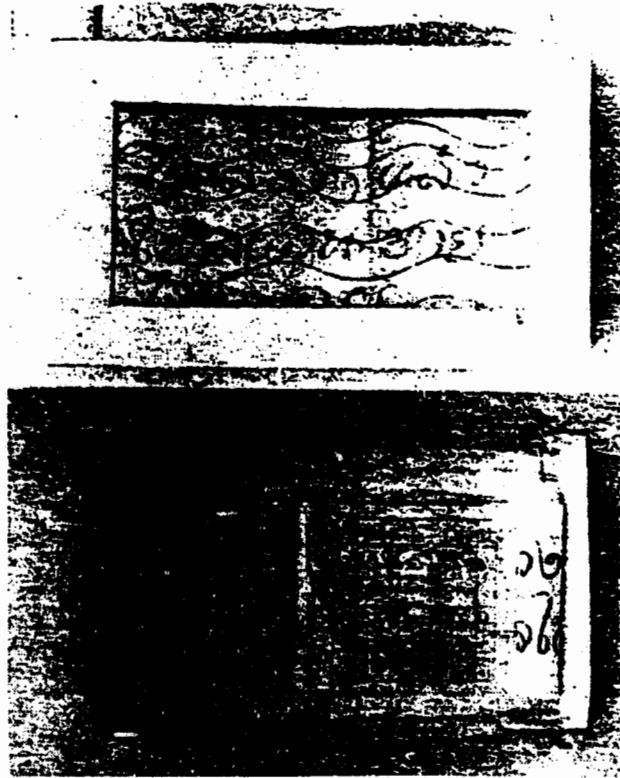
ว่างจากความยึดถือ เช่น

- ให้ดูเครื่องหมายกางเขน ตัวตั้ง คือ I (ไอ-ฉัน) ตัวขวาง - คือ Cross หมายถึง ให้ตัดตัวฉันเสีย ก็จะสิ้นทุกข์ ได้กลับไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าชีวิตวันนั้น
- ดูความรู้สึกจากความยึดถือที่เกิดเป็น "ฉัน" อันเกิดจากการกระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เช่น เมื่อมีคนร้องบอกกันว่า รถชนนักเรียน เราจะหวั่นไหวเล็กน้อย ถ้าเขาบอกว่าเป็นเด็กสามเสนด้วย จะเริ่มไม่สบายใจ ถ้าเขาบอกว่าเป็นเด็กห้อง 5/1 ซึ่งเป็นห้องของตน ก็จะไม่สบายใจมากขึ้น แต่พอวิ่งไปดูกลายเป็นเด็กโรงเรียนอื่น ความทุกข์จะคลายลงทันที เพราะไม่ยึดถือว่าเป็น...เพื่อนฉันนั่นเอง

การสอนเรื่องไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา)

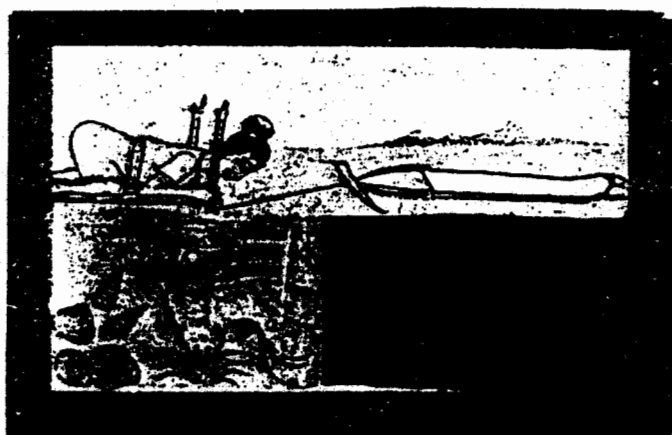
- ก. จากสิ่งภายนอก
- ให้ดูร่างกายของตัวเองซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ หรือดูภาพเด็กหนุ่มสาว คนแก่ ก็ได้
 - หรือดูต้นไม้ในช่วงผลัดใบ หรือเก็บใบไม้มา 3 ใบ มีทั้งเขียวอ่อน เขียวแก่ และเหลือง หรือดูจากมะละกอ 3 ลูก เขียว เหลืองอ่อน และแดง
 - ดูฤดูกาลที่เปลี่ยนไป ฤดูร้อน ฤดูฝนแล้วเปลี่ยนเป็นฤดูหนาว
- หรือ
- ดูดวงอาทิตย์ เวลาเช้า สาย บ่าย เย็น ไม่มีอะไรคงที่ ล้วนเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย

- ข. จากสิ่งภายใน ก็ไม่คงที่เหมือนกัน ใช้กล่องกระดาษเจาะรู 4 รูตรงกลางวางสำหรับเสียบไม้ที่ใช้ซึ่งกระดาษ ที่มีตัวอักษรแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง เช่น ดีใจ - เสียใจ, สุข - ทุกข์, สรรเสริญ - นินทา ฯลฯ

ไม้นั้นพันกระดาษให้หมุนเลื่อนได้เหมือนฉายหนัง พร้อมกับอธิบายว่า ทุกสิ่งที่มันมาหาเราแล้ว มันก็จากไป ไม่ควรเข้าไปยึดถือ แนะนำให้นักเรียนนำไปปฏิบัติทางใจด้วย ให้มองดูว่าคราวใดที่จิตใจหวั่นไหวให้รู้ว่าทุกสิ่งไม่ยั่งยืน เกิดขึ้น ตั้งอยู่แล้วก็ดับไป

ข. สอนเรื่องประโยชน์ของสมาธิ

ใช้ภาพข้อ 2 ขึ้น ตรงกระดาษดำนั้นเลื่อนได้ โดยชี้ให้เห็นว่า สมาธิจะทำให้จิตสงบ และมองเห็นทุกสิ่งตามที่เป็นจริง เช่น (เลื่อนกระดาษดำมาปิดภาพ) ว่าถ้าน้ำขุ่น ก็จะมองไม่เห็นกุ้ง หอย ปูปลา จากนั้น (เลื่อนกระดาษดำออก) เมื่อน้ำใส เรียบ ไม่มีคลื่น หมายถึงจิตที่มีสมาธิ ก็จะสามารถมองเห็นทุกสิ่งได้ จากนั้นให้เด็กทำสมาธิสัก 5-10 นาที เพื่อให้รู้ถึงสภาพของกายและจิตของตนในขณะนั้น

3.โครงการแก้ไขและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือ “โครงการจัดตั้งศูนย์แสงธรรม นำทางชีวิต”

โครงการแก้ไขและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เป็นผลงานสำคัญประการหนึ่งขององค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง โดยเฉพาะพระอาจารย์ถวิล สุบุญธาดู พระครูมงคลวรวัฒน์ โดยได้รับความช่วยเหลือจากศูนย์ประสานงานกลางองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด (ศอศ.) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และได้เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2535 ที่วัดเทพมงคล ต.บุง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ สืบเนื่องจากมีผู้ป่วยที่ติดสารเสพติดให้โทษจำนวนมาก และแพร่ระบาดไปเป็นวงกว้างแทบทุกส่วนของสังคม รัฐบาลเองก็ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ โดยกำหนดเป็นนโยบายทั้งป้องกัน บำบัดปราบปราม เกี่ยวกับสารเสพติด ประกอบกับอาจารย์ในสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี 2 ท่าน คือ ผศ. สุบรรณ จันทบุตร และ ผศ. คำผล กองแก้ว ได้รับทุนจากศูนย์ประสานงานองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด (ศอศ.) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ให้ไปศึกษาฐานด้านชุมชนบำบัดยาเสพติดที่สถาบันDAYTOP นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และนำแนวคิดมาจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยดำเนินการครั้งแรกที่วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ จัดตั้งเป็น “ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตวัดเทพมงคล”

ในการดำเนินการครั้งแรกที่วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญ ประสบปัญหาเนื่องจากที่ตั้งวัดเป็นศูนย์กลางชุมชน มีกิจกรรมที่ทางบ้านเมืองและชุมชนมาใช้สถานที่จัดประชุมในวัดเนืองๆ การจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่รังเกียจของชุมชนและระแวงว่า อาจจะทำให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่เป็นภัยต่อชุมชนไม่ว่าจะเป็นการระบาดของโรคเอดส์หรือการลักลอบขายฝิ่นน้อย ประกอบกับสถานที่ในวัดไม่กว้างขวางเพียงพอต่อผู้ป่วย ขาดอาสาสมัครที่จะทำงานด้านยาเสพติดเพราะเป็นงานหนักและต้องใช้ความอดทนสูง เมื่อพระอาจารย์ถวิล เดินทางกลับมาจำพรรษาที่ จ.อำนาจเจริญ โครงการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงได้รับการทบทวนอีกครั้ง โดยระยะแรกกำหนดศูนย์ปฏิบัติการเป็น 3 ศูนย์ ได้แก่

ศูนย์ที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตวัดเทพมงคล ตั้งที่วัดเทพมงคล ต.บุง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ โดยกำหนดเป็น “ศูนย์แรกรับ” ผู้ป่วยติดยาเสพติด มีกิจกรรม คือ สอบประวัติ ลงทะเบียนผู้ป่วย ดำเนินกิจกรรมประมาณ 10 – 15 วัน

ศูนย์ที่ 2 ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตบ้านเป่า ตั้งที่วัดบ้านเป่า อ.เหล่าเสือโก้ก กิ่งอ.เหล่าเสือโก้ก จ.อุบลราชธานี ตั้งเป็น “ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพและฝึกอาชีพ” ดำเนินกิจกรรม 15 วันหรือ 45 วัน โดยกิจกรรมธนาคาร 15 วัน สำหรับผู้เตรียมบรรพชา และกิจกรรมบรรพชา 15 วัน สำหรับผู้บรรพชาเป็นสามเณร

ศูนยที่ 3 ศูนยพัฒนาคุณภาพชีวิตวัดยางลุ่ม ตั้งที่วัดยางลุ่ม ต.ไร่น้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี เป็น "ศูนยศึกษา" ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในด้านการศึกษา อาจจะเป็นด้านปรัยัติธรรม (นักธรรม – บาลี) หรือปรัยัติธรรมสามัญ หรือการศึกษานอกระบบในการกำหนดศูนยปฏิบัติการใช้เวลาศูนยละ 15 วัน รวม 3 ศูนย เป็น 45 วัน

ผู้รับผิดชอบโครงการ ได้แก่ องค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี – อำนาจเจริญ และศูนยประสานงานองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด ประจำจังหวัดอุบลราชธานี – อำนาจเจริญ

การติดตามและประเมินผล กำหนดเป็น 3 ระยะ

ระยะแรก ศึกษาจากทะเบียนประวัติการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย

ระยะที่ 2 สังเกต สอบถาม การเข้าร่วมและการประพฤติปฏิบัติ

ระยะที่ 3 สัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต เมื่อครบถ้วนตามกิจกรรม แล้วตัดสินใจว่าจะบรรพชา ต่อหรือลาสิกขา ถ้าลาสิกขา ก็ให้ฝึกอบรมวิชาชีพที่ศูนย 2 ต่อไป โดยอาจจะเลือกอาชีพเกษตรผสมผสาน เกษตรพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ อบรมอาชีพระยะสั้น เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ หรืออาชีพเฉพาะตน เช่น นวดแผนโบราณ หรือการช่างต่างๆ ฯลฯ เป็นเวลา 15 วัน แล้วจึงกลับบ้านอย่างมีศักดิ์ศรี เน้นให้รู้จักหน้าที่ในการช่วยตนเอง ช่วยเพื่อนและช่วยศูนย ให้อยู่ในระหว่างคุมประพฤติเป็นเวลา 1 ปี โดยศูนยจะติดต่อสอบถาม นัดประชุมให้คำปรึกษาอยู่ทุกเดือนจนกว่าจะครบ 1 ปี

ส่วนผู้ที่สมัครใจจะบวชต่อไป ให้อ้ายไปอยู่ที่วัดยางลุ่ม ต.ไร่น้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี เพื่อศึกษาและปฏิบัติศาสนกิจต่อไป ศูนยนี้จึงเป็นศูนยเพื่อการศึกษาโดยเข้าสู่การศึกษานอกระบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษาที่มีมา หลักสูตรที่มีอยู่ในศูนยนี้ จะมีทั้งการฝึกฝนอบรมตนเองตามพระธรรมวินัยของสงฆ์ และการศึกษาเล่าเรียนตามที่ได้กำหนดไว้ ศูนยนี้จะพัฒนาไปสู่ทายาททางศาสนาต่อไป

ศูนยแสงธรรมนำทางชีวิต

ศูนยพัฒนาคุณภาพชีวิตตามที่องค์การพระผู้นำพัฒนาและศูนยประสานงานองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด วางแผนจัดตั้งยังไม่ได้ทันดำเนินการ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 141 / 2541 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2541 กำหนดให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทร่วมกันในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในลักษณะพหุภาคีตามยุทธศาสตร์ "ราชฎร์ – รัฐ ร่วมใจ ต่อต้านยาเสพติด" ภายใต้คำขวัญ "รักในหลวง ห่วงลูกหลาน ร่วมกันต้านยาเสพติด" จังหวัดอุบลราชธานี สมัยนายศิวะ แสงมณี เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงได้ดำเนินงานจัดตั้ง "ศูนยป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานี" เพื่อดำเนินนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และนำหลักการจัดตั้งศูนยพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งคณะสงฆ์และ คอส.จังหวัดอุบลราชธานี วางไว้มาเป็น "ศูนยแสงธรรมนำทางชีวิต โครงการสร้างชีวิตใหม่

ถวายในหลวง โดยมีจุดประสงค์เพื่อตั้งศูนย์บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดยา ให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมปกติได้อย่างมั่นใจ

หลักสูตรในการบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด

ได้มีการปรึกษาหารือร่วมกันหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นองค์การพระผู้ผู้นำแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์และวิทยากรดำเนินการประจำศูนย์ร่วมกันกำหนดหลักสูตรซึ่งเน้นหนักในการฟื้นฟูด้านจิตใจ โดยใช้หลักศาสนาบำบัด แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการรักษา
2. ชั้นถอนพิษยา
3. ชั้นฟื้นฟูสมรรถภาพ
4. ชั้นติดตามผลการรักษา

จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รุ่นละประมาณ 25 คน

ศูนย์ปฏิบัติการแบ่งเป็น 4 ศูนย์ ดังนี้

1. ศูนย์แรกรับ อยู่ที่วัดยางลุ่ม ต.ไรร้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี
2. ศูนย์วัดบ้านเป่า ต.เหล่าเสือโก้ก กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก จ.อุบลราชธานี
3. สำนักสงฆ์วัดป่าดอนบาก ต.เป่า อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี
4. วัดอุดมผลาราม ต.ขามเฒ่า อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี

ศูนย์ที่ 1 ศูนย์แรกรับ อยู่ที่วัดยางลุ่ม ต.ไรร้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี โดยจังหวัดได้ก่อสร้างอาคารชั่วคราวที่สามารถรองรับผู้เข้ารับการบำบัดรักษาได้ครั้งละ 25 คน และมีพิธีเปิดศูนย์ในวันที่ 5 พฤษภาคม 2542 ใช้ระยะเวลา 15 วัน เพื่อฝึกอบรมแบบเช้าค่าย เป็นการเตรียมการและถอนพิษยา โดยควบคุม ให้ห่างจากยาเสพติดและฝึกฝนอบรมจิตใจให้เข้มแข็ง รู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด ให้รู้จักพึ่งตนเอง และควบคุมตนเอง ตลอดจนช่วยเหลือผู้อื่นและความมีระเบียบด้วย โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะแรก 7 วันมอบให้ กก. 3 ผ.ตชด.รับเข้าค่ายฝึกด้านระเบียบวินัย ส่วนเวลาที่เหลือจะฝึกฝนตนเองอยู่ที่วัดยางลุ่ม โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์คำผล กองแก้วและคณะ จัดกลุ่มสัมพันธ์ให้รู้จักตนเอง รู้จักคนอื่น เข้าใจคนอื่น และเปิดเผยตนเอง วิเคราะห์สภาพปัญหาสังคม พฤติกรรมมนุษย์โลก ชมวิดิทัศน์เรื่องยาเสพติด สภาพการณ์ปัจจุบัน มีนันทนาการ ประชุมกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จุดเทียนอุดมการณ์ เมื่อครบ 15 วัน เดินทางเข้าสู่ศูนย์ 2 วัดบ้านเป่า ต.เป่า กิ่ง อ.เหล่าเสือโก้ก จ.อุบลราชธานี

1. เกิดจากแนวคิดที่ไม่ถูกต้องในการแก้ปัญหาเสพติดตั้งแต่แรกตั้ง เนื่องจากทางราชการลงไปทำเอง ประชาชนไม่มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ แม้แต่การรับคนป่วย ทางราชการไปบีบบังคับให้มีจำนวนผู้ป่วยไปฝึกอบรมในแต่ละครั้ง ๆ ละ 25 คน มิได้ไปด้วยความสมัครใจ
 2. ความไม่จริงใจ จริงจัง ในการแก้ไขปัญหา ทางราชการทำเพราะหวังประโยชน์ส่วนตน คือหวังจะได้ลาภ ยศ สรรเสริญ การเลื่อนตำแหน่ง ไม่ได้หวังจะแก้ปัญหาชุมชนอย่างแท้จริง
 3. การแก้ไขปัญหายาเสพติดควรจะทำพร้อม ๆ กัน เช่น การป้องกันควรทำพร้อม ๆ กับการแก้ไขปัญหา และควรจะมีอาชีพกิจกรรมทางเลือก
 4. ปัญหางบประมาณ ทางราชการไปควบคุมเอง ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนบริหารงบประมาณ เมื่อเกิดความขาดแคลนงบประมาณทำให้พระสงฆ์และกรรมการที่ดำเนินงานทอดถอยและล้มเลิกไปในที่สุด
- ปัจจุบันการบำบัดยาเสพติดขององค์พระผู้ผู้นำพัฒนาย้ายจากวัดบ้านเป้าเป็นวัดเทพมงคล จังหวัดอำนาจเจริญ และเปลี่ยนวิธีการรักษาเป็นแบบธรรมชาติ คือ แล้วแต่คนไข้จะสมัครใจมา ไม่ได้ฝึกอบรมเป็นรุ่น ๆ ละ 25 คน เหมือนเมื่อจังหวัดมาดำเนินการ

บทที่ 5

ประวัติและผลงานพระครูมงคลวรวัฒน์ วัดเทพมงคล จังหวัดอำนาจเจริญ

พระครูมงคลวรวัฒน์ เป็นพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ที่สำคัญยิ่งรูปหนึ่ง ด้วยปฏิปทาที่สงบ เยือกเย็น และมั่นคง กอปรด้วยวิสัยทัศน์ของความเสียสละและความเป็นผู้นำ ยังผลให้องค์การพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาเจริญมั่นคงเป็นปึกแผ่นมาตามลำดับ ท่านเป็นประจักษ์พยานที่ชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นองค์กรสงฆ์หรือชุมชน จำเป็นต้องมีผู้นำที่เสียสละและสามารถ ผลงานโดยส่วนตัวของท่านมีหลายประการโดยเฉพาะด้านสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ยากไร้ อาทิ การจัดตั้งธนาคารโค ธนาคารขัว (ปัจจุบันเลิกไป) ส่งเสริมด้านอาชีพชุมชน เช่น การทำสมุนไพร ตัดเย็บเสื้อผ้า ทำดอกไม้จันทน์ การบำบัดผู้ติดเชื้อเอดส์โดยใช้สมุนไพร การจัดตั้งศูนย์คุณภาพชีวิตวัดเทพมงคล เพื่อบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และ ฯลฯ

ประวัติครอบครัว

พระครูมงคลวรวัฒน์ เดิมชื่อ สวัสดิ์ บุพศิริ เป็นบุตรคนที่ 3 ของนายพรมและนางพิมพ์ บุพศิริ อาชีพเกษตรกรรม เกิดเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2488 ณ บ้านคำไฮ ตำบลศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ปัจจุบันอายุได้ 56 ปี พรรษา 36

ประวัติการศึกษา

ได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ณ โรงเรียนบ้านคำไฮ ต. ศรีสงคราม จ.นครพนม

พ.ศ. 2507 เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วประสงค์จะศึกษาต่อ แต่เนื่องจากบิดามารดามีฐานะยากจน จึงเสนอแนะให้ท่านไปเรียนวิชาชีพ โดยเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าที่บ้านนาเพียง ต.ท่าบ่อ อ. ศรีสงคราม จ.นครพนม เป็นเวลา 1 ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2508 มีอุปชฌายะ คือ พระครูศรีสงครามวิชัย เจ้าคณะอำเภอศรีสงคราม พระกรรมวาจาจารย์คือ พระมหาเพชร รุติธมโม เลขาเจ้าคณะอำเภอ เมื่ออุปสมบทได้จำพรรษาอยู่ที่วัดศรีสะอาด บ้านนาเพียง ต.ท่าบ่อ อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม และได้ศึกษาพระปริยัติธรรม (นักธรรม) สอบได้นักธรรมตรีที่สำนักเรียนวัดวิชัย อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม ปี พ.ศ. 2509 สอบนักธรรมชั้นโทได้ในปี พ.ศ. 2510 สอบนักธรรมชั้นเอกได้ระหว่างที่เรียนได้สอนนักธรรมตรี-โท ให้กับพระภิกษุ สามเณรรุ่นน้องเป็นแบบที่สอนน้องควบคู่ไปกับการเรียน

พ.ศ. 2511 ได้เข้าศึกษาวิปัสสนากรรมฐานที่วัดพระธาตุพนม เป็นเวลา 15 วัน ตามนโยบายของจังหวัดสมัยนั้น ประสงค์ให้พระได้เข้าปฏิบัติธรรมแบบ “ยุบหนอ พองหนอ” สายวัดมหาธาตุ ซึ่งเป็นสายวิปัสสนาที่มีชื่อเสียงขณะนั้น

พ.ศ. 2513 ย้ายไปจำพรรษาที่วัดศรีสงคราม ต.ท่าบ่อ ร่วมกับพระอุปัชฌายะ เพราะอุปัชฌายะต้องการให้ไปร่วมสอนนักเรียน ประสงค์จะให้ท่านเป็นเลขาเจ้าคณะอำเภอ ได้ไปฝึกเรียนพิมพ์ดีด ต่อมาท่านเจ้าอาวาสที่บ้านคำไฮ ต.ศรีสงคราม จ.นครพนม สร้างศาลาเสร็จและประสงค์จะย้ายจากวัดเดิมเพื่อไปพักผ่อน จึงได้ให้ท่านไปช่วยสอนนักเรียน ช่างงานเลขานุการของวัด

พ.ศ. 2514 หลังจากสอนนักเรียนเสร็จ ได้ย้ายกลับไปวัดศรีสะอาดอีกครั้งหนึ่ง ต่อมามีความคิดอยากจะทำเรียนวิชาแพทย์แผนโบราณเพราะพระสงฆ์สามารถสอบแพทย์แผนโบราณได้ เพื่อนภิกษุที่จังหวัดหนองคายชวนให้ไปศึกษาต่อที่จังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากเป็นแหล่งวิชาการ ท่านได้มาพำนักที่วัดทองนพคุณ ได้ปรึกษากับพระสงฆ์ที่วัดทองนพคุณเรื่องการศึกษาการด้านแพทย์แผนโบราณ พระสงฆ์ที่นั่นแนะนำให้ไปศึกษากับท่านมหาบุญสาร โยธามาตย์ ซึ่งเปิดสอนเภสัชกรรมแผนโบราณที่อำเภออำนาจเจริญ จึงเป็นมูลเหตุให้ย้ายไปอยู่ที่อำเภออำนาจเจริญและพำนักอยู่ที่วัดเทพมงคล ซึ่งขณะนี้มีชื่อว่า วัดเทพนิมิตธรรมาราม

วัดเทพมงคลนี้ในปี พ.ศ. 2514 เดิมเป็นป่าช้าจังหวัดอำนาจเจริญ ห่างไกลจากชุมชน เป็นสำนักวิปัสสนาธุระ ยังไม่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา มีท่านพระครูรัตนธิประคุณเป็นเจ้าอาวาส ท่านได้เข้ามาขอพำนักกับท่านพระครูรัตนธิประคุณเป็นภิกษุในสังกัดวัดเทพมงคลตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2514 นับเป็นความโชคดีของท่าน ด้วยท่านพระครูรัตนธิประคุณเจ้าอาวาส เป็นพระสงฆ์ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มีความสามารถทั้งด้านการเป็นนักเทศน์และนักปฏิบัติธรรมที่หาผู้เสมอเหมือนได้ยาก มีญาติโยมศรัทธาจำนวนมาก จึงได้ฝึกหัดการเทศน์ และถ่ายทอดปฏิบัติทาความเป็นสมณสาธิตจากเจ้าอาวาส ได้ฝึกหัดการจัดปฐกฐกรรม การปฏิบัติธรรมจากหลวงพ่อบุญ แต่โชคร้ายที่ท่านเจ้าอาวาสมรณภาพในปี 251... ด้วยโรคความดันโลหิตสูง ทั้งที่มีอายุเพียง 49 พรรษา ซึ่งเป็นช่วงที่วัดกำลังเริ่มพัฒนาทุกด้าน

เมื่อเจ้าอาวาสมรณภาพ หลวงพ่อบุญมงคลวรวัฒน์ยังคงอยู่ที่วัดเทพนิมิตธรรมารามต่อไป ขณะนั้นมีพระสงฆ์เพียง 2-3 รูป เพื่อให้การคณะสงฆ์เป็นไปด้วยความราบรื่นจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารวัดร่วมกัน หลวงพ่อบุญได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสงฆ์ เพราะมีอายุพรรษามากกว่ารูปอื่น ในขณะนั้นหลวงพ่อบุญยังศึกษาด้านยาสมุนไพรโบราณกับอาจารย์มหาประสาน และด้วยความเป็นผู้สนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทำให้ท่านสนใจศึกษาการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปิดเรียนเป็นปีแรกที่วัดสำราญนิเวศน์ และไม่ห่างจากวัดเท่าไรนัก หลวงพ่อบุญได้ศึกษาวิชาการด้านยาสมุนไพรโบราณควบคู่ไปกับการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่จนจบการศึกษานอกโรงเรียนระดับ 3 พ.ศ. 2516 ได้สอบการศึกษานอกโรงเรียนระดับ 4 (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) จากโรงเรียนผู้ใหญ่วัดสำราญนิเวศน์ อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี นั่นเอง

พ.ศ. 2517 ได้เข้าอบรมหลักสูตรครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 จาก คอ.ศอ. จังหวัดอุบลราชธานีสอบได้วิชาครูพิเศษประกาศนียบัตรการศึกษา (พ.ก.ศ.) และปี 2518 ได้สอบวิชาครูพิเศษประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา (พ.ม.)

ส่วนด้านการแพทย์แผนโบราณท่านให้ศึกษากับท่านมหาบุญสถานเป็นเวลา 1 ปี แล้วไปอบรมที่วัดโพธิ์ (วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม) เป็นเวลา 1 เดือน แต่ทางการคณะสงฆ์ไม่อนุญาตให้พระสอบ จึงได้ยุติผลจากการศึกษาวิชาการแพทย์แผนโบราณ ทำให้ท่านมีความรู้เรื่องสมุนไพรโบราณเป็นอย่างดี

อนึ่ง เมื่อท่านสอบวิชาครูชุด พ.ม. ได้ ทางคณะสงฆ์เห็นว่าท่านเป็นพระสงฆ์ที่มีความรู้ จึงได้แต่งตั้งให้เป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภออำนาจเจริญ ครั้งแรกหลวงพ่อกฎิเสธแต่ก็ไม่สามารถทดแทนความปรารถนาดีของพระผู้ใหญ่ได้ จึงได้ยอมรับตำแหน่งเลขานุการเจ้าคณะอำเภอ ทั้งที่อยู่คนละวัดกับเจ้าคณะอำเภอ

ปี พ.ศ. 2519 ได้เข้าอบรมที่โรงเรียนพระสังฆาธิการ ส่วนภูมิภาคที่วัดทุ่งศรีเมืองเป็นเวลา 1 เดือน เนื่องจากในสมัยนั้นถือเป็นระเบียบว่าพระสงฆ์รูปใดจะเป็นเจ้าอาวาส จะต้องไปอบรมที่โรงเรียนพระสังฆาธิการ เพื่อฝึกหัดและเรียนรู้ระเบียบการเป็นเจ้าอาวาส ต่อมาโรงเรียนพระสังฆาธิการยกเลิกไป ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายมาก

พ.ศ. 2519 ปีเดียวกันนั่นเอง ท่านขอพระราชทานวิสุงคามสีมาแก่วัด เพราะวัดเดิมเป็นสำนักสงฆ์ถึง 19 ปี กรรมการศาสนาจึงได้อนุญาตให้เป็นวัด และให้นามว่า วัดเทพมงคล โดยนำชื่อหมู่บ้านเทพมงคล ซึ่งอยู่ข้างวัดเป็นชื่อวัด วัดนี้ได้เปลี่ยนจากวัดเทพนิมิตธรรมาราม เป็นวัดเทพมงคล ตั้งแต่ปี 2519 เป็นต้นมา และท่านก็ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสจวบจนปัจจุบัน

พ.ศ. 2530 ท่านได้รับตำแหน่งเป็นรองเจ้าคณะอำเภออำนาจเจริญ และเมื่ออำเภออำนาจเจริญเปลี่ยนเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ท่านก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองจังหวัดอำนาจเจริญตั้งแต่นั้นมา

พ.ศ. 2531 ท่านได้รับนิมนต์ให้ไปจำพรรษาที่วัดพุทธวิหารนานาชาติ เมืองวอเรนท์ รัฐมิชิแกน เป็นเวลา 1 ปี ท่านได้มีส่วนช่วยวางรูปแบบการบริหารจัดการวัดให้เป็นแบบแผนขึ้น

ปัจจุบันพระครูมงคลวรวัฒน์จำพรรษาอยู่ที่วัดเทพมงคล ต.บุ่ง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ รวมเวลาที่ท่านปกครองวัดในฐานะเจ้าอาวาส ตั้งแต่ปี 2519 - 2544 รวมระยะเวลา 25 ปี

ผลงานสำคัญด้านการศาสนา

1. การปกครอง พระครูมงคลวรวัฒน์เป็นนักปกครองที่สามารถด้วยอุปนิสัยที่เยือกเย็น สุขุม และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ท่านมีอุปนิสัยที่เสียสละ ละวาง มีความบริบูรณ์ด้วย ศิล สมาธิ ปัญญา ทำให้ท่านเป็นที่เคารพนับถือและเป็นศูนย์รวมศรัทธาของประชาชนในจังหวัด อานาจเจริญ ด้วยปฏิบัติที่สงบและน่าเลื่อมใสศรัทธาของท่าน ทำให้ท่านมีบารมีเป็นที่เคารพเป็นที่น่า เกรงใจของเพื่อนสหธรรมิก ดังจะเห็นจากประวัติของท่าน ท่านดำรงตำแหน่งเป็นประธานโดยตลอดไม่ว่า จะเป็นงานในวัดและงานนอกวัด อาทิ

พ.ศ. 2519 ท่านได้รับเลือกเป็นเจ้าอาวาสวัดเทพมงคล จนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2530 ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองอานาจเจริญ

พ.ศ. 2531 – ปัจจุบัน ท่านดำรงตำแหน่งประธานองค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง

พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาพุทธสมาคมอานาจเจริญ

พ.ศ. 2536 – ปัจจุบัน เป็นผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต วัดเทพมงคล

พ.ศ. 2539 - ปัจจุบัน เป็นกรรมการและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดอานาจเจริญ

พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน เป็นผู้ประสานงานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรม ราชูปถัมภ์

พ.ศ. 2541 – ปัจจุบัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาตำรวจภูธร จังหวัดอานาจเจริญ

พ.ศ. 2542– ปัจจุบัน เป็นกรรมการสภาวิทยาเขตผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาเขตอุบลราชธานี กระทั่ง ได้รับรางวัลดีเด่นหลายสาขา

2. การเผยแผ่

หลวงพ่อบุญธรรมเป็นผู้มีความสามารถด้านการเผยแผ่ โดยสืบทอดจากเจ้าอาวาส มีพรสวรรค์ในการ เทศน์ มีคำพูดที่คมคาย จับใจผู้ฟัง เป็นที่ประทับใจ ทำให้ประชาชนซาบซึ้ง และนำไปฝึกอบรมตนเองให้ ลด ละ เลิก อบายมุข

งานเผยแผ่ได้อิทธิพลจากเจ้าอาวาสเดิม โดยนำไปฝึกเทศน์และได้ออกเยี่ยมเยียนในขณะที่ ทำโครงการธรรมทูต ออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนในแถบอำเภอต่าง ๆ อาทิ อำเภอเสนางคณิศร โดยจะ ออกไปเทศน์ในตอนกลางวัน เพราะช่วงนั้นแถบอำเภอเสนางคณิศรเป็นแถบพื้นที่สีชมพู มีผู้ก่อการร้าย (คอมมิวนิสต์) มาก

จากความสามารถด้านการเทศน์อบรมสั่งสอน ทำให้ท่านรวบรวมข้าราชการบ้านาญและผู้มี จิตศรัทธา ตั้งเป็น “ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาอานาจเจริญ” มีกิจกรรมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ปี พ.ศ. 2525 ได้เข้าร่วมอบรมพระธรรมทายาท รุ่นที่ 2 วัดชลประทานรังสฤษฎ์ และได้พบกับท่านอาจารย์ชฎิล อมรปัญญา ซึ่งมาอบรมพระธรรมทายาทรุ่นเดียวกัน ต่อมาท่านได้มีโอกาสมาร่วมอบรมนักศึกษาที่สถาบันราชภัฏในโครงการ "ธรรมโมฆณีสัจจะ" เนื่องในวาระครบ 80 ปีท่านพุทธทาสภิกขุ ที่สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

ปี พ.ศ. 2525 นั้นเอง ทางสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีซึ่งกำลังเป็นศูนย์อบรมพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท ได้นิมนต์ท่านเข้าร่วมเป็นวิทยากรอบรมพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท จนถึงปี พ.ศ. 2527 ซึ่งเกิดโครงการแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง ของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย โดยมีท่านสมพร เทพสิทธิ์ เป็นผู้ประสานงาน ท่านเกิดความซาบซึ้งในโครงการ และได้ตัดสินใจกลับไปเผยแผ่อุดมการณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง ครั้งแรกที่บ้านคำไฮ ต.ศรีสงคราม จ.นครพนม อันเป็นบ้านเกิดของท่าน โดยได้เชิญคณะวิทยากรจากสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีมาเป็นวิทยากรอบรมจนตลอดหลักสูตร ทำให้หมู่บ้านคำไฮเป็นหมู่บ้านที่ปลอดอบายมุข หลังจากอบรมโครงการแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทองจึงมาจัดตั้งธนาคาร ธนาคารโค กระบือ ที่วัดเทพมงคล โดยเจตนาช่วยเหลือชาวบ้านที่ยากจน

การเผยแผ่ของท่านทำมาก่อนโครงการแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง จะเกิดขึ้นโดยท่านได้ออกเทศนาธรรมสอนประชาชนตามหมู่บ้าน อำเภอ จังหวัดเกือบทุกจังหวัด ตั้งแต่ ยโสธร มุกดาหาร นครพนม สกลนคร กาฬสินธุ์ ในการเผยแผ่ได้นำสไลด์ ชุด "สู่แดนพุทธภูมิ" ที่หลวงพ่อดิลกขึ้นเองออกไปฉายตามหมู่บ้านเพราะขณะนั้นโทรทัศน์ยังไม่แพร่หลาย

ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาอำนาจเจริญ จุดประสงค์ในการตั้งก็เพื่อจะดึงเอาบุคลากรที่มีคุณค่าไปทำประโยชน์ด้านการเผยแผ่ อาทิ ข้าราชการบำนาญ และผู้บวชเรียนเขียนอ่าน ในระยะแรกไม่ได้ให้ตั้งเป็นพุทธสมาคม เนื่องจากยุ่งยากเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย มีคหบดี ข้าราชการ และอุบาสก อุบาสิกาเป็นหลัก ภายหลังต่อมา ปี พ.ศ. 2532 จึงได้จดทะเบียนเป็นพุทธสมาคมอำนาจเจริญ

3. ด้านการศึกษา - ศึกษาสงเคราะห์

จากประวัติของพระครูมงคลวิวัฒน์ ท่านเป็นผู้สนใจด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทางโลกทางธรรม จะเห็นได้จากความมานะพยายามในการศึกษาจนจบนักธรรมเอก ในทางโลกก็จบชั้นพิเศษครูมัธยมศึกษา และด้านวิทยากรพิเศษ ก็ศึกษาด้านสมุนไพรมานาน ท่านเป็นผู้มีความรู้รอบตัว สนใจทุกด้านเท่าที่จะแสวงหาได้

ในด้านการศึกษา ท่านเป็นครูสอนนักเรียนมาตั้งแต่เริ่มบวชและสอนเรื่อยมา จนเมื่อได้เป็นเจ้าของอาวาส ภารกิจต่าง ๆ ทำให้ท่านไม่มีเวลาที่จะสอนจึงได้ยุติไป แต่ท่านก็ได้ให้ความอนุเคราะห์ด้านการศึกษาอาทิ

1. ตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ ปัจจุบันที่วัดของท่านมีเด็กก่อนเกณฑ์ประมาณ 170 คน ครูพี่เลี้ยง 2 คน เป็นเด็กอนุบาล 1-2-3 โดยได้รับงบประมาณจากกรมการศาสนา
2. ตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โดยเริ่มก่อตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 – 2528 เป็นวัดรุ่นแรก ที่เปิดทำการสอนและปัจจุบันก็ยังคงอยู่ มีลูกศิษย์ประมาณ 700 คน และมาเรียนพิเศษในตอนเย็น มีการเรียนทำวัตรเย็น สวดมนต์ ฝึกสวดสรภัญญะ มีการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีท่านอาจารย์พระมหาณรงค์ ภูมิโร และอาจารย์ชาวลังกาสอน
3. สร้างโรงเรียนเทศบาลในวัด

4. ด้านสาธารณูปการ มีการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างมากมายในวัด อาทิ โบสถ์ ศาลา ห้องสมุดของวัด

4.1 โบสถ์ มีหลวงพ่อสิงหนโต ติดนโก ภิกษุจีนวัดอานาจเจริญเป็นผู้อุปถัมภ์ ใช้เงินในการก่อสร้างประมาณ 140,000 บาท สร้างเสร็จปี 2520

4.2 ห้องสมุด

4.3 อาคารแก้วหลวง เป็นศูนย์ฝึกอบรมของจังหวัดอานาจเจริญ

4.4 บ้านพักผู้สูงอายุ ได้งบประมาณจากกองทุนชุมชน (SIP) อานาจเจริญ 2,200,000 บาท สร้างในปี พ.ศ. 2542 เป็นอาคารยาว 40x40 เมตร 1 ชั้น 10 ห้องนอน ระบายแรก ประสงค์จะให้เป็นที่พำนักของผู้สูงอายุ ต่อมาเปลี่ยนความประสงค์ให้เป็นที่พักของผู้เข้าอบรม เนื่องจากทางวัดเป็นศูนย์ฝึกอบรมของทางราชการและชุมชน

5. ด้านสังคมสงเคราะห์หรือสาธารณสงเคราะห์

เป็นผลงานที่เด่นของท่าน ดังจะยกผลงานมากล่าวดังนี้

5.1 การจัดตั้งธนาคารโค ธนาคารขัว จุดประสงค์คือให้กู้ยืมขัวโดยไม่มีดอกเบี้ย ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่เป็นชาวนายากจน และสงเคราะห์เมื่อเกิดขัวยากหมากแพง

5.2 การจัดตั้งธนาคารเสื้อผ้า รับบริจาคเสื้อผ้าของผู้ที่เหลือใช้ไปแจกจ่ายแก่ผู้ยากจน

5.3 ส่งเสริมด้านอาชีพ เช่น ช่อมอเตอร์ไซค์ สอนการตัดผม การเชื่อมโลหะ ส่งเสริมด้านอาชีพ เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า การทำสมุนไพรเช่นการทำผงมะตูม ชิง ฟ้าทะเลลายโจร ใบชา โดยโยมในวัดเป็นวิทยากรสอนโยมวัดอื่น ๆ การทำดอกไม้จันทน์ใช้ในงานศพ การตัดเย็บเสื้อผ้า

การส่งเสริมด้านอาชีพ เป็นผลจากการที่ท่านมีประสบการณ์ในการศึกษานอกโรงเรียน ทำให้นำเอาวิทยากรต่างๆ มาใช้ในการอบรมหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน นักเรียน

5.4 โครงการปลูกป่าในวัด เป็นโครงการปลูกต้นไม้คู่ชีวิต โดยปลูกไม้ผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของเพื่อดูแลรักษา หรือบริจาคเงิน เพื่อให้ทางวัดมาดูแลดำเนินการปลูกให้

5.5 สงเคราะห์ผู้ติดยาเสพติด เริ่มทำตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 โดยระยะแรกมี Dr. Martin ชาวเยอรมันมาช่วยด้านวัสดุอุปกรณ์ ต่อมาเมื่อมีการกิจในวัดมาก ไม่สามารถจะทำได้ จึงย้ายไปอยู่ที่บ้านเป่า อ.ตระการพืชผล มีท่านอาจารย์ถวิล สุบุญธาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก

ภายหลังเมื่อศูนย์แสงธรรมมีปัญหาเรื่องภาระค่าใช้จ่าย จึงได้กลับมาอยู่วัดเทพมงคลอีกครั้งหนึ่ง โดยจังหวัดอำนาจเจริญได้อนุมัติงบประมาณ 50,000 บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) และได้มอบหมายให้พระอาจารย์ถวิล สุบุญธาท เป็นผู้อบรมดำเนินการสงเคราะห์ผู้ติดยาเสพติด ไม่กำหนดเป็นรุ่น แต่ทำการอบรมเมื่อมีคนไข้ เพื่อให้การสงเคราะห์เป็นไปโดยธรรมชาติ

5.6 สงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์ หลวงพ่อพระครูมงคลวรวัฒน์ เป็นผู้สนใจด้านการศึกษา ยาเสพติดมาตั้งแต่ต้น ประกอบกับผู้ติดยาเสพติดมักจะติดเชื้อเอดส์ ซึ่งเป็นโรคร้ายแรงและเป็นปัญหาของสังคม จึงได้ทำโครงการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ ร่วมกับสาธารณสุขจังหวัด โดยทำโครงการครั้งแรกคือ "โครงการครอบครัวดีมีสุข" โดยได้รับงบประมาณ 50,000 บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) เป็นการฟื้นฟูกายและจิตควบคู่กันไปโดยใช้ยาต้มสมุนไพรรองนายแพทย์อนันต์ ห่อทองคำ

ปัจจุบันมีคนไข้ประมาณ 100 คน การรักษาให้ทั้งยาและเงินสงเคราะห์และได้รับยา V1 จากคลินิกบางประกง ของ พล.ต.อ. สล้าง นุนาค โดยระยะแรกมี 100 ชุด จะมีคน 100 คน มารับยาฟรีทุกเดือน จัดรับผิดชอบเรื่องพาหนะ โดยให้ค่าพาหนะไป - กลับ และค่าอาหาร สำหรับค่าอาหารได้รับความอนุเคราะห์จากประชาสงเคราะห์ให้ใช้ศาลาหอประชุมเป็นที่รับยา พบหมอ

5.7 การตัดเย็บเสื้อผ้าและการจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูปทุกชนิด โดยวัดมีทุนดำเนินการ 70,000 บาท เป็นเครื่องทอ - วัตถุประสงค์ มีเอกชนมามอบเครื่องทอและฝักให้ ปัจจุบันมีประชาชนทำงานที่วัดประมาณ 30-40 คน เป็นโครงการไทยทำ ไทยใช้ มีห้างสรรพสินค้าขายโดยเฉพาะในตลาดอำนาจเจริญ โดยมีผู้ประกอบการชื่อคุณเม้งเชียง แซ่ฮ้อ สัญชาติจีน ภรรยาเป็นคนบ้านเปือย จ.อำนาจเจริญ เคยทำธุรกิจเรื่องตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ จึงนำเครื่องจักรย้ายมาที่จังหวัดอำนาจเจริญ และมอบให้แก่วัดเป็นการกุศล ทางวัดจึงนำมาทำโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าและจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป

เกียรติคุณที่ได้รับ

หลวงพ่อพระครูมงคลวรวัฒน์ นับเป็นพระสงฆ์นักพัฒนาดีเด่นยิ่งรูปหนึ่ง ได้รับโล่รางวัลมากมาย ประจักษ์พยานเหล่านี้ ได้แก่

- พ.ศ. 2536 - ได้รับโล่เกียรติคุณผู้บริหารองค์กรดีเด่นที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคม จากหม่อมมุลินิติ หลวงงามจิต บุรฉัตร
- ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติและโล่เกียรติคุณผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- พ.ศ. 2541 - ได้รับโล่เกียรติคุณผู้บริหารศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตดีเด่นด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด จากสำนักนายกรัฐมนตรี
- ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติอาสาสมัครดีเด่น จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- พ.ศ. 2542 - ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติคุณ และเสมาธรรมจักรจากกระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่พุทธศาสนา สาขาพัฒนาชุมชน
- ได้รับโล่ผู้ส่งเสริมประชาสงเคราะห์ดีเด่นของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม
- พ.ศ. 2543 - ได้รับโล่ วัดพัฒนาตัวอย่าง จากกรมการศาสนา
- ได้รับยกย่องให้เป็นวัดที่มีหอวัฒนธรรมนิทรรศน์ (พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน) 1 ใน 9 จังหวัด เพื่อการศึกษาและการท่องเที่ยว

บทที่ 6

ประวัติและผลงานของพระครูโสภณวิริยะกิจ วัดป่าแก้ว ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี

พระครูโสภณวิริยะกิจ เป็นพระสงฆ์นักพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ที่สำคัญผู้หนึ่ง ด้วยความเป็นผู้หนักแน่น มั่นคงในธรรม ตัวท่านเองถือเป็นแกนหลักสำคัญของชุมชน ชุมชน ศรัทธา เคารพ นับถือ ท่านเองสั่งสอนอบรมประชาชนให้ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดี ให้ประกอบสัมมาอาชีพ และแนะนำอาชีพเสริมไม่ว่าจะเป็นไร่นาสวนผสม การทอผ้า การทำสมุนไพรและ ฯลฯ นอกจากนี้ท่านยังให้ การศึกษาสงเคราะห์และสาธารณสงเคราะห์ อาทิ การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากจน และเป็นผู้นำ ในการก่อสร้างอาคาร สถานการณ์อื่น ๆ อาทิ ศาลาประชาคม โรงพยาบาล ห้องสมุด

ประวัติครอบครัว

พระครูโสภณวิริยะกิจ ฉายา จนทโสภโณ อายุ 54 ปี พรรษา 34 นามเดิม นวน เพาะพืช เป็น บุตรคนที่ 4 ของนายพรหมา นางอ้อม แสนโภชน์ อาชีพ เกษตรกร เกิดเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2490 ณ บ้านเลขที่ 23 หมู่ 3 ต.เป่า อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี

ประวัติการศึกษา

จบชั้นประถมปีที่ 4 จากนั้นก็บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดศรีโพธิ์ชัย ต.ซุหลอ อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี มีพระครูบุญญสารวิสุทธิ เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่ออายุครบบวชได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดป่าแก้ว ต.โนนสมบูรณ์ จ.อุบลราชธานี มีพระครูอุดมคุณาภรณ์ วัดศรีพรหม เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการเลี่ยม ปวโร วัดโนนแดง เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอธิการบุญ ภาทวโร เป็นพระอนุสาวนาจารย์ เมื่อบวชได้ศึกษานักธรรม จนสอบได้นักธรรมเอก ในปี พ.ศ. 2515 เข้าศึกษาพระอภิธรรมอบรม เป็นพระนักพัฒนาการทางจิตจากจิตตภาวันวิทยาลัย จ.ชลบุรี ปี พ.ศ. 2518 ศึกษาอบรมในโรงเรียน พระสังฆาธิการ จ.อุบลราชธานี ศึกษาอบรมการพัฒนาพระสังฆาธิการ ภาค 10 วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ กรุงเทพฯ พ.ศ. 2520 ศึกษาอบรมวิชาครูวิปัสสนากัมมัฏฐานและพระอภิธรรมที่วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ และ พ.ศ. 2530 ได้ศึกษาวิชาครูสอนวิปัสสนากัมมัฏฐาน ทำให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน วิปัสสนากัมมัฏฐาน ปี พ.ศ. 2540 ได้รับการประกาศเกียรติคุณเป็นพระวิปัสสนาจารย์สอนกัมมัฏฐานดีเด่น จากพระพรหมโมลี ผู้อำนวยการกองวิปัสสนาธุระแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ท่านยังมีความสามารถพิเศษ ด้านการจาริกอักษรรวม ไบลาณ อักษรรวม พม่า ลาว และวรรณคดีต่าง ๆ

ประวัติหมู่บ้านปาก้าว

บ้านปาก้าวประกอบด้วยหมู่บ้าน 2 หมู่บ้าน มีประชากร 462 ครอบครัว เป็นบ้านใหญ่อุดมสมบูรณ์ ติดกับลำห้วย น้ำบุน มีน้ำอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านเป็นคนรักการศึกษาในระยะแรก มีความเชื่อเรื่องผีนางไม้ ผีให้ ผีแตน ประชาชนส่วนมากเป็นชาวลาวสวย อพยพมาจากอำเภอตระการพืชผล ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และเก็บของป่า

ประวัติวัดปาก้าว

เดิมเป็นวัดร้าง ไม่มีพระอาศัย ชาวบ้านจึงไปนิมนต์พระครูโสภณวิริยะกิจ มาเป็นภิกษุเพื่อให้ชุมชนได้มีพระและวัดเป็นที่พึ่งทางจิตใจ พ.ศ. 2516 ท่านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดปาก้าว ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี พ.ศ. 2517 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะตำบลโนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย พ.ศ. 2521 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์ พ.ศ. 2543 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองเจ้าคณะอำเภอนาจะหลวย วัดปาก้าว ปัจจุบันมีภิกษุจำพรรษา 10 รูป สามเณร 5 รูป ศิษย์วัด 1 คน มีการทำวัตรสวดมนต์ เช้า - เย็น มีการทำอุโบสถสังฆกรรมทุกกึ่งเดือนและสิ้นเดือน พระภิกษุสามเณรที่สังกัดต้องศึกษาพระธรรมวินัยทุกรูป

กติกาของวัด

04.00 น.	สัจญญานระฆัง
04.30 น.	ทำวัตรเช้า สวดมนต์
06.00 น.	สัจญญานระฆังออกรับบิณฑบาต
07.00 น.	ฉันภัตตาหารเช้า
09.00 น.	เรียนพระปริยัติธรรม
11.00 น.	ฉันภัตตาหารเพล
14.00 น.	พระสงฆ์ลงอุโบสถสังฆกรรม (เฉพาะวันอุโบสถ)
15.00 น.	พระภิกษุสามเณร ร่วมกันทำความสะอาดวัด
17.30 น.	สัจญญานระฆัง ทำวัตร สวดมนต์เย็น
20.00 น.	พระภิกษุสามเณร ท่องปณสาธยายพระสูตร
22.00 น.	ดับไฟ จำวัด

1. งานด้านการศึกษา

ในระยะแรก ท่านดำเนินการสอนปริยัติธรรม (นักธรรม) โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 โดยตั้งเป็นสำนัก ศาสนศึกษาวัดป่าแก้ว ต.โนนสมบูรณ์ และเป็นครูใหญ่โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วัดป่าแก้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 - 2534 ภายหลังจากศึกษาด้านปริยัติธรรม (นักธรรม) เสื่อมความนิยม ผู้เรียนเริ่มลดลง ท่านจึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาแก่ผู้ยากไร้ไม่จำกัดว่าจะเรียนดีหรือไม่ดี โดยให้ทุนการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมต้น - ปลาย จนถึงอุดมศึกษา ดังปรากฏสถิติดังนี้

พ.ศ. 2541 มีนักธรรม แผนกธรรม ดังนี้

นักธรรมชั้นตรี	จำนวน 7 รูป	สมัครสอบ 7 รูป
	สอบได้ 5 รูป	สอบตก 2 รูป
นักธรรมชั้นโท	จำนวน 2 รูป	สมัครสอบ 2 รูป
	สอบได้ 1 รูป	สอบตก 1 รูป
นักธรรมชั้นเอก	จำนวน 1 รูป	สมัครสอบ 1 รูป
	สอบได้ 1 รูป	สอบตก - รูป
ธรรมศึกษาตรี	จำนวน 50 รูป	สมัครสอบ 41 รูป
	สอบได้ 36 รูป	สอบตก 5 รูป

พ.ศ. 2542 มีนักธรรม แผนกธรรม ดังนี้

นักธรรมชั้นตรี	จำนวน 6 รูป	สมัครสอบ 6 รูป
	สอบได้ 5 รูป	สอบตก 1 รูป
นักธรรมชั้นโท	จำนวน 3 รูป	สมัครสอบ 3 รูป
	สอบได้ 3 รูป	สอบตก - รูป
นักธรรมชั้นเอก	จำนวน 2 รูป	สมัครสอบ 2 รูป
	สอบได้ 1 รูป	สอบตก 1 รูป
ธรรมศึกษาตรี	จำนวน 54 รูป	สมัครสอบ 35 รูป
	สอบได้ 25 รูป	สอบตก 10 รูป
ธรรมศึกษาโท	จำนวน 12 รูป	สมัครสอบ 10 รูป
	สอบได้ 4 รูป	สอบตก 6 รูป

พ.ศ. 2543 มีนักธรรม แผนกธรรม ดังนี้

นักธรรมชั้นตรี	จำนวน 8 รูป	สมัครสอบ 8 รูป
	สอบได้ 6 รูป	สอบตก 2 รูป
นักธรรมชั้นโท	จำนวน 3 รูป	สมัครสอบ 3 รูป
	สอบได้ 2 รูป	สอบตก 1 รูป
นักธรรมชั้นเอก	จำนวน 1 รูป	สมัครสอบ 1 รูป
	สอบได้ 1 รูป	สอบตก - รูป
ธรรมศึกษาตรี	จำนวน 62 รูป	สมัครสอบ 52 รูป
	สอบได้ 36 รูป	สอบตก 16 รูป
ธรรมศึกษาโท	จำนวน 14 รูป	สมัครสอบ 11 รูป
	สอบได้ 7 รูป	สอบตก 4 รูป

วิธีส่งเสริมการศึกษา ดังนี้

1. จัดอุปกรณ์การเรียนการสอน มอบให้ครูและนักเรียน พร้อมแนะนำแนวการสอน
2. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียน พระภิกษุ สามเณร ผู้เรียนดีและตั้งใจเรียน
3. พระภิกษุ สามเณรที่เรียนดี ขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่การเรียนการศึกษา เมื่อเรียนจบชั้นสูงสุดของวัดแล้ว ก็ส่งเสริมให้ไปเรียนต่อสำนักอื่นต่อไป (สัมภาษณ์พระครูรังษีนาวิก : 2544)

2. การศึกษาสงเคราะห์

นอกจากการจัดหาทุนการศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรแล้ว สิ่งที่ทางวัดค่อนข้างจะเน้นเป็นพิเศษได้แก่การจัดหาทุนการศึกษาสงเคราะห์แก่นักเรียนชั้นประถมในแต่ละปีและไม่ได้จำกัดเฉพาะบ้านป่าก่าวแต่ยังครอบคลุมไปถึงบ้านอื่น อาทิ บ้านป่าพอก ต.โนนสมบูรณ์ บ้านโนนสมบูรณ์ บ้านแสนสุข บ้านโคกเทียม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน ดังปรากฏหลักฐานดังนี้

พ.ศ. 2537 เป็นประธานจัดตั้งทุนสงเคราะห์นักเรียนชั้นประถม โรงเรียนบ้านป่าก่าว ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย จำนวน 30,586 บาท

พ.ศ. 2538 มอบทุนโครงการอาหารกลางวันแก่โรงเรียนป่าก่าว เป็นเงิน 10,000 บาท

พ.ศ. 2540 จัดผ้าป่าสามัคคี เพิ่มทุนสงเคราะห์แก่นักเรียนชั้นประถมวัดป่าก่าว จำนวน 36,549 บาท

พ.ศ. 2540 – 2544 เป็นประธานมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนดีและยากจน โรงเรียนบ้านป่าก่าว บ้านป่าพอก บ้านโนนสมบูรณ์ บ้านแสนสุข บ้านโคกเทียม

3. งานเผยแผ่

พระครูโสภณวิริยะกิจ เป็นพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติกร อ.นาจะหลวย ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2524 เป็นประธานหน่วยอบรมประชาชนตำบลโนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย และ พ.ศ. 2542 เป็นเจ้าสำนักปฏิบัติธรรมตามมติมหาเถรสมาคม ประจำตำบลนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี โดยทั่วไปจะอบรมภิกษุสามเณร ทุกวันหลังทำวัตรเช้า - เย็น อบรมศีลธรรมแก่พุทธศาสนิกชนทุกวันธรรมสวนะ และจัดพิธีเนื่องในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา อาทิ วันวิสาขบูชา มาฆบูชา อัญมณีบูชา อาสาฬหบูชา

4. งานด้านสาธารณสงเคราะห์

งานสาธารณสงเคราะห์เป็นงานเด่นของพระครูโสภณวิริยะกิจ โดยท่านเริ่มดำเนินการพัฒนาสังคม ชุมชนก่อนที่รัฐจะดำเนินการตามโครงการ จปฐ. (ความจำเป็นพื้นฐาน) เสียอีก โดยท่านได้ชักชวนให้ชาวบ้านทำไร่นาสวนผสม (ชุดสระ เลี้ยงปลา - ไร่) ทำรั้วป้องกันโจร แนะนำให้ขุดบ่อน้ำ ทำประปา ตัดถนนหนทาง สร้างศาลาพักผ่อนทั้งหมู่บ้าน / ตำบล สอนเรื่องจักสาน การทอผ้า การทำสมุนไพร และสำหรับผู้ที่ไม่มียี่สิบทำกิน ท่านดำเนินการเช่านาให้ชาวบ้านทำปีละ 3,000 บาท ได้ประมาณ 4-5 ราย

ด้านสาธารณูปการ ท่านดำเนินการก่อสร้างอุโบสถวัดป่าแก้ว และกุฏิสงฆ์วัดป่าแก้ว เป็นประธานก่อสร้างศาลาการเปรียญวัดโนนสมบูรณ์ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย จัดตั้งทุนมูลนิธิตั้งโรงพยาบาลชุมชนนาจะหลวย ก่อสร้างศูนย์พัฒนาชุมชน (เด็กเล็ก) วัดป่าแก้ว เป็นประธานดำเนินการก่อสร้างอุโบสถวัดโนนสว่าง ต.โสกแสง อ.นาจะหลวย อุโบสถวัดแสนสุข ต.โนนสมบูรณ์ ก่อสร้างหอสมุดโรงเรียนบ้านป่าแก้ว เป็นประธานนำภิกษุ สามเณร ชาวบ้าน ช่อมบ่ารุงถนนลูกวัง และสร้างศาลาประชาคมบ้านป่าแก้ว ร่วมงานด้านสาธารณูปการ เป็นจำนวนถึง 10,544 496.00 บาท

เกียรติคุณ

พ.ศ. 2540 ได้รับการประกาศเกียรติคุณเป็นพระวิปัสสนาจารย์ สอนกัมมัฏฐานดีเด่น

พ.ศ. 2540 ได้รับโล่เกียรติคุณจากมูลนิธิเวียตนาม ลาวีรี เวียตนามไทย ในฐานะผู้ปฏิบัติงานดีเด่น สาขาวัฒนธรรม (พระสงฆ์)

วิทยากรพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง

พระครูโสภณวิริยะกิจเข้าเป็นวิทยากรพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ปี พ.ศ. 2530 โดยอำเภอนาจะหลวยเป็นผู้คัดเลือก เพื่อเข้าร่วมโครงการอบรมตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง และเข้าเป็นสมาชิกในองค์การพระผู้นำแผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ ปี พ.ศ. 2531 ท่านถือเป็นแกนหลักสำคัญขององค์การพระผู้นำ โดยให้ความเอาใจใส่และเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการทุกครั้ง

บทที่ 7

ประวัติและผลงานของพระครูรังษีนวกิจ วัดป่าจันทรังษี ตำบลยาง อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

พระครูรังษีนวกิจ เป็นหนึ่งในพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง ในแถบอุบลใต้ที่ น่าสนใจยิ่งรูปหนึ่ง ด้วยเหตุที่ท่านมีความสนใจด้านการศึกษา และได้กลายเป็นแกนหลักสำคัญของพระ สงฆ์ในเขตอำเภอน้ำยืน ในการจัดการศึกษาแก่ประชาชนผู้ยากไร้ โดยการจัดตั้งโรงเรียนปริยัติธรรมสามัญ บาลี นักรธรรม โรงเรียนเด็กก่อนเกณฑ์ และส่งเสริมสวัสดิการแก่ชุมชนในหลายๆ ด้านอาทิ การทอผ้า จักสาน ทำขนมจีน ดอกไม้จันทร์ จัดตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ บทบาทในด้านการศึกษาและสวัสดิการ ชุมชนเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของพระสงฆ์ที่มีต่อสังคมและชุมชน

สภาพภูมิประเทศของอำเภอน้ำยืน

อำเภอน้ำยืนเป็นอำเภอที่เพิ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2517 โดยแบ่งเขตใน 4 ตำบล คือ ต.โดมประดิษฐ์ ต.ยาง ต.โขง ต.ตาเกา ของอำเภอเดชอุดม ตั้งเป็นกิ่งอำเภอน้ำยืน เนื่องจากมีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว มีผู้ก่อการร้ายแทรกซึม ทางทางใต้ยก ฐานะเป็นอำเภอน้ำยืนในปี พ.ศ. 2517 เหตุที่เรียกว่าอำเภอน้ำยืน เนื่องจากตั้งอยู่ระหว่างลำห้วย 3 สาขา มาบรรจบกันคือ ลำห้วยบอน ลำห้วยโขง และลำห้วยตาเอี่ยม ซึ่งมีน้ำไหลตลอดปี เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ เรียกว่า “น้ำยืน”

ประวัติครอบครัว

พระครูรังษีนวกิจ ฉายา สุชีโว อายุ 54 พรรษา 32 เจ้าอาวาสวัดป่าจันทรังษี เจ้าคณะตำบล ยาง เดิมชื่อสุข นามสกุล ประตะจันทร์ เกิดเมื่อวันศุกร์ ขึ้น 9 ค่ำ ปี กุน ตรงกับวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2490 บิดาชื่อ นายหยาด มารดาชื่อ นางจันทร์ ประตะจันทร์ เกิด ณ บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 5 ตำบลคอนสาย อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ชีวิตในเยาว์วัยเป็นกำพร้า บิดาเสียชีวิตเมื่อท่านอายุได้ 10 ขวบ มารดาเสียชีวิตเมื่อท่านอายุได้ 15 ปี ท่านจึงต้องรับภาระเลี้ยงดูน้องชาย หญิง แทนบิดามารดา โดย มาอาศัยอยู่กับน้ำ น้องสาวของมารดา

การศึกษา

ท่านจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนโป่งน้อย ต.คอนสาย อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี เมื่อ พ.ศ. 2510 เมื่ออายุได้ 20 ปี ได้อุปสมบทที่วัดปลาขาว มีท่านอธิการจันดี โกวิท วัตนุเปื่อย อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อบวชได้ระยะหนึ่งก็ลาสิกขาบท ปี พ.ศ. 2512 ล้มป่วยเป็นเวลาถึง 1 ปี ปี พ.ศ. 2513 จึงได้บวชแค้นที่วัดปลาขาว บวชเสร็จมาพำนักที่ วัดป่าจันทรงศรี พ.ศ. 2516 ได้เป็นเจ้าของาวาสวัดป่าจันทรงศรี ขณะนั้นมีพระหลวงตา 2 รูป สามเณร 2 รูป พ.ศ. 2519 ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลยาง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. 2524 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ในเขตปกครอง ต.ยาง อ.สำโรง จ.อุบลราชธานี จากประวัติท่านเป็นผู้สนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน เห็นได้จากความอุตสาหะในการศึกษานักธรรม หลังจากบวชเรียนได้ เพียง 1 - 2 ปี ท่านเข้าสอบนักธรรมตรี นักธรรมโทได้ พ.ศ. 2521 สอบได้นักธรรมเอก ณ สำนักศาสนศึกษา วัดนุเปื่อย ต.ยาง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี

ผลงานสำคัญด้านการจัดการศึกษา

พระครูรังษีนาวิกมีความสนใจด้านการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวได้ว่าท่านมีความเป็นครู โดยวิญญาณ จะเห็นได้จากการเริ่มเป็นครูสอนนักธรรมตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นโรงเรียน โดยระยะแรกไม่มี อุปกรณ์การเรียนการสอน จัดการศึกษาแบบตามมีตามเกิด เป็นลักษณะพี่ตวน้อง แต่ความสามารถด้านการสอนทำให้มีศิษย์ขยายเพิ่มขึ้นถึง 20 รูป พ.ศ. 2518 จัดตั้งโรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ พ.ศ. 2522 ตั้งสำนักเรียนเรียกว่า สำนักศาสนศึกษาวัดป่าจันทรงศรี

จากประวัติการจัดการศึกษา สรุปได้ดังนี้

พ.ศ. 2516 ท่านเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมประจำสำนักศาสนศึกษาวัดป่าจันทรงศรี ต.ยาง อ.สำโรง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2522 - 2544 เป็นผู้บริหารสำนักศาสนศึกษาวัดป่าจันทรงศรี ต.ยาง อ.สำโรง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2523 - 2544 เป็นผู้อำนวยการการศึกษาพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดป่าจันทรงศรี ต.ยาง อ.สำโรง จ.อุบลราชธานี เป็นประธานศูนย์การศึกษาพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดปลาขาว ต.ยาง อ.สำโรง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2536 เป็นผู้จัดการโรงเรียนรังษีวิทยากร ปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา วัดป่าจันทรงศรี ต.ยาง อ.สำโรง และเป็นอาจารย์ใหญ่ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดป่าจันทรงศรี

โรงเรียนรังษีวิทยากร เป็นโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สอนทั้งในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อ 30 กันยายน 2535 มีพื้นที่ 4 ไร่ 2 งาน ประกอบด้วยครูประจำ 9 รูป / คน ครูพิเศษ 8 คน ห้องเรียนถาวร 6 ห้อง ห้องเรียนชั่วคราว 1 ห้อง ห้องสมุด 1 ห้อง ห้องพักครู 1 ห้อง ห้องผู้บริหาร 1 ห้อง มีนักเรียน ม. 1 2 ห้อง ห้อง ม. 2- ม. 6 อย่างละ 1 ห้อง จำนวนนักเรียน เป็นภิกษุ 1 รูป สามเณร 197 รูป เป็นนักเรียนพักประจำที่วัด 126 รูป เดินเรียน 73 รูป กรณีที่อยู่วัดอื่น ทางโรงเรียนมีรถรับส่งไปยังวัดในหมู่บ้านใกล้เคียง ได้รับการอุปถัมภ์จากกรมศาสนา ภัตตาหาร เข้า - เพล ของภิกษุ ได้รับการอุปถัมภ์จากญาติโยมในละแวกบ้านโดยกำหนดให้ 1 ครั้วเรือนต่อ 1 รูป ใน แต่ละเช้า - เพล ชาวบ้านจะนำอาหารมาถวายพระเณรที่ตนอุปถัมภ์ เป็นความผูกพันระหว่างวัดกับชุมชน ซึ่งปรากฏน้อยมากในปัจจุบัน

สำหรับการศึกษาปริยัติธรรมบาลี - นกธรรม ซึ่งนับวันจะเสื่อมไปเพราะหมดความนิยม ท่านเอง ก็พยายามอนุรักษ์ไว้โดยกำหนดให้ผู้มาเรียนศึกษาปริยัติธรรมควบคู่ไปด้วย ดังจะเห็นจากผลการสอบ นกธรรมของวัดดังนี้

พ.ศ. 2541	นักเรียนนกธรรมตรี	จำนวน	60 รูป	สมัครสอบ	60 รูป
		สอบได้	45 รูป	สอบตก	15 รูป
	นักเรียนนกธรรมโท	จำนวน	25 รูป	สมัครสอบ	25 รูป
		สอบได้	20 รูป	สอบตก	5 รูป
	นักเรียนนกธรรมเอก	จำนวน	9 รูป	สมัครสอบ	9 รูป
		สอบได้	3 รูป	สอบตก	6 รูป
พ.ศ. 2542	นักเรียนนกธรรมตรี	จำนวน	50 รูป	สมัครสอบ	50 รูป
		สอบได้	35 รูป	สอบตก	15 รูป
	นักเรียนนกธรรมโท	จำนวน	20 รูป	สมัครสอบ	20 รูป
		สอบได้	15 รูป	สอบตก	5 รูป
	นักเรียนนกธรรมเอก	จำนวน	15 รูป	สมัครสอบ	15 รูป
		สอบได้	10 รูป	สอบตก	5 รูป

ด้านสาธารณสุขสงเคราะห์

ท่านได้ดำเนินการด้านสาธารณสุขสงเคราะห์แก่ชาวบ้านหลายประการ บางเรื่องก็ยังคงอยู่ บางเรื่องก็ยกเลิกไปในเวลาต่อมา อาทิเช่น

1. โครงการเจียรระโน ปล่อยให้ท่านลงทุนซื้อเครื่องมือจำนวน 50,000 บาท เพื่อให้ชาวบ้านฝึกเจียรระโนซึ่งมีหลายขั้นตอนยุ่งยาก แต่ประสบปัญหาเนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่ติดเล่นเที่ยวสนุกสนานในงานประเพณีไม่ค่อยมีวินัยในการทำงาน การทำงานจึงล้มเหลวในที่สุด ประกอบกับการขาดตลาดยากกำไรน้อยไม่คุ้มทุน

2. โครงการอื่น ๆ เช่น ทอผ้า ทำเครื่องจักสาน เลี้ยงปลาในกระชัง ทำขนมจีน ทำสมุนไพร ทำดอกไม้จันทร์ ยังดำเนินไปได้ บางโครงการก็ล้มเลิกไป เช่น โครงการทำสมุนไพร เนื่องจากทำแล้วคุณภาพยังไม่ดี ไม่เป็นที่นิยม ส่วนกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ไปได้ด้วยดีเพราะมีการรวมทุน แบ่งให้กู้ยืม โดยเอาแบบจากท่านสุบิน พระสงฆ์จังหวัดตราด

ปัญหาอุปสรรค

1. ชาวบ้านขาดผู้นำ ขาดฝ่ายวิชาการ ขาดการร่วมแรงร่วมใจอย่างจริงจัง มักทำอะไรครึ่ง ๆ กลาง ๆ จับจรด

2. พระเณรขาดแคลนงบประมาณ อาหารกลางวัน ที่อยู่อาศัยเนื่องจากมีปริมาณมาก

บทที่ 8

บทสรุป

พระพุทธศาสนามีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตชาวพุทธในฐานะเป็นสถาบันสำคัญสถาบันหนึ่งของสังคม มีความสำคัญต่อประเพณี สังคม วัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ความเป็นอยู่ของปัจเจกชน และสังคมส่วนรวม เป็นพลังสร้างสรรค์บูรณาการของสังคม ถ่ายทอดและปลูกฝังวัฒนธรรมและ จริยธรรม ก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรมและความรู้สึกเป็นชาติ (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ , 2530 : 29) พระสงฆ์ซึ่งเป็นบุคลากรของสถาบันสงฆ์ ย่อมมีฐานะเป็นศูนย์รวมทางจิตใจและพิธีการของหมู่บ้านชนบททั่วไป เป็นพลังทางสังคมที่สำคัญในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติ เป็นที่พึ่งทั้งทางจิตใจและร่างกายของชาวชนบทที่ยากไร้และห่างไกลจากบริการของรัฐ วัดเป็นศูนย์พิธีกรรมทางประเพณีที่สำคัญของหมู่บ้าน ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นศูนย์รวมทางจิตใจเท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์รวมด้าน นันทนาการและความบันเทิงอีกด้วย

ในอดีตพระสงฆ์มีบทบาทมากในสังคมไทย แต่ภายหลังที่วัฒนธรรมความเจริญสมัยใหม่เข้าไป มีอิทธิพลในการศึกษา การสาธารณสุข บทบาทของพระสงฆ์เหลือแต่เพียงศาสนพิธีเท่านั้น แต่เมื่อกาลเวลาล่วงผ่านไป ปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาชนบทคือการพัฒนาแต่วัตถุ จิตใจขาดการเอาใจใส่ดูแล จนในที่สุดในการพัฒนาชนบทไทย ของกระทรวงต่าง ๆ ไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ทุกด้าน แม้ว่าด้านวัตถุจะประสบความสำเร็จ แต่ด้านจิตใจ ความภาคภูมิใจและความมั่นใจในตัวเองของชาวชนบท อาจจะไม่ทันกับการพัฒนาทางวัตถุหรือเข้าใจวัฒนธรรมเมืองได้อย่างถ่องแท้ จนก่อให้เกิดการดูถูกตนเอง และอาจคิดว่า วัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นเรื่องล้าหลัง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมโดยรวม

การพัฒนาชนบทด้วยบุคลากรทางศาสนาได้เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่างๆทั่วโลกแต่ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรในคริสตศาสนาโดยเฉพาะในประเทศไทยซึ่งเป็นเมืองแห่งพระพุทธศาสนาเท่านั้น พระภิกษุสามเณร ได้เข้าช่วยเหลือพัฒนาชนบทอย่างมากและพัฒนามานานกว่า 2 ทศวรรษ ด้วยเหตุที่การพัฒนาชนบทด้วยสังฆพัฒนามีมานาน การพัฒนาชนบทโดยสังฆพัฒนาจึงได้ก่อร่างเป็นแนวความคิดต่างหากที่มีรูปแบบเฉพาะของตน และมีระบบบริการงานที่เป็นเอกลักษณ์ของตน

การพัฒนาชนบทมีหลักการกว้าง ๆ ว่าจำเป็นต้องพัฒนาตามความต้องการจริงๆของชาวบ้าน และตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีส่วนอย่างมากต่อการกำหนดชีวิตของชาวชนบท สังฆพัฒนาจึงได้กระทำบนพื้นฐานของหลักการดังกล่าว

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ กล่าวโดยสรุปว่า สังฆพัฒนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมทำในโครงการพัฒนา 5-6 เรื่อง ได้แก่

1. ฝึกอบรมวิชาชีพ ได้แก่ สอนเย็บปักถักร้อย การเย็บผ้าสตรี การตัดผม การตัดผม การซ่อมเครื่องยนต์ การซ่อมวิทยุและโทรทัศน์ การทอผ้า การเลี้ยงหม่อนผ้าไหม การสอนช่างไม้
2. การส่งเสริมการเกษตร ได้แก่ การแจกเมล็ดพันธุ์ การกำจัดแมลงและวัชพืช การใช้ปุ๋ย แนะนำวิชาการเกษตรแผนใหม่ การเพาะปลูกพืชชนิดใหม่
3. การยกระดับรายได้ของชาวบ้าน ได้แก่ การจัดตั้งสหกรณ์ร้านค้า ธนาคารข้าว ธนาคารควาย
4. คหกรรม ได้แก่ การสอนหลักโภชนาการ การสุxonามัย การทอผ้าด้วยกี่กระตุก การทอเสื่อ
5. การให้การศึกษา ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โรงเรียนพระปริยัติธรรมบาลี - นักรรรม และสามัญ (พงศ์ศักดิ์ จิรไกรศรี , เรื่องเดิม : 32)

จากการสำรวจในกลุ่มพระสงฆ์นักพัฒนาแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ พบว่าโครงการพัฒนาทั้ง 5 ประการ พระสงฆ์นักพัฒนาทำหมดทุกโครงการและมีเพิ่มเติมบางประการ อาทิ การอบรมพัฒนาจิตใจด้านศีลธรรม จริยธรรม เนื่องจากทุกรูปล้วนแต่เป็นพระธรรมทูต มีความสามารถด้านการเป็นวิทยากรอบรมพัฒนาจิตใจ และจำนวนมากเป็นวัดป่าวิปัสสนาธุระ นอกจากนี้ยังมีการสร้างถาวรวัตถุ เช่น ถนน สะพาน ศาลา อาคารเรียน ผลงานเด่นอีกประการหนึ่ง คือ การจัดตั้งศูนย์บำบัดยาเสพติด ได้แก่ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตที่วัดเทพมงคล จ.อำนาจเจริญและศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิตที่วัดบ้านยางลุ่ม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

รูปแบบการพัฒนาชนบทแบบสังฆพัฒนา ด้วยเหตุที่พระสงฆ์เป็นประชาชนกลุ่มหนึ่งที่มีชีวิตอยู่ด้วยปัจจัยสี่ของชาวบ้าน พระสงฆ์จึงไม่มีวัดที่ปัจจัยใดที่จะไปช่วยเหลือชาวบ้าน นอกจากแรงศรัทธาที่ชาวบ้านมีต่อท่าน รวบรวมแรงศรัทธาทั้งหมดเข้าด้วยกัน สร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ชาวบ้าน สังฆพัฒนาจึงมีลักษณะไม่เป็นทางการ คือ ไม่ยึดติดกับแบบแผนทางราชการหรือแบบแผนดั้งเดิมของวัด แต่จะพัฒนาไปตามสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านที่เป็นอยู่จริงๆ

รูปแบบการพัฒนาขององค์กรพระผู้นำ แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อำนาจเจริญ ก็เช่นกัน เป็นในรูปของพระสงฆ์กับประชาชน โดยร่วมมือกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรเอกชน ข้าราชการบำนาญ บางแห่งจะมีการร่วมมือกับรัฐ เช่น การจัดตั้งศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต ของพระอาจารย์ถวิล สุญญธาตุ แต่จากประสบการณ์พบว่าการร่วมมือกับรัฐมักเป็นไปไม่ได้ไม่ยั่งยืน เป็นไปในชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วก็สลายไป ซึ่งเหตุผลสำคัญ สรุปได้ว่า เกิดจากความไม่จริงใจของข้าราชการรัฐในการดำเนินงาน มักมุ่งจะแสวงหาลาภ ยศ สรรเสริญ ตำแหน่งหน้าที่ อีกประการหนึ่งเมื่อมีการโยกย้ายตำแหน่งข้าราชการที่ดำเนินงานนั้นก็มักจะระงับกันและสลายเลิกไปในที่สุด ส่วนโครงการที่ทำกับประชาชนมักจะยั่งยืน แต่ต้องเป็นงานที่ประชาชนมีความรู้ความชำนาญและให้ประโยชน์แก่ชุมชนอย่างแท้จริง บางโครงการล้มเหลว เช่น โครงการเจียรไนพลอยของพระครูรังษีนิวกิจ วัดป่าจันทร์ขี้ เนื่องจากเป็นโครง

การทำยาก ชาวบ้านไม่มีประสบการณ์ ธนาคารข้าว ธนาคารควาย ช่วงหนึ่งก็ใช้ได้แต่ก็ล้มเลิกไป โครงการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา มักจะยั่งยืน เพราะเป็นความจำเป็นของชุมชนที่กำลังตื่นตัวเรื่อง การศึกษา

ผลกระทบของการพัฒนาชนบทแบบสังคมนิยม

โครงการพัฒนาชนบทของพระสงฆ์ในภาคเหนือและภาคอีสานมีลักษณะเป็นโครงการอเนก ประสงค์ คือ ประกอบด้วยโครงการย่อยๆที่สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้เกือบทุกลักษณะ เช่น ลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว อาทิ โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพิ่มรายได้เล็กๆน้อยๆ เช่น โครงการส่งเสริมการเกษตร หรืออาชีพทางการเกษตร ทั้งเป็นการฝึกนิสัยการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ครอบครัว การรวมกลุ่ม เศรษฐกิจในชนบท เพื่อจัดพ่อค้าคนกลาง และสมาชิกของสหกรณ์ยังได้ส่วนลดจากการซื้อสินค้าที่ ต้องการในชีวิตประจำวัน และยังสามารถพัฒนาให้สหกรณ์ร้านค้าของหมู่บ้านเป็นแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ต่างๆของหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตทางการเกษตร การทอผ้า ทอเสื่อและงานหัตถกรรมอื่นๆ

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในชนบทที่นับว่ามีผลกระทบต่อชาวบ้านโดยตรงอีกอย่างหนึ่ง คือ การตั้งธนาคารข้าว ธนาคารควาย เพื่อให้ชาวบ้านช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางเศรษฐกิจ ในช่วงปีที่เกิด ภาวะฝนแล้งติดต่อกันหลายปี เพราะในช่วงเวลานี้ชาวบ้านจะขาดปัจจัยทางการผลิต โดยเฉพาะข้าวเปลือก และปุ๋ย ซึ่งแต่เดิมมาชาวบ้านต้องไปกู้ พ่อค้าคนกลางในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 25 - 120 ต่อปี และเป็นที่ รู้กันว่า ชาวบ้านไม่อาจจะทนอยู่ในสภาวะที่ฝนแล้งสลับฝนดีได้นานปี สุดท้ายก็ต้องเสียที่นาไปให้แก่พ่อค้า คนกลางและพ่อค้าเงินกู้ เมื่อมีธนาคารข้าวที่ชาวบ้านนำข้าวเปลือกมาตั้งเป็นกองทุนไว้ในยามอุดมสมบูรณ์ พอเกิดภาวะฝนแล้ง ชาวบ้านสามารถยืมข้าวเปลือกจากธนาคารข้าวได้ และสามารถไปซื้อปุ๋ยได้ในราคาถูก จากสหกรณ์ร้านค้าของหมู่บ้าน ส่วนชาวบ้านที่ยากจนจริงๆ หรือไม่มีควายไถนา ก็สามารถนำควายไปจาก ธนาคารควายได้ตามระเบียบที่กำหนดขึ้นมา และทั้งข้าวเปลือกและควายต้องส่งคืนธนาคารข้าวและควาย เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดดอกออกผลตามมา

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆนี้ มีผลต่อความอยู่รอดในทางเศรษฐกิจโดยตรง และโดยอ้อม มีผลต่อการปลุกน้ำใจแห่งการมีส่วนร่วมทางสังคม การรวมกลุ่มในหมู่บ้านและการลดความ ขัดแย้งทางผลประโยชน์ภายในหมู่บ้าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการสร้างเอกภาพและบูรณาการในชุมชนอย่าง เป็นรูปธรรมที่สุด

ผลกระทบทางสังคมต่อชาวบ้าน โครงการพัฒนาชนบทของพระสงฆ์มีผลกระทบทางสังคม ต่อชาวบ้านใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นผลกระทบต่อเนื่องมาจากผลได้ทางเศรษฐกิจของโครงการ และลักษณะที่สองเป็นผลกระทบทางสังคมอย่างเป็นเอกเทศ ผลกระทบทางสังคมทั้ง 2 ลักษณะ มี ดังนี้

1. **การพัฒนาผู้นำชนบท** ตั้งแต่เริ่มมีการพัฒนาชนบทโดยพระสงฆ์ ได้มีการฝึกอบรมผู้นำหมู่บ้านเพื่อเข้าร่วมโครงการเหล่านี้อย่างเป็นทางการทั้งโดยค่อยๆเพิ่มประสบการณ์และความรู้ในขณะที่เข้าช่วยเหลือพระผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาหมู่บ้าน ผู้นำชนบทที่ได้รับการพัฒนาเหล่านี้มีการแสดงออกที่เป็นผู้นำอย่างเด่นชัด ทั้งยังสามารถช่วยเหลือโครงการพัฒนาชนบทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำชนบทจึงเป็นผลได้โดยตรงของโครงการพัฒนาชนบทของพระสงฆ์ ที่ฝากไว้ให้กับหมู่บ้านต่างๆในท้องถิ่นชนบท
2. **การปลูกความสำนึกทางสังคม** ในกระบวนการของการพัฒนาชนบท พระผู้นำท้องถิ่นได้ระดมให้ชาวบ้านเข้ามีส่วนร่วมกับการพัฒนาอย่างใกล้ชิดและบนเส้นทางแห่งการมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมมือประสานกันนั้น ชาวบ้านจะเกิดความสำนึกทางสังคมอย่างธรรมชาติ โดยชาวบ้านจะค่อยๆ เรียนรู้และแลกเปลี่ยนทรรศนะซึ่งกันและกันอย่างง่ายๆ ในเรื่องการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโครงการ การสนทนาถกเถียงปัญหาต่างๆ จะนำไปสู่การที่ชาวบ้านรู้สึกมีส่วนร่วมในปัญหา คือ กลายเป็นปัญหาหรือผลประโยชน์ร่วมกันในที่สุด สำหรับการพัฒนานำใจประชาธิปไตยในอนาคต
3. **การกระชับความผูกพันระหว่างพระสงฆ์กับชาวบ้าน** โดยบทบาทและพฤติกรรมดั้งเดิมของพระสงฆ์ดูเหมือนว่าจะมีประโยชน์ต่อชาวบ้านลดน้อยลงไปทุกวัน โดยเฉพาะบทบาทในทางพุทธวิธีเริ่มจะล้าสมัยลงไป เมื่อเปรียบเทียบกับตัวแบบของการพัฒนาอย่างตะวันตก ที่ส่งเสริมให้ชาวบ้านอยู่รอดได้ในทางเศรษฐกิจ และได้รับผลตอบแทนในทางวัตถุ ฉะนั้นพระผู้นำท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย โดยปรับบทบาทมาเป็นผู้นำของชาวบ้าน ในการพัฒนาการกินดีอยู่ดีภายในหมู่บ้าน จึงได้รับการยอมรับบทบาทใหม่อย่างกว้างขวาง ด้วยโครงการพัฒนาชนบทของพระผู้นำท้องถิ่นนี้เองที่ได้แสดงให้เห็นว่า พระสงฆ์ยังมีประโยชน์ มีคุณค่าและทั้งยังสามารถชี้ทางไปสู่สวรรค์และทางไปสู่การกินดีอยู่ดีของชาวบ้านได้ เป็นการสร้างศรัทธาและความเชื่อถืออีกครั้งหนึ่งในหมู่ญาติและอุบาสิก้า หลังจากทีพระสงฆ์เริ่มจะสูญเสียบทบาทผู้นำในชุมชนชนบทไปให้แก่ข้าราชการทั้งหมดนี้เป็นการกระชับความผูกพันระหว่างพระสงฆ์กับชาวบ้านที่เริ่มจะเหินห่างให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
4. **การลดอบายมุขและถือศีล** 5 เนื่องจากการเล่นการพนันและการดื่มสุราเป็นความเจ็บป่วยทางสังคมที่เรื้อรังมานาน และเป็นปัจจัยในการพัฒนาที่แก้ไขได้ยากยิ่ง กลุ่มพระสงฆ์ผู้นำแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง อุบลราชธานี - อานาจเจริญ จึงเน้นความสำคัญอย่างยิ่งที่การลด ละ เลิก อบายมุข เพราะถือว่าการทำงานควบคู่ไปกับดื่มสุรา เล่นการพนัน ความขยันที่โง่เขลาของประชาชน

ผลกระทบต่อการเมือง การที่พระสงฆ์เข้าร่วมพัฒนาหมู่บ้านด้วยเจตนาจะช่วยเหลือชาวบ้าน เพราะทนดูชาวบ้านยากจนและไร้ที่พึ่งพิงไม่ได้ ความเข้าใจในลักษณะนี้ช่วยพัฒนาบ้านเมือง เพราะปากท้องของราษฎรเป็นเรื่องสำคัญ และถือเป็นรากฐานของความสงบสุขของบ้านเมืองสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ความสามัคคีเป็นบ่อเกิดแห่งพลังพัฒนาในโครงการสังฆพัฒนาและธรรมพัฒนา และสามารถนำไปสู่ความมีเอกภาพของสังคม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน เพื่อการกินดีอยู่ดีของหมู่บ้านช่วยกระตุ้นให้เกิดความสำนึกทางการเมืองให้แก่ชาวบ้านได้ในที่สุด นอกจากนี้ โครงการพัฒนาชนบทของพระผู้นำท้องถิ่นจึงเป็นตัวประสานระหว่างรูปแบบการพัฒนาอย่างตะวันตก ถึงการบูรณะค่านิยมไทยให้คงไว้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นศูนย์รวมแห่งความเป็นกลางทางการเมืองในชนบท

สิ่งที่พึงสังเกต คือ พระสงฆ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มใหญ่เป็นพระสงฆ์ที่อุปสมบทตามประเพณี ซึ่งระยะเวลาสั้น ๆ แล้วลาสิกขาบทไป ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นพระสงฆ์กลุ่มน้อย และเป็นผู้นำท้องถิ่น มีทรรศนะกว้างไกลในการพัฒนาชนบท เพื่อให้ชาวบ้านพ้นจากสภาพทุกข์ยากและไร้ที่พึ่งพิง และได้เข้าคลุกคลีช่วยเหลือชาวบ้านมานานนับสิบปี ได้เสียสละทั้งร่างกาย และแรงใจในการมานะบากบั่น เพื่อการพัฒนาหมู่บ้านต่างๆให้ก้าวหน้า

สภาพปัญหาของสังฆพัฒนาหรือพระสงฆ์ผู้นำพัฒนาอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ ก็คือ การขาดแคลนงบประมาณ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางในการดำเนินการต่าง ๆ ความไม่เข้าใจกันระหว่างพระผู้บริหารชั้นสูงกับกลุ่มพระสงฆ์ผู้นำพัฒนา ซึ่งนับเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการดำเนินการ จึงเป็นที่น่าเสียดายเพราะพระสงฆ์นักพัฒนาเหล่านี้ล้วนมีความสามารถเชี่ยวชาญ พอที่จะบริหารโครงการได้อย่างมีสมรรถภาพ จนสามารถครอบคลุมวัตถุประสงค์แห่งการพัฒนาได้หลายแขนง ฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่มหาเถรสมาคมและรัฐจะต้องเข้ามาอุปถัมภ์และสนับสนุนทั้งกำลังใจและงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานของพระสงฆ์ในชุมชนและในหมู่บ้านเป็นไปด้วยความราบรื่นและยั่งยืนตลอดไป

บรรณานุกรม

คณะกรรมการฝึกอบรมพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท. คู่มือการฝึกอบรมพัฒนาจิตใจเพื่อการ
ชนบท. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

คณิงนิตย์ จันทบุตร. แนวคิดทิศทางการศึกษาของคณะสงฆ์ไทย. ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
ศูนย์พุทธศาสน์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

..... สถานะและบทบาทของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย. กลุ่มประสานงาน
ศาสนาเพื่อสังคม, 2532.

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. การพัฒนากิจการคณะสงฆ์และการพระศาสนาเพื่อความมั่นคงของชาติ.
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2525.

บุญทัน ดอกไธสง, รศ.ดร. กระบวนการและวิธีการพัฒนาจิตใจเพื่อพัฒนาสังคมไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์รัชดา, 2529.

พระมหาประยุทธ์ ปยุตโต. บทบาทของพระสงฆ์ในสังคมไทยปัจจุบัน. มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, 2512.

พระมหาสมทรง สรินทรโรและคณะ. บทบาทวัดและพระสงฆ์ไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ :
เคล็ดไทย, 2525.

พระสงฆ์กับการพัฒนาหมู่บ้าน. รายงานการสัมมนาปี 2522 . คณะสำนักกรรมวิจัย,
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 3-5 กรกฎาคม 2522.

พลศักดิ์ จิร ไกรศรี, ดร. อุดมการณ์สร้างสรรค์แผ่นดินไทยให้เป็นแผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง.
ศูนย์ส่งเสริมและประสานการเผยแพร่อุดมการณ์แผ่นดินธรรม – แผ่นดินทอง (ศรท.) :
กรุงเทพฯ, 2530.

มนูญ พันนาและคณะ. การศึกษาบทบาทพระสังฆาธิการในการพัฒนาชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี
พระสังฆาธิการในจังหวัดอำนาจเจริญ. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2543.

ศูนย์ประสานงานพัฒนาสังคม. นักพัฒนาดีเด่น ปี 2538. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2538.

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า สมเด็จพระพรยาวัชรญาณวโรรส. นวโกวาท. กรุงเทพฯ :

มหามงกุฎราชวิทยาลัย, 2506.

สมพร เทพสิทธา. บทบาทของพระสงฆ์ไทยในการพัฒนาชุมชน. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2538.

..... ภาวะวิกฤตของสังคมไทยในปัจจุบัน. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2541.

..... วิกฤตความจนในสังคมไทย. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระ
บรมราชูปถัมภ์, 2541.

สมบูรณ์ สุขสำราญ. พุทธศาสนากับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคม. กรุงเทพฯ : สำนัก
พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุชีพ ปิฎญานุภาพ. คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2506.

สำนักงานพัฒนาคุณธรรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการพัฒนาคุณธรรม. กระทรวงศึกษาธิการ,
2532.

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระสุวิวัฒน์ธรรมพิบูลย์ ฉายา กวิสสโร อายุ 70 ปี / พรรษา 50
2. สังกัดวัด เจริญทัศน์ ตำบลฝางคำ อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสุวิวัฒน์ธรรมพิบูลย์ ชั้นเอก พ.ศ. 2542
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะอำเภอสิรินธร
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านดอนจิก ตำบลดอนจิก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. 2493 ที่วัดบุปผาราม ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลย์มังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูพิบูลธรรมวัฒน์
- อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2493 ที่วัดบุปผาราม ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลย์มังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูพิบูลธรรมวัฒน์
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษา 4	โรงเรียนบ้านดอนจิก	2488
นักธรรมเอก	สำนักศาสนศึกษาวัดสว่างรัตนาราม	2503
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าคณะอำเภอสิรินธร
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) 2515 เป็นเจ้าสำนักศาสนศึกษาแผนกนักเรียนชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก
 - 2) 2534 ได้ขอตั้งโรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตย
 - 3) 2535 ตั้งโรงเรียนปริยัติธรรม สามัญและบาลี
 - 4) 2536 ตั้งศูนย์เด็กเล็กก่อนเกณฑ์
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นหัวหน้าพระธรรมทูตฝ่ายอำนวยการ
 - 2) บรรยายธรรมตามสถานที่ต่างๆ
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาทางด้าน อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย
 - 2) ให้ทุนการศึกษาพระลูกศิษย์เพื่อศึกษาต่อต่างประเทศ
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) สร้างศาลาการเปรียญชั้น 1 หลัง กว้าง 17 เมตร ยาว 48 เมตร สูง 2 ชั้น
 - 2) กำลังสร้างศาลาบำเพ็ญบุญ
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม
 - 1) จัดตั้งกลุ่มฌาปนกิจในหมู่บ้าน เก็บจากสมาชิกคนละ 5 บาท

2) จัดตั้งร้านค้าชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้าในราคาถูก

3) จัดตั้งกลุ่มผลิตสินค้าชุมชน เช่น น้ำปลา

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

การดำเนินงานทุกอย่างมีอุปสรรค งานมากมีอุปสรรคมาก งานน้อยมีอุปสรรคน้อย เช่น การศึกษาบุคลากรที่มี
ความรู้ ความสามารถ ครบบางคนมีความรู้ความสามารถน้อย

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อผู้กรอก

()

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระครูรัตนสราภิวังษ์ ฉายา ปญญาโก อายุ 67 ปี / พรรษา 47
2. สังกัดวัด สมพรรัตนาราม ตำบลหนองสะโน อำเภอนูนทรริก จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูรัตนสราภิวังษ์
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ รองเจ้าคณะอำเภอนูนทรริก
5. ภูมิลำเนาเดิม 36 หมู่ 9 ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ 2496 ที่วัดทุ่งไชย ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
อุปัชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการฉิม รมมรตโน
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
นักธรรมเอก		
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดสมพรรัตนาราม
 - 2) เจ้าคณะตำบลหนองสะโน
 - 3) รองเจ้าคณะอำเภอนูนทรริก
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) ครูสอนพระปริยัติธรรม สำนักศาสนศึกษาวัดสมพรรัตน
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) อบรมศีลธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนเขตตำบลหนองสะโน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ได้ชี้แจงแห่งโทษอบายมุข 6 ประการให้กลับตัวเป็นผู้ปลดอบายมุข
 - 2) ได้ทำเมรุชั่วคราวเพื่อสงเคราะห์แก่คณะสงฆ์
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) นำประชาชนพัฒนาถนน
 - 2) นำประชาชนทำสถานที่พักให้แก่เจ้าหน้าที่ชั่วคราวในศูนย์ศิลปชีพ
 - 3) นำประชาชนสร้างที่พักครู
 - 4) สร้างสถานีอนามัยให้แก่หมู่บ้าน
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - 1) ตั้งกองทุนผู้สูงอายุในหมู่บ้าน
 - 2) จัดตั้งธนาคารหมู่บ้าน

3) จัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) โครงการกองทุนผู้สูงอายุ
- 2) โครงการธนาคารหมู่บ้าน
- 3) โครงการจัดกลุ่มเลี้ยงหมอนไหม

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดการสนับสนุนงบประมาณ

16. ข้อเสนอแนะ

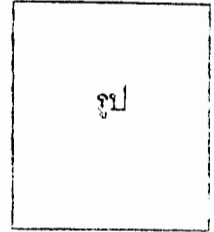
ขอให้มีการสนับสนุนงบประมาณแก่สมาชิก

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

..... / /

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อานาจเจริญ

1. ชื่อ พระมหาบุญเที่ยง ฉายา อายุ 69 ปี / พรรษา 47
2. สังกัดวัด พันเวสน์ ตำบลบุง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
3. สมณศักดิ์ พระครูสุตวิมลคุณ
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดพันเวสน์
5. ภูมิลาเนาเดิม คำไผ่ ตำบลคำไผ่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. 2497 ที่วัดท่าสีไคล ตำบลคำไผ่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
อุปัชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการคำดี จนโท
อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2597 ที่วัดท่าสีไคล ตำบลคำไผ่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
อุปัชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการคำดี จนโท
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมปีที่ 4	โรงเรียนวัดบ้านทอก	2488
นักธรรมเอก	วัดสไมสร	2508
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดพันเวสน์
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกนักธรรม
 - 2) เป็นครูสอนบาลี
 - 3) เป็นครูสอนปริยัติธรรมอาลา
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นพระธรรมทูต ประเภทปฏิบัติการ
 - 2) เป็นพระธรรมทายาท
 - 3) เป็นวิทยากรอบรมศีลธรรมแก่นักโทษที่เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญทุกๆ เดือน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) จัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กที่ยากจนเรียนดีแต่ยากจน
 - 2) จัดลงเคราะห์แก่คนชราที่ขาดผู้ดูแล
 - 3) ประทานที่ปรึกษาแก่กลุ่มผู้สูงอายุจะละออมทรัพย์
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) ปรับปรุงถนนภายในบริเวณวัด และเปลี่ยนเสาไฟฟ้าพร้อมทั้งสาย
 - 2) สร้างศาลาการเปรียญ กว้าง 15 เมตร ยาว 37 เมตร

- 3) สร้างห้องน้ำ 32 ห้อง และปลูกต้นไม้
- 4) สร้างศาลาบำเพ็ญกุศล พร้อมกุฏิ 4 หลัง

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

- 1) ส่งเสริมอาชีพและจัดตั้งกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ประจำหมู่บ้าน
- 2) จะมีการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนประมาณ 100 รูป
- 3) นำเยาวชนเข้าค่ายอบรมพุทธธรรมให้ห่างไกลยาเสพติด

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) อบรมศีลธรรมแก่ประชาชนทุกวันพระให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ
- 2) โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน
- 3) นำเยาวชนเข้าสู่ร่วมพุทธธรรม
- 4) จัดหาทุนการศึกษาให้แก่เยาวชนพร้อมทั้งพระภิกษุสามเณร

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงาน
- 2) ขาดบุคลากรดำเนินการ

16. ข้อเสนอแนะ

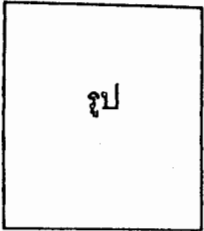
- 1) ควรจะจัดตั้งกองทุนเพื่อการดำเนินงาน
- 2) ควรจะตั้งสมาชิกของพระผู้นำให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 3) ให้จัดวิทยากร ไปบรรยายความรู้ตามจุดต่างๆ
- 4) ส่งเสริมให้สมาชิกมีความสามัคคีในหมู่คณะ

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

1. ชื่อ พระครูบุญเชตวิมล ฉายา ชาตโร อายุ 67 ปี / พรรษา 47
2. สังกัดวัด ไชยี่ ตำบลไชยี่ อำเภอสิรินธร อำนาจเจริญ
3. สมณศักดิ์ พระครูบุญเชตวิมล ชั้น โท
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะอำเภอสิรินธร
5. ภูมิลำเนาเดิม หมู่ ตำบลไชยี่ อำเภอสิรินธร อำนาจเจริญ
6. อุปสมบท เมื่อปี พ.ศ 2496 ที่วัดไชยี่ ตำบลไชยี่ อำเภอสิรินธร อำนาจเจริญ
อุปัชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการน้อย สุจริโต
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ม.ศ. 5		
น.ธ. เอก		
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าคณะอำเภอสิรินธร
 - 2) เจ้าอาวาสวัดไชยี่
 - 3) ผู้จัดการโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนวัดไชยี่วิทยาคม
 - 4) ครูใหญ่ศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์วัดไชยี่
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) ตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์
 - 2) โรงเรียนศาสนาวินอาทิตย
 - 3) โรงเรียนปริยัติธรรมสามัญ
 - 4) โรงเรียนปริยัติธรรม
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นผู้อำนวยการพระธรรมทูตประจำอำเภอสิรินธร
 - 2) เป็นประธานกรรมการอบรมประชาชนอำเภอสิรินธร
 - 3) เป็นวิทยากรอบรมนักโทษในเรือนจำทุกวันพุธ ของทุกเดือน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ส่งเสริมให้ทุกการศึกษาแก่นักเรียนที่ตั้งใจเรียนแต่ขาดทุนทรัพย์
 - 2) ตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวินอาทิตย
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) สร้างศาลาการเปรียญวัดไชยี่ กว้าง 20 เมตร ยาว 40 เมตร

2) เป็นประธานกรรมการก่อสร้างเสนาสนะในพระอารามหลวง

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังคม

1) มอบทุนการศึกษาผู้เรียนดีแต่ยากจน

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

1) กองทุนสัจจะออมทรัพย์

2) อบรมเด็กและเยาวชนเพื่อปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนา

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรม

16. ข้อเสนอแนะ

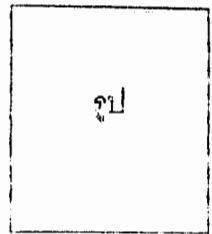
ควรจัดงบประมาณสนับสนุนให้คณะทำงาน เพื่อจัดอบรมเผยแผ่ให้เยาวชนได้เข้าถึงและได้ศึกษาในทางศึกษาและปฏิบัติ ในทางพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง

ลงชื่อ ผู้กรอก

()

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนวยเจริญ

1. ชื่อ พระถวิล ฉายา สุญญาตุ อายุ 71 ปี / พรรษา 45
2. สังกัดวัดเทพมงคล ตำบล บุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
3. สมณ ศักดิ์ -----
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ -----
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านสะพานดำ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2499 ที่วัดทับคาง ตำบลทับคาง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูบรรตพรพิศอลุน
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ม. 6	โรงเรียนปริิรัมย์วิทยา	2493

8. งานด้านการปกครอง -----
9. งานด้านการศึกษา -----
10. งานด้านการเผยแผ่-----
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์-----
12. งานด้านสาธารณูปการ-----
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

ใช้โครงการอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง แก้ไขปัญหาสังคม และ ตั้งศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต บำบัด
ฟื้นฟู ร่วมกัน 3 วัด หรือ 3 ศูนย์ ใช้เวลา 45 วัน

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

โครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง และบำบัดฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) บุคลากรน้อยมากไม่คู่ควรแก่งาน
- 2) งบประมาณกระท่อนกระแท่น กรรมการศูนย์ไม่ไม่มีโอกาสบริหารเงินเองได้เลย

16. ข้อเสนอแนะ

- 1) มีการประชุมเป็นระยะๆ
- 2) การติดต่อประสานงานควรเร็วให้ทันเหตุการณ์
- 3) งบประมาณถ้าจะช่วยให้ชัดเจน และถึงมือ อย่าให้ติดขัดช่องตกค้างจนกลัวจะสูงงาก็ใหม่

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนวยเจริญ

1. ชื่อ พระปลัดหัตถ์ ฉายา วิเศษมโ อายุ 61 ปี / พรรษา 41
2. สังกัดวัด โป่งเป้า ตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ -----
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดโป่งเป้า
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านโป่ง ตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. 2500 ที่วัดศรีลาสัย ตำบลโนนสูง อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระเหิม สุจิตโต
- อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2503 ที่วัดศรีลาสัย ตำบลโนนสูง อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระเหิม สุจิตโต
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษา 4	โรงเรียนบ้านคำบง	
นักธรรมเอก	วัดโพธาราม	
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดโป่งเป้า
 - 2) 2512 เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีบุญเรือง
 - 3) 2524 เป็นเจ้าอาวาสวัดโป่งเป้า
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) เป็นครูสอนปริยัติธรรม ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก
 - 2) เป็นผู้ฝึกอบรมสมาชิกแก่ภิกษุสามเณรและอุบาสกอุบาสิกา
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติภารกิจออกเยี่ยมเยียนประชาชน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) เป็นกรรมการโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยใช้หลักพุทธธรรมนำทางชีวิต
 - 2) เป็นกรรมการโครงการจัดสวัสดิการเร่งด่วน (เมนู 5)
 - 3) เป็นประธานโครงการกองทุนสงเคราะห์พยายในหมู่บ้าน
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) เป็นประธานการก่อสร้างศาลาการเปรียญวัดโป่งเป้า บ้านโป่งเป้า
 - 2) เป็นประธานการก่อสร้างเสนาสนะต่างๆภายในวัด
 - 3) เป็นประธานการก่อสร้างอุโบสถวัดโป่งเป้า

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

- 1) จัดตั้งกองทุนสัจจะสะสมทรัพย์ประจำหมู่บ้าน
- 2) เป็นที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาวบ้านในหลักพระพุทธศาสนา

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระครูจรรุติบวรณ ฉายา กวีวิไล อายุ 59 ปี / พรรษา 39
2. สังกัดวัด บุษผาวัน ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร จร.ช.ท.
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดบุษผาวัน เจ้าคณะตำบลโขงเจียม
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านลิ้ม ตำบลลงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ 2500 ที่วัดวัดบุษผาวัน ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูปัญญาวิมลวิบูลย์
อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ 2505 ที่วัดบุษผาวัน ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูธรรมทัตคนคุณ
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนประชาบาลบ้านลาดควาย	2497
มัธยมศึกษาปีที่ 3	โรงเรียนมัธยมโขงเจียม	2500
นักธรรมชั้นเอก	สำนักศาสนศึกษาวัดโขงเจียม	2504
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) พ.ศ. 2510 เป็นเจ้าอาวาสบุษผาวัน
 - 2) พ.ศ. 2540 เป็นพระวินยาริการ
 - 3) พ.ศ. 2543 เป็นเจ้าคณะตำบลโขงเจียม
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) พ.ศ. 2508 เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม
 - 2) พ.ศ. 2519 เป็นผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์
 - 3) พ.ศ. 2540 เป็นเจ้าสำนักศาสนศึกษาวัดโขงเจียม
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) พ.ศ. 2518 เป็นพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติอำเภอโขงเจียม
 - 2) พ.ศ. 2532 เป็นพระธรรมทูตเฉพาะกิจ อำเภอโขงเจียม
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 36 คน
 - 2) ให้เบี้ยยังชีพคนพิการ 5 คน
 - 3) ให้ทุนการศึกษานักเรียนมัธยม 30 คน
 - 4) ให้ทุนการศึกษานักเรียนประถม 40 คน

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) พ.ศ. 2518 สร้างวิหารกว้าง 12 เมตร ยาว 15 เมตร 1 หลัง
- 2) พ.ศ. 2535 สร้างเมรุ กว้าง 4 เมตร ยาว 4 เมตร สูง 15 เมตร
- 3) พ.ศ. 2537 สร้างศาลาบำเพ็ญบุญ กว้าง 18 เมตร ยาว 25 เมตร
- 4) พ.ศ. 2538 สร้างกุฏิ กว้าง 12 เมตร ยาว 15 เมตร
- 5) พ.ศ. 2539 สร้างกุฏิไม้ กว้าง 12 เมตร ยาว 21 เมตร
- 6) พ.ศ. 2540 สร้างหอระฆัง กว้าง 3 เมตร ยาว 3 เมตร

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังคม

- 1) เปิดตลาดนัดจุดผ่านปรนไทย - ลาว ที่วัดบวบผาวัน

14. โครงการหลักและทำต่อเบื้อง

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อผู้ทำออก
(.....)
...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนวยเจริญ

1. ชื่อ พระครูสุนทรสุตกิจ ฉายา จิระมโม อายุ 57 ปี / พรรษา 35
2. สังกัดวัดทุ่งศรีวิไล ตำบล ชีทวน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร รองเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะอำเภอเขื่องใน
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านหัวดอน ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2508 ที่วัดทุ่งศรีวิไล ตำบลชีทวน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการหนูคุ้มภีโร (พระครูคุ้มภีโรคุณาจารย์)
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	ท.ศ.
ประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านหัวดอน	2499

8. งานด้านการปกครอง

- 1) พ.ศ. 2525 เป็นเจ้าอาวาสวัด ทุ่งศรีวิไล
- 2) พ.ศ. 2526 เป็นพระอุปัชฌาย์
- 3) พ.ศ. 2535 เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเขื่องใน

9. งานด้านการศึกษา

- 1) พ.ศ. 2512 ได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนปริยัติธรรมประจำสำนักศาสนศึกษาวัดบ้านเลี้ยว ต.หัวดอน
- 2) พ.ศ. 2524 เป็นครูสอนปริยัติธรรมประจำสำนักศาสนศึกษา วัดทุ่งศรีวิไล ต.ชีทวน อ.เขื่องใน และเป็นผู้
สำนักศาสนศึกษาประจำวัดทุ่งศรีวิไล

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) พ.ศ. 2530 เป็นต้นมาเป็นพระธรรมทูตประจำอำเภอเขื่องใน แลคองธรรม – อบรมศีลธรรมแก่ประชาชนใน
เขต ตำบลชีทวน และตำบลใกล้เคียงในอำเภอเขื่องใน และนำญาติโยมปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธ
ศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา เป็นประจำทุกปี

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

มอบทุนการศึกษา แก่นักเรียนโรงเรียนชีทวนวิทยาสามัคคี โรงเรียนบ้านชีทวน (ประถม) ปีละ 6 ทุน ละ 500 บาท เป็นเงิน 3,000 บาท ทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมาและได้รับบริจาคเงินช่วยชาวบ้านซื้อที่ดิน สร้างศาลา
ประชาคม 10,000 บาท และสนับสนุนร้านกองทุนหมู่บ้าน และจัดหาเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ – ผู้ติดเชื้อ และผู้ด้อย
โอกาส

12. งานด้านสาธารณูปการ

จากปี พ.ศ. 2529 เป็นต้นมาได้ก่อสร้าง โรงเรียนปริยัติธรรม สร้างวิหารเจ็ก เมรุ ศาลาบำเพ็ญกุศล หอระฆัง ภูมิหอฉัน - ภูมิเจ้าอาวาส - ภูมิรับรอง - ห้องน้ำห้องส้วม บูรณะวิหารเก่าโบราณ - ศาลเจ้าแม่กวนอิม และสร้างวิหารวัดทุ่งศรีวิไล เป็นเงินหลายสิบล้านบาท

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

เทคนิชอบรมผู้นำหมู่บ้านและเยาวชนให้ลดละเลิกอบายมุขและสิ่งเลวพิสดารทั้งหลายทั้งปวง ซึ่ให้เห็นโทษแห่งการติดสิ่งเสพติด - ติดการพนัน - จัดหาสมุนไพร ช่วยบำบัดรักษา และสนับสนุนส่งเสริมในการประกอบอาชีพ เช่น กลุ่มแม่บ้าน ทอผ้า - ทำดอกไม้จันทร์ เป็นต้น

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) กลุ่มแม่บ้านทอผ้า
- 2) กลุ่มทำดอกไม้จันทร์
- 3) กองทุนละสมทรัพย์

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการไม่ค่อยมี
- 2) สินค้าบางอย่างทำแล้ว จำหน่ายไม่ค่อยได้ เพราะไม่มีตลาดรองรับ

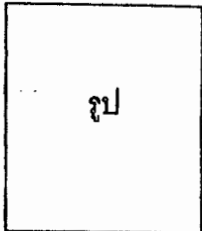
16. ข้อเสนอแนะ

อยากให้มีการจัดอบรม กลุ่มที่มีอยู่แล้ว หรือผู้มีความสนใจเข้าร่วมโครงการอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้สมาชิกหรือผู้มีความสนใจ ได้รู้ได้เข้าใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ และมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ลงชื่อ ผู้กรอก
(.....)

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

1. ชื่อ พระครูโสภณวิริยกิจ ฉายา อายุ 54 ปี / พรรษา 34
2. สังกัดวัด ปาก้าว ตำบลโนนสมบูน อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดปาก้าว รองเจ้าคณะอำเภอนาจะหลวย
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านเชียง ตำบลเป้า อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ 2506 ที่วัดศรีโพธิ์ชัย ตำบลขุหล อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูบุญญสารวิสุทธิ
อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ 2510 ที่วัดปาก้าว ตำบลโนนสมบูน อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูคุณาภรณ์
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนบ้านเชียง	2504
มัธยมศึกษาปีที่ 3	ก.ศ.บ อุบลราชธานี	2525
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดปาก้าว
 - 2) เจ้าคณะตำบลโนนสมบูน 2517 - 30 พฤษภาคม 2543
 - 3) รองเจ้าคณะอำเภอนาจะหลวย
 - 4) เป็นพระอุปชฌาย์
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) อดีตเป็นครูใหญ่โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วัดปาก้าว 2524 - 2532
 - 2) เป็นครูสอนปริยัติธรรม 2515 ถึงปัจจุบัน
 - 3) เป็นเจ้าสำนักศาสนาศึกษา วัดปาก้าว
 - 4) เป็นกรรมการตรวจปัญหานักธรรม
 - 5) เป็นกรรมการโรงเรียนบ้านปาก้าว
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นพระหน่วยพัฒนาการทางจิต 2516 ถึงปัจจุบัน
 - 2) เป็นพระธรรมทูต ฝ่ายปฏิบัติการ 2518 ถึงปัจจุบัน
 - 3) เป็นพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรม - แผ่นดินทอง
 - 4) เป็นพระวิปัสสนาจารย์ 2528 ถึง ปัจจุบัน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) ให้การอุปถัมภ์นักเรียนยากจนปีละ 5 คน
- 2) ให้ทุนผู้ยากจนประกอบอาชีพ
- 3) ให้ความช่วยเหลือชวณบ้านเวลาเจ็บป่วย

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) สร้างศาลาการเปรียญวัดป่าแก้ว
- 2) สร้างศาลาการเปรียญวัดแสนสุข วัดโสกแสง วัดคำม่วง
- 3) สร้างอุโบสถวัดป่าแก้ว , วัดแสนสุข , วัดโคกเทียม
- 4) สร้างฝายเก็บน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

- 1) อบรมชาวบ้านเกี่ยวกับโทษยาเสพติด
- 2) นำชาวบ้านจัดเวรยาม ผลิตเปลี่ยนกับรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน
- 3) นำชาวบ้านปฏิญาณตนลดเลิกอบายมุข

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) ให้ทุนการศึกษา นักเรียน ชั้นประถม

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงาน
- 2) ขาดบุคลากรดำเนินการ

16. ข้อเสนอแนะ

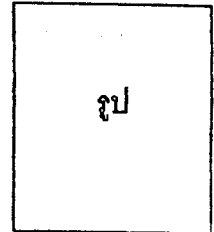
ควรตั้งงบประมาณกลางไว้เพื่อเป็นทุนในการดำเนินการต่อไป

ลงชื่อผู้กรอก

()

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนวยการเจริญ

1. ชื่อ พระครูสุวัฒน์ธรรมกร ฉายา เดชวโร อายุ 53 ปี / พรรษา 33
2. สังกัดวัด โพนสูง ตำบลขุหลุ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ เจ้าอาวาสพระครูสุวัฒน์ธรรมมาร ชั้นโท
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดโพนสูง
5. ภูมิลำเนาเดิม 12 หมู่ 6 ตำบลเกษม อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ 2507 ที่วัดเกษมสำราญ ตำบลเกษม อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูนันทปัญญาจารย์
อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ 2512 ที่วัดเกษมสำราญ ตำบลเกษม อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
อุปชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการพระครูนันทปัญญาจารย์
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ม.ศ. 3	โรงเรียนเกษม	2503
น.ธ. เอก	สำนักเรียนคณะจังหวัดอุบลราชธานี	2516

8. งานด้านการปกครอง

- 1) เจ้าอาวาสวัดอุดมรัษฎาหาร ต.เกษม อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ พ.ศ. 2523
- 2) รักษาการเจ้าอาวาสวัดโพนสูง อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ 2528
- 3) เจ้าอาวาสวัดโพนสูง อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ 2531

9. งานด้านการศึกษา

- 1) 2519 เป็นครูสอนปริยัติธรรม ศาสนาศึกษาวัดพระเหลาเทพนิมิต อ.พนา จ.อำนาจเจริญ
- 2) 2519 เป็นกรรมการสอบธรรมสนามหลวง อ.พนา จ.อำนาจเจริญ
- 3) 2524 เป็นครูสอนศาสนาศึกษาวัดเกษมสำราญ
- 4) 2528 เป็นครูสอนปริยัติธรรมสำนักเรียนวัดอุดมศรีโพธิ์ชัย อ.ตระการพืชผล
- 4) 2528 เป็นกรรมการตรวจธรรมสนามหลวงที่วัดธาตุ จ.ยโสธร

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) 2526 แต่งตั้งเป็นธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติ
- 2) 2532 เป็นวิทยากรอบรมประชาชน ในเรื่องลดละอบายมุข

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) บริจาคทรัพย์ส่วนตัวเป็นทุนการศึกษาแก่พระภิกษุสามเณร ปี 2530

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) 2524 เป็นกรรมการหาทุนสร้างกุฏิสงฆ์วัดเกษมสำราญ
- 2) 2523 - 2535 เป็นประธานสร้างศาลาวัตถุตมรัญญาหาร ต.เกษม อ.ตระการฯ จ.อุบลฯ
- 3) 2529 - เป็นประธานสร้างวิหาร - โบสถ์

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังคม

- 1) มอบทุนการศึกษาผู้เรียนดีแต่ยากจน

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) กลุ่มร้านค้าชุมชนหมู่บ้าน
- 2) กลุ่มเลี้ยงปลา

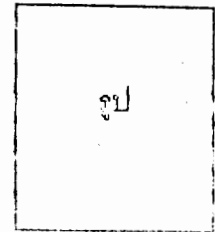
15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณสนับสนุนกลุ่ม
- 2) ขาดความสามัคคีในกลุ่ม

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อผู้กรอก
(.....)
..... / /

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

1. ชื่อ พระครูรัตนรังษิทิทัษย์ ฉายา สุกนโต อายุ 52 ปี / พรรษา 32
2. สังกัดวัด แก้วรังษี ตำบลดอนใหญ่ อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลชั้นโท
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะตำบลวาริน
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านด่าน ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. ที่วัด ตำบล อำเภอจังหวัด อุบัติชฌายชื่อ
 อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2512 ที่วัดบุบผาวัน ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
 อุบัติชฌายชื่อ พระครูปัญญาวิบูลย์

7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมปีที่ 4	โรงเรียนแก้ววิทยา	2503
นักธรรมชั้นเอก	สำนักเรียนคณะจังหวัดอุบล	2515

8. งานด้านการปกครอง

- 1) พ.ศ. 2517 เป็นเจ้าอาวาสวัดแก้วรังษี
- 2) พ.ศ. 2524 เป็นเจ้าคณะตำบลวาริน

9. งานด้านการศึกษา

- 1) พ.ศ. 2515 เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม
- 2) พ.ศ. 2517 เป็นเจ้าสำนักศาสนศึกษาแผนกธรรม

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) เป็นพระธรรมทูตพิเศษประจำตำบลหนามแท่ง
- 2) เป็นสมาชิกองค์การพระผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) จัดงานวันลงกรานต์ให้กับผู้สูงอายุ
- 2) มอบทุนการศึกษานักเรียน
- 3) จัดสวัสดิการเร่งด่วน (เมนู 5) SIF

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) พ.ศ. 2517 สร้างศาลาการเปรียญ 1 หลัง
- 2) พ.ศ. 2521 ช่างงานขยายเขตไฟฟ้า พัฒนาหมู่บ้านดอนใหญ่บูรพา
- 3) พ.ศ. 2525 สร้างกุฏิ
- 4) พ.ศ. 2529 สร้างเมรุ

- 5) พ.ศ. 2532 สร้างศาลาคุณเมรุ
- 6) พ.ศ. 2532 ร่วมกับสภาพระธรรมทูตสร้างถนนจากบ้านหุบหลวงถึงบ้านมอนขาม ระยะ 8 กม.
- 7) พ.ศ. 2535 สร้างกุฏิสงฆ์
- 8) พ.ศ. 2536 สร้างศาลาปฏิบัติธรรม
- 9) พ.ศ. 2537 สร้างประตูโขงด้านทิศตะวันตก
- 10) พ.ศ. 2540 สร้างกุฏิสงฆ์

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

- 1) จัดปฏิบัติธรรม 20-30 ธันวาคม ของทุกปี
- 2) จัดบรรพชาสามเณรฤดูร้อน
- 3) จัดอบรมส่งเสริมอาชีพทอผ้า
- 4) จัดอบรมเกษตรพอเพียง
- 5) ตั้งกลุ่มัจจะสมทรัพย์

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) ตั้งกลุ่มัจจะสมทรัพย์

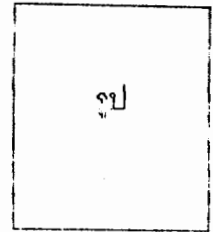
15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ ผู้กรอก

()

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

1. ชื่อ พระครูสมุห์สมาน ฉายา วชิรญาโณ อายุ 51 ปี/พรรษา 31
2. สังกัดวัดบ้านเป่า ตำบล เหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูมโหฬาร วชิรญาโณ
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ รองเจ้าคณะตำบลเหล่าเสือโก้ก
5. ภูมิลำเนาเดิม 5 หมู่ 6 ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2513 ที่วัดมงคลใน ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี อุปชฌาย์ชื่อ พระครูมมงคลสาธุกิจ
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ม.ศ. 3	โรงเรียนอุบลวิทยากร	2516
นักธรรมชั้นเอก	วัดมงคลใน	2513
ป.ธ. 3	วัดมงคลใน	2538

8. งานด้านการปกครอง

- 1) พ.ศ. 2523 เป็นรองเจ้าอาวาสวัดบ้านเป่า
- 2) พ.ศ. 2532 เป็นรองเจ้าคณะตำบลเหล่าเสือโก้ก

9. งานด้านการศึกษา

- 1) พ.ศ. 2523 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม ประจำศาลาศึกษา วัดมงคลใน
- 2) พ.ศ. 2531 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด วัดบ้านเป่า จนถึงปัจจุบัน

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) พ.ศ. ได้รับแต่งตั้งเป็นพระธรรมทูต ประจำอำเภอเมืองอุบลฯ จึง ปัจจุบัน

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) พ.ศ. 2542 ได้นำญาติโยมจัดตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ ขึ้น วัดบ้านเป่า (ศพอ.)
- 2) พ.ศ. 2543 ได้นำเนืองการจัดตั้งศูนย์สงเคราะห์คนชราขึ้น (อยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้างอาคาร)

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) พ.ศ. 2524 ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาการเปรียญ ขนาด 29 45 เมตร 1 หลัง
- 2) พ.ศ. 2542 ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาหอประชุม ขนาด 20 40 เมตร 1 หลัง

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

ได้จัดตั้งศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิตขึ้น เพื่อบำบัดผู้ป่วยที่ติดสารเสพติด ขณะนี้ได้บำบัดมาแล้ว จำนวน 10
รุ่นๆ ละ 25 คน

14. โครงการหลักและทำต่อเนือง

- 1) โครงการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด ให้ครบวงจร (รักษา ฟื้นฟู ฝึกอาชีพ)

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณในการทำโครงการให้เต็มรูปแบบ
- 2) ขาดบุคลากรที่มาร่วมโครงการอย่างจริงจัง

16. ข้อเสนอแนะ

ให้ช่วยเหลือทางงบประมาณ และบุคลากรมาร่วมทำงานอย่างจริงจัง

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา**องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ**

รูป

1. ชื่อ พระครูรังษีนิวกิจ ฉายา สุชีโว อายุ 54 ปี / พรรษา 30
2. สังกัดวัด ป่าจันทรงมี ตำบลยาง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตรชั้นตรี และพระครูสัญญาบัตรเจ้าคณะตำบลชั้นโท
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดป่าจันทรงมี และเจ้าคณะตำบลยาง
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านโป่งน้อย ตำบลคอนสาย อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. 2513 ที่วัดป่าจันทรงมี ตำบลยาง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ เจ้าอธิการวันดี โกวิท
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนบ้านโป่งน้อย	2501
นักธรรมชั้นตรี	สำนักศาสนศึกษาวัดบุเปือย	2514
นักธรรมชั้นโท	สำนักศาสนศึกษาวัดบุเปือย	2516
นักธรรมชั้นเอก	สำนักศาสนศึกษาวัดบุเปือย	2521

8. งานด้านการปกครอง

- 1) เจ้าอาวาสวัดป่าจันทรงมี
- 2) เจ้าคณะตำบลยาง
- 3) ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์

9. งานด้านการศึกษา

- 1) เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม วัดป่าจันทรงมี
- 2) เป็นผู้บริหารสำนักศาสนศึกษาวัดป่าจันทรงมี
- 3) เป็นผู้จัดการโรงเรียนรังษีวิทยากร พระปริยัติธรรมสามัญศึกษา
- 4) เป็นอาจารย์ใหญ่ศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์วัดป่าจันทรงมี

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) พ.ศ. 2536 เป็นพระธรรมทูตฝ่ายปฏิบัติกร สายที่ 6 อำเภอสำโรง
- 2) พ.ศ. 2537 เปิดสอนพระกัมมัฏฐาน ในสำนักวัดป่าจันทรงมี ในทุกวันธรรมสวนะตลอดปี
- 3) พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดอบรมการจัดบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ที่วัดป่าจันทรงมี ทุกปี

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) พ.ศ. 2530 เป็นวิทยากรอบรม แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง เขตอำเภอสำโรง
- 2) พ.ศ. 2542 ได้เป็นประธานที่ปรึกษาจัดตั้งกลุ่มสังฆะสะสมทรัพย์บ้านปลาขาว

3) พ.ศ. 2543 ได้เป็นประธานที่ปรึกษาจัดตั้งกลุ่มัจจะสะสมทรัพย์บ้านโนนชาวสะอาด บ้านบุรพา และบ้านศรีอุดม

4) พ.ศ. 2543 จัดทำโครงการจัดสวัสดิการชุมชนเร่งด่วน (เมนู 5) SIF

12. งานด้านสาธารณูปการ

1) พ.ศ. 2539 เป็นประธานก่อสร้างศาลาการเปรียญวัดป่าจันทรงษ์ ยาว 36 เมตร กว้าง 16 เมตร

2) พ.ศ. 2541 เป็นประธานสร้างอาคารศูนย์วัดป่าจันทรงษ์ ขนาด 6 x 12 เมตร

3) พ.ศ. 2544 เป็นประธานก่อสร้างกุฏิสงฆ์ 1 หลัง ทำด้วยไม้ - เสาปูน ขนาด 6 x 6 เมตร

4) พ.ศ. 2543 เป็นประธานก่อสร้างอาคารศูนย์วัดป่าจันทรงษ์ ขนาด 6 x 12 เมตร

5) พ.ศ. 2544 เป็นประธานโครงการปรับปรุงต่อเติมอาคารศูนย์ วัดป่าจันทรงษ์ จำนวน 3 หลัง ขนาด 6 x 9 เมตร ขนาด 6 x 12 เมตร และต่อเติมห้องน้ำ - ห้องส้วม

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

1) พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา มรการประชุมชาวบ้าน โรงเรียน วัด เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาาร่วมกัน

2) จัดการปฏิบัติธรรมชั้นในเขตปกครอง อบรมคุณธรรม แก่ชุมชนทั่วไป

3) จัดให้มีการตรวจสุขภาพ เชิญเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อสม. มาให้ความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัย

4) มีการออกแสดงธรรมในเขตอำเภอน้ำยืน ในเรื่องคุณภาพชีวิต แก้ปัญหายาเสพติด นำพาผู้อยากเลิกจากสิ่งเสพติด ปี 2543 จำนวน 50 คน , ปี 2541 จำนวน 45 คน , ปี 2542 จำนวน 38 คน , ปี 2543 จำนวน 70 คน

14. โครงการหลักและทำต่อเบื้อง

1) ตั้งกลุ่มัจจะสะสมทรัพย์

2) ตั้งกลุ่มทอผ้า , จักสาน , ถักร้อย

3) ตั้งกลุ่มทำขนมจีน

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณที่ดำเนินการบุคลากรฝ่ายวิชาการเฉพาะด้าน

2) ขาดการตลาด ในเมื่อมีกลุ่มจัดทำกิจกรรมผลิตขึ้นมาไม่มีตลาด ทำให้ขาดทุนและกำไรน้อย

3) วัสดุราคาแพง

16. ข้อเสนอแนะ

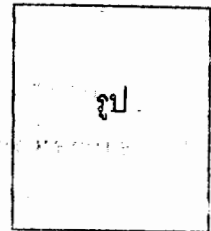
ของงบประมาณสนับสนุนกลุ่มต่างๆ คือกลุ่มทอผ้า กลุ่มจักสาน กลุ่มสมุนไพร กลุ่มเย็บปักถักร้อยและสนับสนุนการตลาด เพื่อการส่งออก

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้บำเพ็ญตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

1. ชื่อ พระครูวรปัญญาวิวัฒน์ ฉายา วิฑูรโณ อายุ 51 ปี / พรรษา 29
2. สังกัดวัด นาไร่ใหญ่ ตำบลเสนางคนิคม อำเภอเสนางคนิคม จังหวัดอำนาจเจริญ
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตรชั้นตรี
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดนาไร่ใหญ่ เจ้าคณะตำบลเสนางคนิคมเขต 4
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านโนนหนองผืน อำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. ที่วัด ตำบล อำเภอจังหวัด อุปัชฌาย์ชื่อ
 อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2515 ที่วัดโพธิ์ศรีทาราม ตำบลคำไผ่ อำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร
 อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูปัญญาพร
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
มัธยมศึกษาตอนปลาย นักรรรมชั้นเอก	โรงเรียนเสนางคนิคม	
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดนาไร่ใหญ่
 - 2) เป็นเจ้าคณะตำบลเสนางคนิคม
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) เป็นผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์
 - 2) เป็นผู้อำนวยการศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดนาไร่ใหญ่
 - 3) เป็นผู้อำนวยการศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดโคกกลาง
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นกรรมการพระธรรมทูตของอำเภอเสนางคนิคม
 - 2) เป็นสมาชิกองค์การพระผู้บำเพ็ญตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ช่วยเหลือผู้ยากไร้กลารเลพิตทุกชนิด
 - 2) จัดตั้งกองทุนการศึกษาศูนย์พุทธศาสนาวันอาทิตย์
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) เป็นประธานสร้างศาลาการเปรียญวัดนาไร่ใหญ่
 - 2) เป็นประธานสร้างอุโบสถวัดนาเวียง
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - 1) จัดการอบรมผู้ติดยาเสพติดร่วมกับสาธารณสุข อำเภอเสนางคนิคม

2) แนะนำให้เยาวชนทำการเกษตรพอเพียง เลี้ยงไก่ และเลี้ยงปลาในกระชัง

14. โครงการหลักและทำต่อเบื้อง

1) ตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณสนับสนุนทางราชการ

2) ขาดบุคลากรที่จะมาบริหารงาน

3) ขาดสื่อการเรียนการสอน

16. ข้อเสนอแนะ

อยากจัดให้มีงบประมาณสนับสนุนในการทำงานของประชาชน

ลงชื่อ ผู้กรอก

()

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระครูวรกิตติพัฒน์ ฉายา วรโท อายุ 51 ปี / พรรษา 28
2. สังกัดวัดค้อบอน ตำบล บอน อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณะศักดิ์ พระครูสัญญาบัตรชั้นตรี
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะตำบล
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านค้อบอน ตำบลโนนกาเด็น อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2515 ที่วัดบ้านค้อบอน ตำบลบอน อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
 อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูศีลสุนทร
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ปริญญาตรี	มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเขตอุบลราชธานี	2543
นักธรรมชั้นเอก		2521

8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าคณะตำบลบอน
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) จัดการเรียนการสอนให้แก่พระภิกษุสามเณร
 - 2) เป็นเจ้าสำนักเรียนศาสนศึกษา
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) จัดอบรมสั่งสอนพระภิกษุสามเณรในเขตปกครอง
 - 2) อบรมสั่งสอนแก่เยาวชนภายในเขตตำบล
 - 3) ทำกิจกรรมในด้านศาสนา เช่น ฝึกสมาธิเดินจงกรม
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) จัดหาทุนการศึกษาแก่นักเรียน
 - 2) สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ปกครอง
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) สร้างอุโบสถวัดค้อบอน
13. งานด้านการแก้ไขปัญหাসังคม
 - 1) อบรมสั่งสอนแก่เด็กผู้ติดยาเสพติดภายในเขตตำบล
14. โครงการหลักและทำต่อเบื้อง
 - 1)
15. อุปสรรคในการดำเนินงาน
 - 1) ไม่ได้ได้รับความสนใจจากญาติโยมเท่าที่ควร

16. ข้อเสนอแนะ

อยากให้ทางองค์กรของเรามีเพื่อให้พระองค์ฯได้จัดกิจกรรมต่อเนื่องทุกปี

จงชื่อ ฝึกสอน

(.....)

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระปลัดสง่า ฉายา เศษปัญโญ อายุ 50 ปี / พรรษา 27
2. สังฆัดวัดอินทาราม ตำบลกามบิน อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณ ศักดิ์
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส เจ้าคณะตำบลกามบิน
5. ภูมิลำเนาเดิม 23/5 ตำบลกามบิน อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2517 ที่วัดอินทาราม ตำบลกามบิน อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูบุญญสารวิสุทธิ
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนบ้านหัวดอนกามบิน	2506
นักธรรมชั้นตรี	วัดอินทาราม	2519
นักธรรมชั้นโท	วัดอินทาราม	2518
นักธรรมชั้นเอก	วัดอินทาราม	2521

8. งานด้านการปกครอง

- 1) พ.ศ. 2526 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาส
- 2) พ.ศ. 2535 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะตำบลกามบิน

9. งานด้านการศึกษา

- 1) พ.ศ. 2522 เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมประจำสำนักศาสนศึกษาวัดอินทาราม
- 2) พ.ศ. 2524 ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจธรรมสนามหลวงแผนกนักธรรม
- 3) พ.ศ. 2524 ได้รับตราตั้งเป็นครูสอนพระปริยัติธรรม

10. งานด้านการเผยแผ่

- 1) เป็นพระวิทยากรอบรมคุณธรรมจริยธรรม โครงการแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง
- 2) เป็นพระธรรมทูตประจำอำเภอกุดข้าวปุ้น

11. งานด้านสังคมสงเคราะห์

- 1) จัดกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุทั้งอำเภอกุดข้าวปุ้น
- 2) มอบผ้าห่ม - เสื้อกันหนาว แก่ผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมดูแล - สงเคราะห์ผู้ติดเชื่อ
- 3) มอบเงินสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ยากจน
- 4) จัดกิจกรรม อบรมผู้รับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพทุกเดือน

12. งานด้านสาธารณูปการ

- 1) พ.ศ. 2525 ได้รับมอบหมายธุระจากเจ้าอาวาสสร้างศาลาการเปรียญ
- 2) พ.ศ. 2542 ได้เป็นผู้ดูแลการสร้างกุฏิทรงไทยแทนเจ้าอาวาส
- 3) พ.ศ. 2543 ได้เป็นผู้ดูแลการสร้างเมรุเผาศพแทนเจ้าอาวาส
- 4) พ.ศ. 2544 ได้เป็นผู้ดูแลปฏิสังขรณ์กุฏิ หนึ่งหลัง

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม

- 1) จัดอบรมผู้ศรัทธาเขตเขตติต แนะนำทางออกที่ดีให้
- 2) เป็นที่ปรึกษาของกรรมการหมู่บ้าน - โรงเรียน - วัดมณธรรมประจำอำเภอ

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

- 1) บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเป็นประจำทุกปี
- 2) ชมรมผู้สูงอายุรวมทั้งอำเภอทุกตำบล
- 3) จัดศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ภายในวัดอินทาราม
- 4) มอบทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนผู้เรียนดีแต่ขาดเงิน

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) งบประมาณในการจัดงานต่างๆ ไม่เพียงพอ เพราะไม่มีงบประมาณสนับสนุน
- 2) ยานพาหนะในการใช้ในงาน - ประสานงาน - ดำเนินงาน ไม่พอ

16. ข้อเสนอแนะ

ถ้าบุคคลใดมีส่วนเป็นผู้เกี่ยวข้องในด้านที่กล่าวมาควรให้การสนับสนุน ด้วยการจัดสรรงบประมาณบำรุงโครงการไม่ควรทอดทิ้งงานด้านส่วนรวม ควรจะมองเห็นความสำคัญของผู้จัดงานรับผิดชอบงาน ไม่ปล่อยทิ้งเดียวดายนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ลงชื่อผู้กรอก

()

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา
องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระครูอุดมบุญญาภรณ์ ฉายา กตปุญโญ อายุ 45 ปี / พรรษา 25
2. สังกัดวัด ธรรมิกาวาส ตำบลห้วยข่า อำเภอขุนศรี จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ พระครูสัญญาบัตร จ.ต. ชั้นโท
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าคณะตำบลห้วยข่า
5. ภูมิลำเนาเดิม 23 หมู่ 9 ตำบลบัวงาม อำเภอขุนศรี จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อปี พ.ศ 2517 ที่วัดอมรินทาราม ตำบลบัวงาม อำเภอขุนศรี จังหวัดอุบลราชธานี
อุปสมายชื่อ พระครูศิริสัจคุณ
- อุปสมบท เมื่อปี พ.ศ 2518 ที่วัดศรีมงคล ตำบลบัวงาม อำเภอขุนศรี จังหวัดอุบลราชธานี
อุปสมายชื่อ เจ้าอธิการเลียบ ชนิดโก
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
มัธยมศึกษาปีที่ ๐	โรงเรียนอุบลวิทยากร	2528
นักธรรมเอก	สำนักเรียนวัดลำนารายณ์	2524
พม.	กองส่งเสริมวิทยฐานะครูกรมการฝึกหัดครู	2532
พร.บ.	ม.จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยวิทยาเขตอุบลฯ	2542
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดธรรมิกาวาส
 - 2) เจ้าคณะตำบลห้วยข่า
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) ครูสอนธรรมจริยธรรมนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสมพรรัตน์
 - 2) ผู้บริหารศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดธรรมิกาวาส
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) อบรมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสมพรรัตน์
 - 2) อบรมวิปัสณากรรมฐานงานอุปสมบท บรรชาสามเณรภาคฤดูร้อนประจำปี อำเภอขุนศรี
 - 3) พระธรรมทูตเฉพาะกิจ อำเภอขุนศรี
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) รักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ดื่มยาสมุนไพร
 - 2) ตั้งธนาคารหมู่บ้านห้วยข่าที่วัดธรรมิกาวาส เพื่อออมทรัพย์
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) นำประชาชนซ่อมสะพานห้วยลูป ตำบลโพนดัด

2) นำประชาชนสร้างห้องสมุดโรงเรียนห้วยซำ

3) สร้างทำนบกั้นน้ำลำห้วยห้วยหิน 1 แห่ง

4) ซ่อมฝายน้ำล้น 1 แห่ง

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1) ตั้งกองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุ

2) อบรมนักเรียน โรงเรียนห้วยซำพิทยาคมปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

1) ธนาคารหมู่บ้านห้วยซำ

2) กองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุ

3) นำบัตรรักษาผู้ติดยาเสพติด

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) สมาชิกยังขาดการร่วมมือ ความเสียสละเพื่อส่วนรวม

2) งบประมาณสนับสนุนมีน้อย

16. ข้อเสนอแนะ

อบรมสมาชิก และสร้างความเข้าใจให้กับสมาชิก และมีงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอ

ลงชื่อผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระประภากรรัตนคุณ ฉายา ปภาโกโร อายุ 57 ปี / พรรษา 24
2. สังกัดวัด รมณีย์กุฎาราม ตำบล สารภี อำเภอ โพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดรมณีย์กุฎาราม
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านภูเวียง ตำบลสารภี อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2520 ที่วัดรมณีย์กุฎาราม ตำบลสารภี อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูชิรธรรมภรณ์
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	ท.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนบ้านคำกลาง	2514
มัธยมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนนาตาลอุดมศึกษา	2542
นักธรรมชั้นตรี	วัดรมณีย์กุฎาราม	2525
นักธรรมชั้นโท	วัดมหานาราม	2529
นักธรรมชั้นเอก	วัดมหานาราม	2530

8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดรมณีย์กุฎาราม
9. งานด้านการศึกษา
 - 1)
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) ได้มีการจัดอบรมการจัดบรรพชาตามเนรภาคฤดูร้อน
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) สนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียน
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) สร้างศาลาประจำหมู่บ้าน
 - 2) ตัดถนนตามหมู่บ้านต่างๆ ในเขตตำบลสารภี
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม
 - 1)
14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง
 - 1) บรรพชาเนรภาคฤดูร้อนทุกปี

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณที่ดำเนินงาน

16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ ผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

.....

.....

.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนาองค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อานาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระครูกิตติวิบูลธรรม ฉายา กิตติสาโร อายุ 47 ปี / พรรษา 21
2. สังกัดวัด เข้มใต้ ตำบล บ้านเขม อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณะศักดิ์ พระครูสัญญาบัตรชั้นตรี
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดเขมใต้
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านเขมใต้ ตำบลบ้านเขม อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี
6. อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2522 ที่วัดศีลวิสุทธิาราม ตำบลอ่างศิลา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูสิริสังฆคุณ
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
มัธยมศึกษาปีที่ 3	การศึกษานอกโรงเรียนอุบลราชธานี	2539
นักธรรมชั้นเอก	วัดเขมใต้	2525
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) พ.ศ. 2527 ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดเขมใต้
 - 2) พ.ศ. 2543 ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษาการเจ้าคณะตำบลบ้านเขม
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) ส่งเสริมให้ภิกษุสามเณรศึกษาปริยัติธรรม นักธรรมชั้น ตรี , โท , เอก และอักษรไทยโบราณ (อักษรธรรม)
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) ได้มีการจัดอบรมธรรมให้ประชาชนในวันสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญของชาติ
 - 2) จัดเทศน์สามัคคีหมั่นเวียนทุกหมู่บ้านในเขตปกครอง
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) จัดหาทุนลงเคราะห์ผู้สูงอายุ
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) เป็นประธานสร้างอุโบสถเอนกประสงค์ตลอดทั้งบูรณะปฏิสังขรณ์กุฏิสงฆ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - 1)
14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง
 - 1) บรรพชาเณรภาคฤดูร้อนทุกปี
 - 2) โครงการปลูกป่าชุมชน
15. อุปสรรคในการดำเนินงาน
 - 1) ขาดงบประมาณที่ดำเนินงาน
16. ข้อเสนอแนะ

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม –
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนาจเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระวิมลยศักดิ์ วิชา รกชิตกรมโม อายุ 43 ปี / พรรษา 20
2. สังกัดวัด ม่วงสามสิบ ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
3. สมณศักดิ์ -----
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ รองเจ้าอาวาสวัดม่วงสามสิบ
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านหนองเมือง ตำบลหนองเมือง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. ที่วัด ตำบล อำเภอ จังหวัด อุปัชฌาย์ชื่อ
อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2524 ที่วัดหนองเมือง ตำบลหนองเมือง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูโสภณสีลสังวร
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนราษฎร์ร่วมราษฎร์	2509
มัธยมศึกษา	สำนักศาสนาศึกษาวัดหนองเมือง	2526
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) รองเจ้าอาวาสม่วงสามสิบ
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) อบรมนักเรียนนักศึกษา ตำรวจ ทหาร พ่อค้า ประชาชนทั่วไป
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) เป็นวิทยากรอบรม
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) จัดทุนการศึกษาให้เด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส และจัดกองทุนผู้ยากลำบากซึ่งได้รับการสนับสนุนจากโครงการจัดสวัสดิการชุมชนเร่งด่วน SIF (เมนู 5)
12. งานด้านสาธารณูปการ
13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม
 - 1) อบรมตั้งกลุ่มสังฆะระดมทรัพย์แก่หมู่บ้านต่างๆ
 - 2) ส่งเสริมการทำหัวเชื้อปุ๋ยจุลินทรีย์
14. โครงการหลักและทำต่อเบื้อง
 - 1) ศึกษาและปฏิบัติธรรมวินัย สั่งสอนประชาชน
 - 2) ตั้งกลุ่มสังฆะระดมทรัพย์
 - 3) ตั้งกลุ่มส่งเสริมอาชีพ เช่น การจักสาน ทำดอกไม้จันทร์
 - 4) โครงการทำปุ๋ยจุลินทรีย์
15. อุปสรรคในการดำเนินงาน
16. ข้อเสนอแนะ

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อำนวยเจริญ

รูป

1. ชื่อ พระอธิการบัวพันธ์ ฉายา ฉาวโร อายุ 43 ปี / พรรษา 20
2. สังกัดวัด ม่วงสวาสดี ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
3. สมณศักดิ์ พระครูปฐมโสตถิธรรม
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดม่วงสวาสดี
5. ภูมิลำเนาเดิม บ้านม่วงสวาสดี ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ. 2523 ที่วัดบูรพา ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูอุดมวิহারกิจ
- อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ. 2523 ที่วัดบูรพา ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
อุปัชฌาย์ชื่อ พระครูอุดมวิহারกิจ
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ประถมปีที่ 4	โรงเรียนบ้านม่วงสวาสดี	2511
มัธยมศึกษาชั้นตรี		2525
มัธยมศึกษาชั้นโท		2527
มัธยมศึกษาชั้นเอก		2530
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดม่วงสวาสดีเมื่อ พ.ศ. 2528
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) 2529 ได้รับตราตั้งเป็นครูสอนพระปริยัติธรรม
 - 2) 2537 ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดม่วงสวาสดี
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) 2538 ได้เข้าอบรมพระองค์การผู้นำพัฒนาแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง
 - 2) 2539 ได้ออกปฏิบัติงานร่วมกับโครงการธรรมสังฆจรเฉลิมพระเกียรติในเขตจังหวัดอุบลราชธานี -
อำนาจเจริญ การปฏิบัติงานได้ผลเป็นที่พอใจได้ ได้เผยแผ่พระธรรมไปตามอำเภอและหมู่บ้านต่างๆ
จนได้รับ
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ให้ทุกการศึกษาแก่นักเรียนเป็นเวลา 11 ปี
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) ร่วมสร้างพระอุโบสถวัดหนองบอนแดง , วัดบ่อทองเจริญราษฎร์ จังหวัดชลบุรี และวัดมาศรีนวล
จังหวัดอุบลราชธานี

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาสังคม -----

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง -----

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน -----

1) ขาดงบประมาณสนับสนุนกลุ่ม

16. ข้อเสนอแนะ -----

ลงชื่อผู้กรอก

(.....)

...../...../.....

นางสาว.....

ผู้ช่วย

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

นาง.....

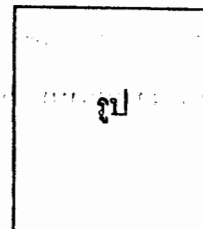
นาง.....

นาง.....

นาง.....

ทำเนียบพระสงฆ์นักพัฒนา

**องค์การพระผู้นำพัฒนาตามอุดมการณ์ แผ่นดินธรรม -
แผ่นดินทอง จังหวัดอุบลราชธานี - อานางเจริญ**

1. ชื่อ พระสยาม ฉายา อุตตโม อายุ 39 ปี / พรรษา 17
2. สังกัดวัด โพธิ์ศิลา ตำบลเปือย อำเภอสิมอำนาจ จังหวัดอานางเจริญ
3. สมณศักดิ์ พระครูอุดมโพธิกิจ
4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดโพธิ์ศิลา
5. ภูมิลาเนาเดิม 8 หมู่ 6 ตำบลเปือย อำเภอสิมอำนาจ จังหวัดอานางเจริญ
6. บรรพชา เมื่อ ปี พ.ศ 2527 ที่วัดโพธิ์ศิลา ตำบลเปือย อำเภอสิมอำนาจ จังหวัดอานางเจริญ
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูวัฒนคุณพิทักษ์
- อุปสมบท เมื่อ ปี พ.ศ 2527 ที่วัดโพธิ์ศิลา ตำบลเปือย อำเภอสิมอำนาจ จังหวัดอานางเจริญ
อุปชฌาย์ชื่อ พระครูวัฒนคุณพิทักษ์
7. วุฒิทางการศึกษา (ทางโลก และทางธรรม)

ระดับ	สถานศึกษา	พ.ศ.
ม.ศ. 3	โรงเรียนอานางเจริญ	2517
ม. 6	ก.ศ.บ อานางเจริญ	2540

นักธรรมเอก
8. งานด้านการปกครอง
 - 1) เจ้าอาวาสวัดโพธิ์ศิลา
 - 2) เลขานุการเจ้าคณะอำเภอสิมอำนาจ
9. งานด้านการศึกษา
 - 1) ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์
 - 2) เจ้าสำนักศาสนศึกษาปริยัติธรรมแผนกธรรม
10. งานด้านการเผยแผ่
 - 1) พระธรรมทูตอำเภอสิมอำนาจ
 - 2) พระธรรมทายาท
 - 3) พระวิทยากรอบรมจริยธรรม อำเภอสิมอำนาจ
11. งานด้านสังคมสงเคราะห์
 - 1) ทุนการศึกษานักเรียนวันอาทิตย์ ปีละ 18 ทุนๆ 1,000 บาท
 - 2) ศูนย์ข้อมูลกลุ่มสังคมะสะสมทรัพย์
 - 3) โครงการอาหารกลางวันนักเรียน
12. งานด้านสาธารณูปการ
 - 1) สร้างพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2) สร้างห้องสมุดวัด

13. งานด้านการแก้ไขปัญหาดังคม

1) ตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์

2) โครงการธรรมป้องกันยาเสพติด

3) โครงการธนาคารข้าว

4) โครงการอบรมจิตภาวะผู้สูงอายุ

14. โครงการหลักและทำต่อเนื่อง

1) โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน

2) โครงการปฏิบัติธรรมวันสำคัญทางศาสนา

3) โครงการตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์

15. อุปสรรคในการดำเนินงาน

1) งบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอ

2) ขาดบุคลากรที่เข้มแข็ง

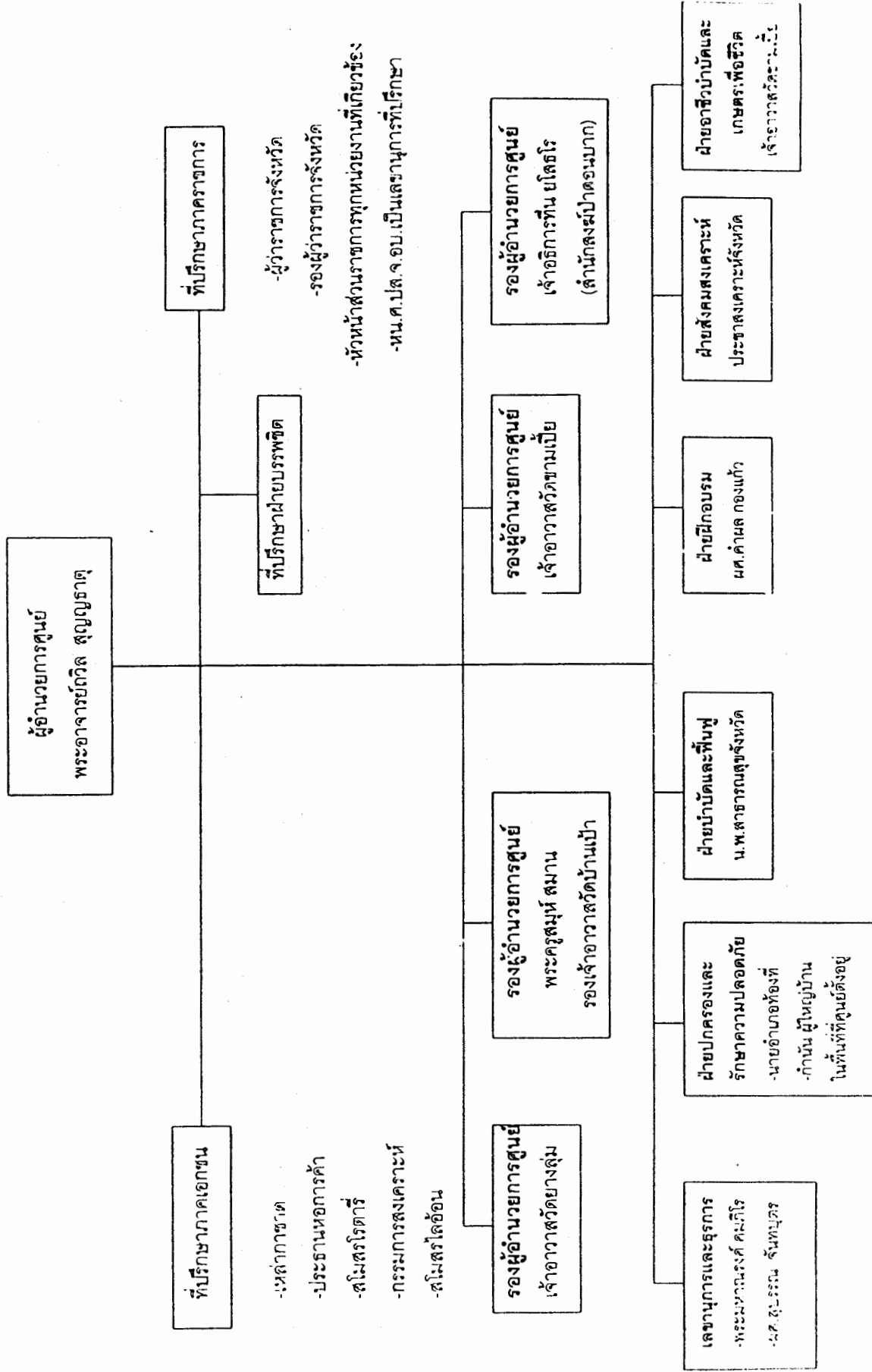
16. ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อผู้กรอก

()

...../...../.....

โครงสร้างศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต ตามโครงการสร้างชีวิตใหม่ภายในหลวง

ภาคผนวก (1)

รายงานพระภิกษุเข้าร่วมประชุมสัมมนา การผลิตและการใช้สื่อการสอนวิชาพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ระหว่างวันที่ 21-26 สิงหาคม 2531

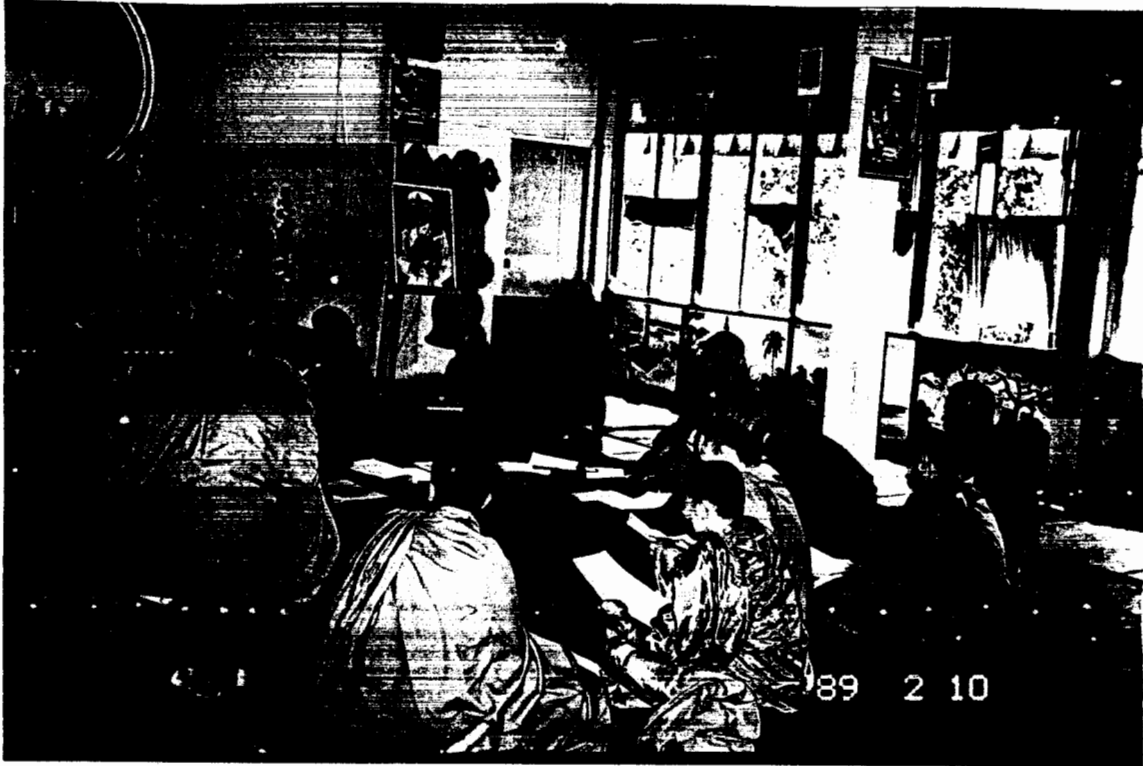
ณ หอประชุมใหญ่ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ ฉายา	อายุ	พรรษา	วุฒิ	ตำแหน่ง	วัด	ที่อยู่	หมายเหตุ
1	พระอธิการบอย สุเมโธ	41	6	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	บ้านตุม	ต.บ้านตุม อ.นาจะหลวย จ.อุบลฯ	
2	พระอธิการคล้าย วรโฑ	39	16	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	คอบอน	ต. โพนการเดิน อ.ลำโรง จ.อุบลฯ	
3	พระสมเดช สุมโน	31	10	น.ธ.เอก	ครูสอนปริยัติธรรม	หนองไฮ	ต.หนองไฮ อ.ลำโรง จ.อุบลฯ	
4	พระอธิการไพฑูริย์ ปิยธมฺโม	31	10	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	หนองสองห้อง	ต.ยางโพนภาพ อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ	
5	พระอุทัย อภิชาติ	30	9	น.ธ.เอก	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	บ้านคันท	ต.หนองเมือง อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ	
6	พระวิสัยศักดิ์ รักษิตมฺโม	30	8	น.ธ.เอก	รองเจ้าอาวาส	หนองเมือง	ต.หนองเมือง อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ	
7	พระสมุห์ทอง อากสฺสโร	42	22	น.ธ.เอก	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	ชัยยุตตมาราม	ต.ข้าวปุ้น อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลฯ	
8	พระสงค์ สุจิตฺโต	25	5	น.ธ.เอก ประโยค 1-2	-	บอขะแง	ต.หนองแก้ว อ.หัวตะพาน จ.อุบลฯ	
9	พระมหาจวี ญาณวโร	21	1	น.ธ.เอก ป.ธ. 4	-	บอขะแง	ต.หนองแก้ว อ.หัวตะพาน จ.อุบลฯ	
10	พระสัริ สิริโร	23	2	น.ธ.เอก ประโยค 1-2	-	บอขะแง	ต.หนองแก้ว อ.หัวตะพาน จ.อุบลฯ	
11	พระอธิการแก้ว ปภาโร	34	12	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	รมณีย์ภูฎาราม	ต.สารภี อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลฯ	
12	พระเสียม อภิชาติ	29	6	น.ธ.เอก	-	พุทธนิมิตร์	ต.สองคอน อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลฯ	
13	พระคำผล ภาโว	26	3	น.ธ.โท	รักษาการเจ้าอาวาส	ใหม่ช้อยเก่า	ต.สิริเข็ญ อ.น้ำยืน จ.อุบลฯ	
14	พระอธิการรงค์ กลยาโณ	36	9	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	คำไฮ	ต.ธาตุน้อย อ.เซื่องโน จ.อุบลฯ	
15	พระบัวแดง ปนฺทิตโต	29	6	น.ธ.เอก	-	ม่วงโค่น	ต.ตาลชุม อ.ตามสุข จ.อุบลฯ	
16	พระครูสุวัฒนธรรมพิบูลย์	58	38	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	เจริญทัศน์	ต.ฝางคำ อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลฯ	
17	พระครูโสภณเวริยกิจ	42	22	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	ปากว	ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย จ.อุบลฯ	
18	พระอธิการสุเวท ปสนฺโน	31	11	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	โพหนอง	ต.โพหนอง อ.เสนางคนิคม จ.อุบลฯ	
19	พระอธิการจันดี ปญญาโร	35	10	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	นาหนองใหญ่	ต.ไร่สีสุก อ.เสนางคนิคม จ.อุบลฯ	
20	พระอธิการพุทธา ฐิตปุญโญ	37	17	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	นาไร่ใหญ่	ต.นาเวียง อ.เสนางคนิคม จ.อุบลฯ	

ลำดับที่	ชื่อ ฉายา	อายุ	พรรษา	วุฒิ	ตำแหน่ง	วัด	ที่อยู่	หมายเหตุ
21	พระเนธี ธมฺมธโร	32	6	น.ธ.เอก	รักษากรเจ้าอาวาส	เวฬุวัน	ต.ไผ่ใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลราชธานี	
22	พระปลัดสง่า เทพบุญโญ	38	13	น.ธ.เอก	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	อินทราคม	ต.กาบิน อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี	
23	พระประสาน โกวิท	28	8	น.ธ.เอก	รักษากรเจ้าอาวาส	สมพรรัตน	ต.หนองสะโน อ.มุกดาหาร จ.อุบลราชธานี	
24	พระอธิการเตียง อินทบุญโญ	44	16	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	โกศลนิवास	ต.โพนงาม อ.มุกดาหาร จ.อุบลราชธานี	
25	พระอนันต์ ปโยโต	42	21	น.ธ.เอก	รองเจ้าคณะตำบล	ลำโรงใหญ่	ต.ลำโรง อ.ตาลชุม จ.อุบลราชธานี	
26	พระเกษม เขมบุญโญ	26	6	น.ธ.เอก	ครูสอนปริยัติธรรม	ลำโรงใหญ่	ต.ลำโรง อ.ตาลชุม จ.อุบลราชธานี	
27	พระสวัสดิ์ สมปโน	36	15	น.ธ.เอก	ครูสอนปริยัติธรรม	วิเวการาม	ต.โพธิ์ไทร อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี	
28	พระสง่า จตฺตสลฺโล	27	7	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	บ้านนาสีดา	ต.ชานุมาน อ.ชานุมาน จ.อุบลราชธานี	
29	พระครูพิจารณคานคุณ	57	37	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	เขื่อนนอก	ต.นาจิก เขต 1 อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลราชธานี	
30	พระคำพันธ์ ธมฺมาโร	27	7	น.ธ.เอก	ลูกวัด	สารพัดนึก	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
31	สามเณรสุรา โพธิ์หนา	19	-	น.ธ.ตรี	ลูกวัด	มหาวนาราม	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
32	พระบัวแดง ปญฺตีโต	29	6	น.ธ.เอก	-	ม่วงโตน	ต.ตาลชุม อ.ตาลชุม จ.อุบลราชธานี	
33	พระมหานิมิตร สุวฑฺฒโน	28	8	น.ธ.เอก ป.ธ. 5	เลขานุการ ร.ร.พ.อ.	ศรีมงคลใต้	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
34	พระหนูคาย วชิรญาโณ	25	6	น.ธ.เอก	เลขานุการเจ้าคณะอำเภอ	มัทธมิกาวาส	ต.ดอนตาล อ.ดอนตาล จ.อุบลราชธานี	
35	พระครูปลัดทองดี สุวณฺโณ	55	17	น.ธ.เอก	รักษากรเจ้าคณะตำบล	โคกกอง	ต.โคกกอง อ.ลำโรง จ.อุบลราชธานี	
36	พระครูอุดมพล ภาทธมฺโม	-	1	น.ธ.เอก	-	บุปผาวลัย	ต.โขงเจียม อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี	
37	พระบุญกอง จนทธมฺโม	24	4	น.ธ.เอก	รักษากรเจ้าอาวาส	ห้วยไผ่	ต.ห้วยไผ่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี	
38	พระหนูสิน สุทฺถโนโต	33	10	น.ธ.เอก	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	สว่างคงคา	ต.หนองแสงใหญ่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี	
39	พระครูสุนทรสุตฺถิจ	44	23	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	ทุ่งศรีไค	ต.ชีทวน อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี	
40	พระทองพูล ดิग्ขปญฺโญ	28	8	น.ธ.เอก , พ.ม.	ครูสายผู้สอนจริยธรรม	ร.ร.บาลีสหិត	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
41	พระอธิการชาญวุฒิ อภิวิโส	38	18	ปก.ศ.สูง , พธ.บ.	เจ้าอาวาส	บ้านยางลุ่ม	ต.ไร่น้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
42	พระสมชาย กุลสโม	31	3	น.ธ.เอก พ.ม.	-	บ้านหนองกั้นเพล	ต.หนองกั้นเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
43	พระสังัด สุวิเจโก	56	3	น.ธ.โท	-	บ้านหนองกั้นเพล	ต.หนองกั้นเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
44	พระฉलय สิริปาโล	31	3	น.ธ.ตรี	-	บ้านหนองกั้นเพล	ต.หนองกั้นเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	

ลำดับที่	ชื่อ ฉายา	อายุ	พรรษา	วุฒิ	ตำแหน่ง	วัด	ที่อยู่	หมายเหตุ
45	พระรัฐพล สิริยาเมโ	28	2	น.ธ.ตรี	-	บ้านหนองกินเพล	ต.หนองกินเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
46	พระศุภมิตร สุภิมิตโต	22	2	น.ธ.ตรี	-	บ้านหนองกินเพล	ต.หนองกินเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
47	พระบุญทา บุญบุรีโร	22	2	น.ธ.ตรี	-	บ้านหนองกินเพล	ต.หนองกินเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
48	สามเณรฉลอม -	18	-	-	-	บ้านหนองกินเพล	ต.หนองกินเพล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
49	พระอธิการอ้วน ขนัตโร	54	33	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	วารีดุคม	ต.โพธิ์ศรี อ.พิบูลย์ จ.อุบลราชธานี	
50	พระทองแดง อุตตสนโต	33	12	น.ธ.เอก พธ.บ.	ครูสอน	มหาวนาราม	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
51	พระสมศรี ชีรวโร	24	2	น.ธ.โท	ครูสอน	บ้านปลาทู	ต.ยาง อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี	
52	พระสมเกียรติ อุตตมบุญโญ	25	5	น.ธ.เอก พ.ม.	ครูสอน	ป่าจันทร์หังษี	ต.ยาง อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี	
53	พระบัวลา อุตโตโม	21	1	น.ธ.ตรี	แทนเจ้าอาวาส	ภูพานสูง	ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี	
54	พระยศบาลี กิตตลาโร	34	10	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	เขมไต	ต.อ่างศิลา อ.พิบูลย์ จ.อุบลราชธานี	
55	พระอธิการสมชาย อจโล	33	8	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	กุดตากล้า	ต.สร้างถ่อ อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี	
56	พระอธิการสุพล สุบุญโญ	34	14	น.ธ.เอก พ.ม.พธ.บ.	เจ้าอาวาส	ศรีแสงทอง	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
57	พระสมุห์แย้ม สุมโน	39	18	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	แสนสุข	ต.โนนสมบุญ อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี	
58	พระปลัดดลชัย เตชธโร	47	17	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	โสกแสง	ต.โนนสมบุญ อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี	
59	พระครูมงคลวรวัฒน์	43	23	น.ธ.เอก	รองเจ้าคณะอำเภอ	เทพมงคล	ต.บุ่ง อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลราชธานี	
60	พระครูบุญเขตวิมล	55	35	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	ไร่	ต.ไร่ อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลราชธานี	
61	พระอธิการอำนาจ	36	10	น.ธ.โท	เจ้าอาวาส	หมากมาย	ต.กลาง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี	
62	พระอธิการสุบิน กิตติลาโร	43	23	น.ธ.เอก ป.ธ. 2	เจ้าคณะตำบล	ศรีบุญเรือง	ต.น้ำปลีก อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลราชธานี	
63	พระจตุรงค์ กิจกาโร	31	1	กต.บ.	ครู	เทพมงคล	ต.บุ่ง อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลราชธานี	
64	พระสมุห์ตมมาน วชิรญาโน	38	18	ม.ศ. 3	รองเจ้าอาวาส	บ้านเป้า	ต.เหล่าเสือโก้ก อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	
65	พระธีระชัย โกวิท	30	10	พ.ม.	ครูสอนปริยัติธรรม	วารินทราราม	ต.วารินชำราบ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี	
66	พระครูสิริธรรมากร	44	23	น.ธ.เอก	รองเจ้าคณะอำเภอ	ศิริโพธิ์ชัย	ต.บุ่ง อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี	
67	พระฉลาด -	52	31	น.ธ.เอก	รักษาการเจ้าอาวาส	นิคมเกษม	ต.เกษม อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี	
68	พระครูสุทธิพัฒนารณ	50	30	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	สุทธิกาวาส	ต.นาหวา อ.พนา จ.อุบลราชธานี	

ลำดับที่	ชื่อ ฉายา	อายุ	พรรษา	วุฒิ	ตำแหน่ง	วัด	ที่อยู่	หมายเหตุ
69	พระใบฎีกากาวัน สุ่มมโม	40	17	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	บุปผาราม	ต.หนองทันหัน อ.กุดชุมพูน จ.อุบลฯ	
70	พระอธิการคำภัก สุวณฺโณ	65	44	น.ธ.โท	เจ้าอาวาส	ศรีบุญญานิมิตร	ต.ห้วย อ.พนา จ.อุบลฯ	
71	พระปลัดพรพจน์ จันทสโร	34	14	น.ธ.เอก พธ.บ.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	ทุ่งศรีเมือง	ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.อุบลฯ	
72	พระสมชาย จันทวณฺโณ	22	2	น.ธ.เอก	-	ทุ่งศรีเมือง	ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.อุบลฯ	
73	พระอธิการเคนมา	44	24	น.ธ.เอก	เจ้าอาวาส	ทุ่งสว่าง	ต.จานสถาน อ.พนา จ.อุบลฯ	
74	พระมหาบุญเพ็ง	55	35	ป.ธ. 3 น.ธ. เอก	เจ้าคณะตำบล	อำนาจเจริญ	ต.บุ่ง อ.อำนาจเจริญ จ.อุบลฯ	
75	พระประมวล ทิปมโม	24	4	น.ธ.เอก	รองเจ้าอาวาส	ผาแก้วน้อย	ต.กุดลาด อ.เมือง จ.อุบลฯ	
76	สามเณรทองสุข นาคำ	17	-	น.ธ.ตรี	-	สารพัดนึก	ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.อุบลฯ	
77	พระราชนทร กุญญาสิโร	25	4	น.ธ.โท	รองเจ้าอาวาส	ศรีบุญเรือง	ต.สงยาง อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลฯ	
78	พระครูรัตนรังษีพิทักษ์	39	19	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	แก้วรังษี	ต.วาริน อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลฯ	
80	เจ้าอธิการชาญชัย วิสารโท	35	9	น.ธ.เอก	เจ้าคณะตำบล	มงคลสวรรค์	ต.เอือดใหญ่ อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลฯ	

ประชุมประจำเดือน ที่ภาคปรัชญาและศาสนา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

พระอาจารย์ถวิล สุญญธาดุ์ กับการพัฒนาชนบท

พระครูมงคลวรวัตร กับเสมาธรรมจักร พระสงฆ์ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา

โล่เกียรติคุณที่ได้รับ
(๑)

นำสามเณรภาคฤดูร้อนรถขคีไปยังจุดต่างๆ

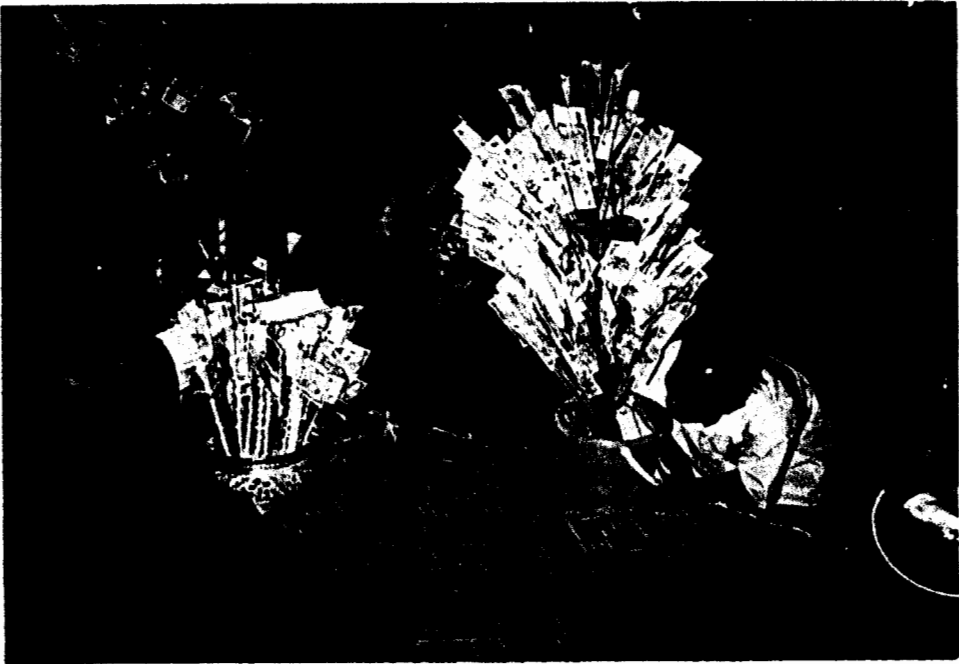
เป็นวิทยากรอบรมประชาชนตามโครงการแผ่นดินธรรม-แผ่นดินทอง

มอบพระพุทธรูปแด่ภิกษุณีไต้หวันที่ประเทศไต้หวัน

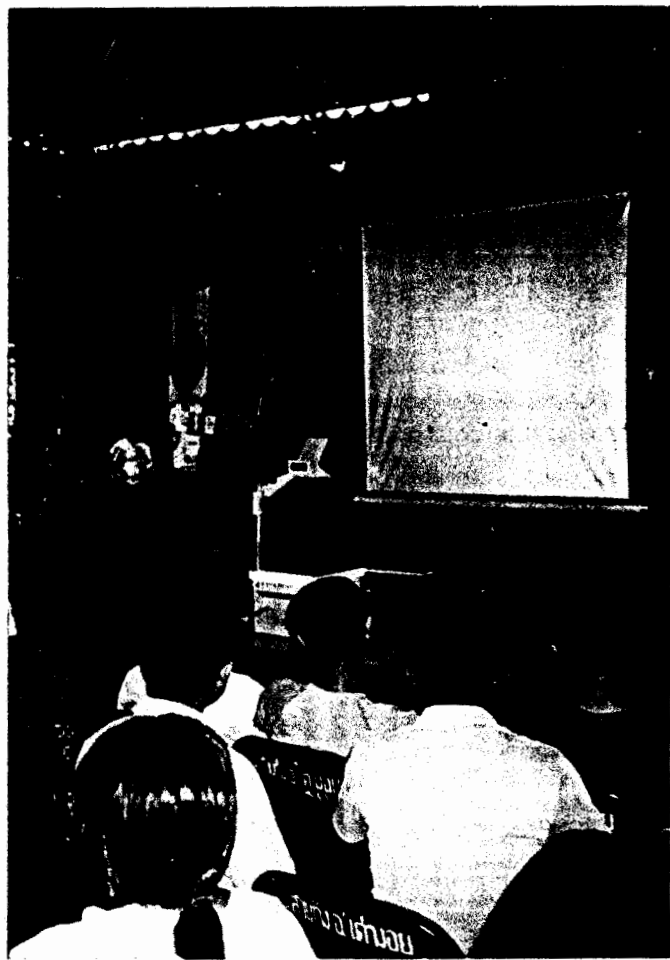

เยี่ยมพระสงฆ์ไต้หวัน

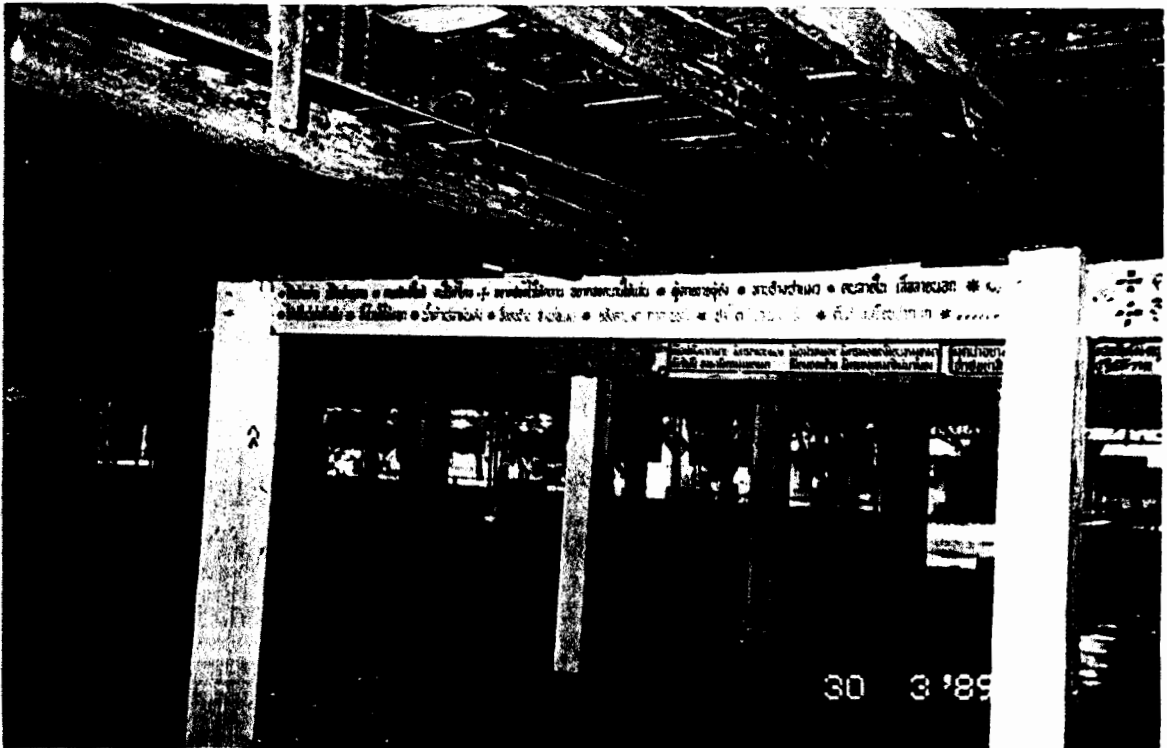
เทศกาลอบรมพัฒนาจิตใจเพื่อการพัฒนาชนบท

อบรมเรื่อง "อบายมุข" โดยใช้ภาพ "โล่งร้ว" เป็นสื่อการสอน

โครงการตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป

"ผูก" ทำการสอนสอนใจลูกมาสก-ลูกมาสิกา ที่มาทำบุญในวัด

(8)

นักเรียนโรงเรียนพระเทพศาสนาวัดอาทิตย์รังสรรค์บุรี

ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในวัด
(?)

"ธนาคารข้าว" สงเคราะห์ผู้ยากไร้

อาคารแถวทอง

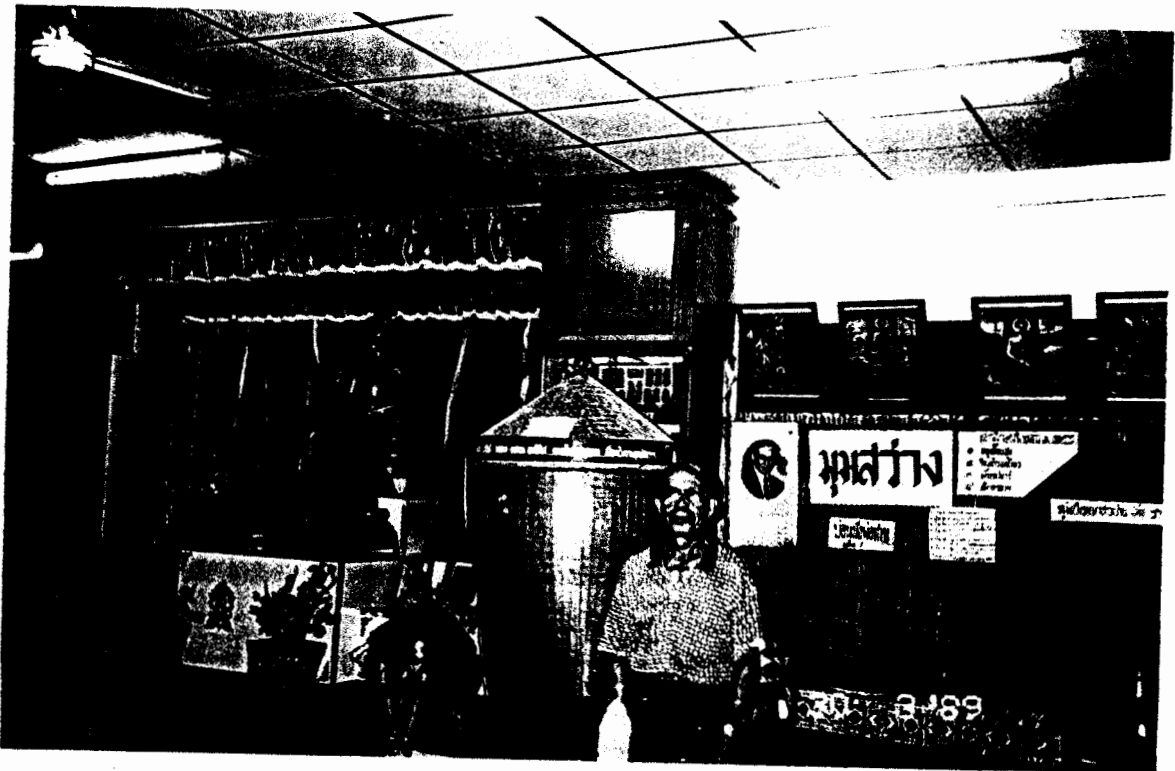
อุโบสถวัดเทพมงคล

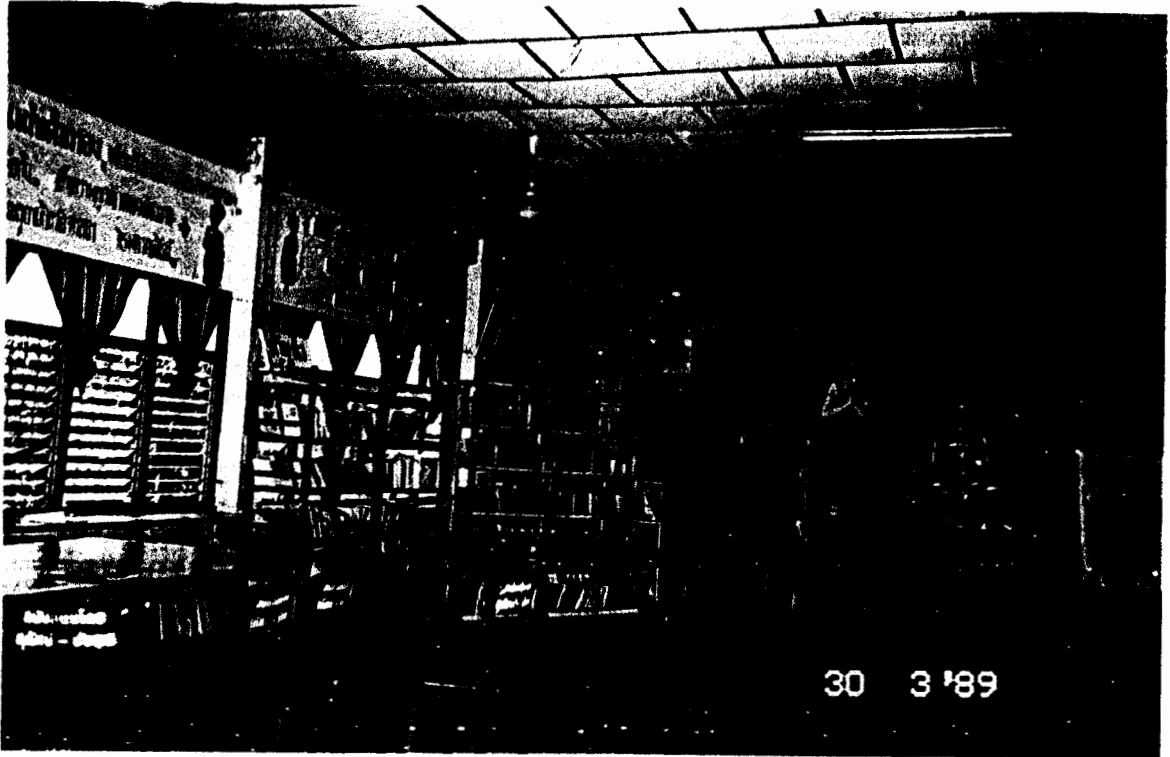
กรมการปกครอง

เรือนไทยอีสาน

ภายในพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านของวัด

ภายในห้องสมุดรัตนประทีป

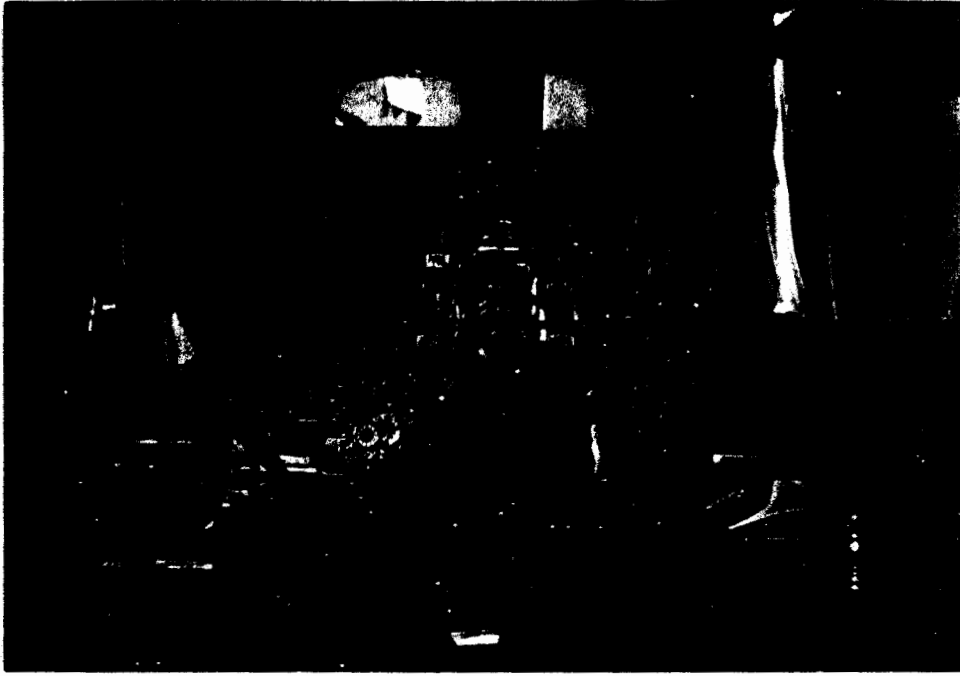
เขตสังกาวาสีในวัดเทพมงคล

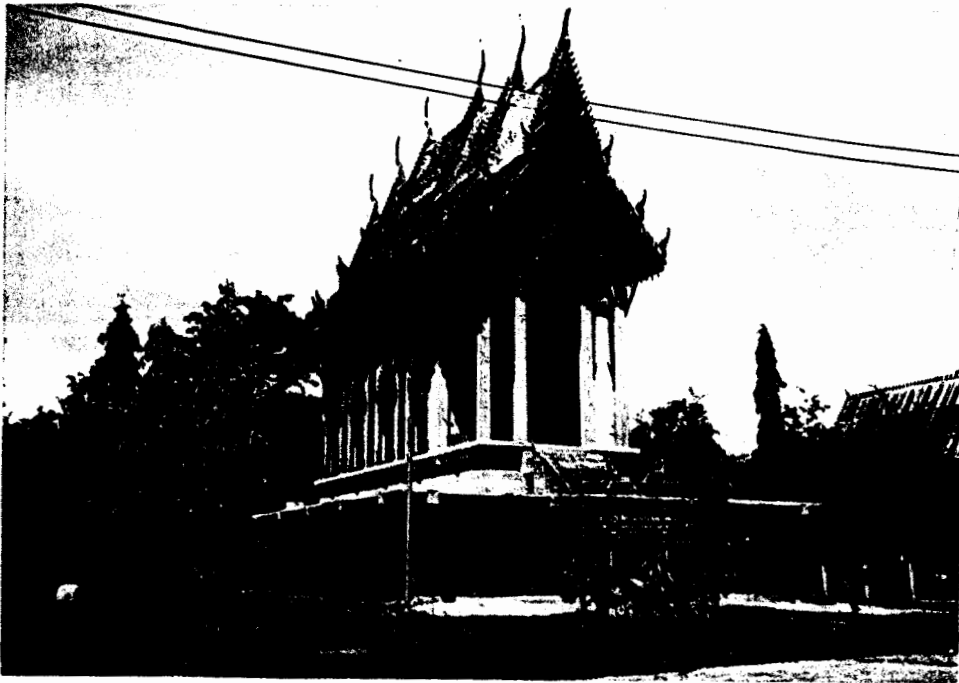
อุบาสิกาวัดเทพมงคล ชับร้อง สรภัญญะในวัด

งานมหกรรมบุญข้าวจี เจตีย์ข้าวเปลือก ผ้าป่าเสื่อผ้า

พระครูโสภณวิริยะกิจ วัดป่าแก้ว

โบสถ์ที่กำลังก่อสร้าง

บริเวณรอบวัด เต็มไปด้วยป่าไม้

ศาลาการเปรียญ

มอบทุนการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 25 ทุน
โรงเรียนนาจะหลวย โรงเรียนเดชอุดม จ.อุบลราชธานี

พระครูโสภณวิริยกิจ เป็นพิธีกรสอนการเดินจงกรมในคราวบำเพ็ญสมณธรรม
ที่วัดธาตุนครจอมทองวรวิหาร จ.เชียงใหม่ 1-7 พ.ค. 2540

มอบทุนส่วนตัวแก่คนชราผู้ทำประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน

มอบทุนการศึกษาพระภิกษุสามเณร ผู้ศึกษาแผนกธรรม-บาลี ที่ไปศึกษาต่อชั้นสูง

ผู้มีจิตศรัทธา ถวายปัจจัยร่วมตั้งทุนมูลนิธิโรงพยาบาลชุมชนนาคะหวาย

มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนชั้นประถมโรงเรียนป่าแก้ว

สาธิตใส่บาตรให้ชาวบ้านดูเป็นตัวอย่าง

สอนวิธีเดินจงกรมในการปฏิบัติธรรมกัมมัฏฐาน

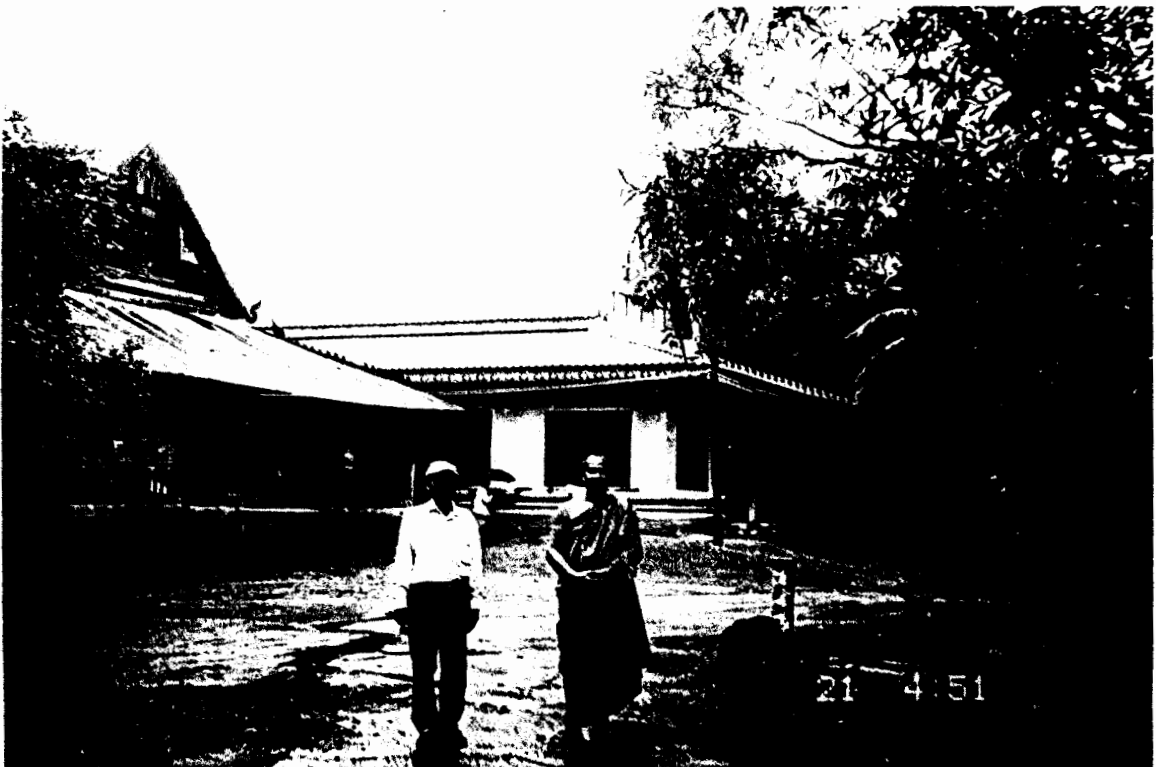
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์

ศาลาการเปรียญ วัดป่าจันทรงศรี

อุโบสถวัดป่าจันทรงษ์

ศาลาการเปรียญหลังใหม่และหลังเก่า

ชุมชนกับวัดร่วมมือกันอุปถัมภ์การศึกษาสงฆ์

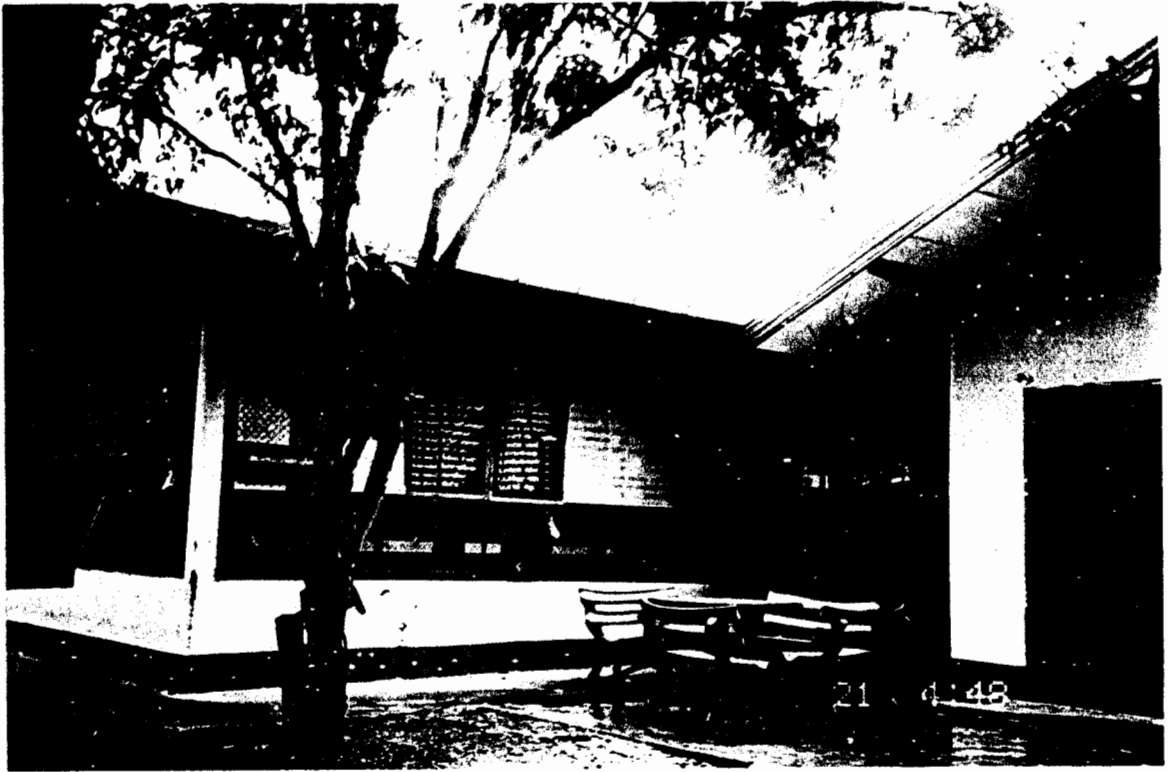
จัดภัตตาหารเพลถวายพระเณร

สามเณรที่มาศึกษาเล่าเรียน จันท์ตอาหารเพล

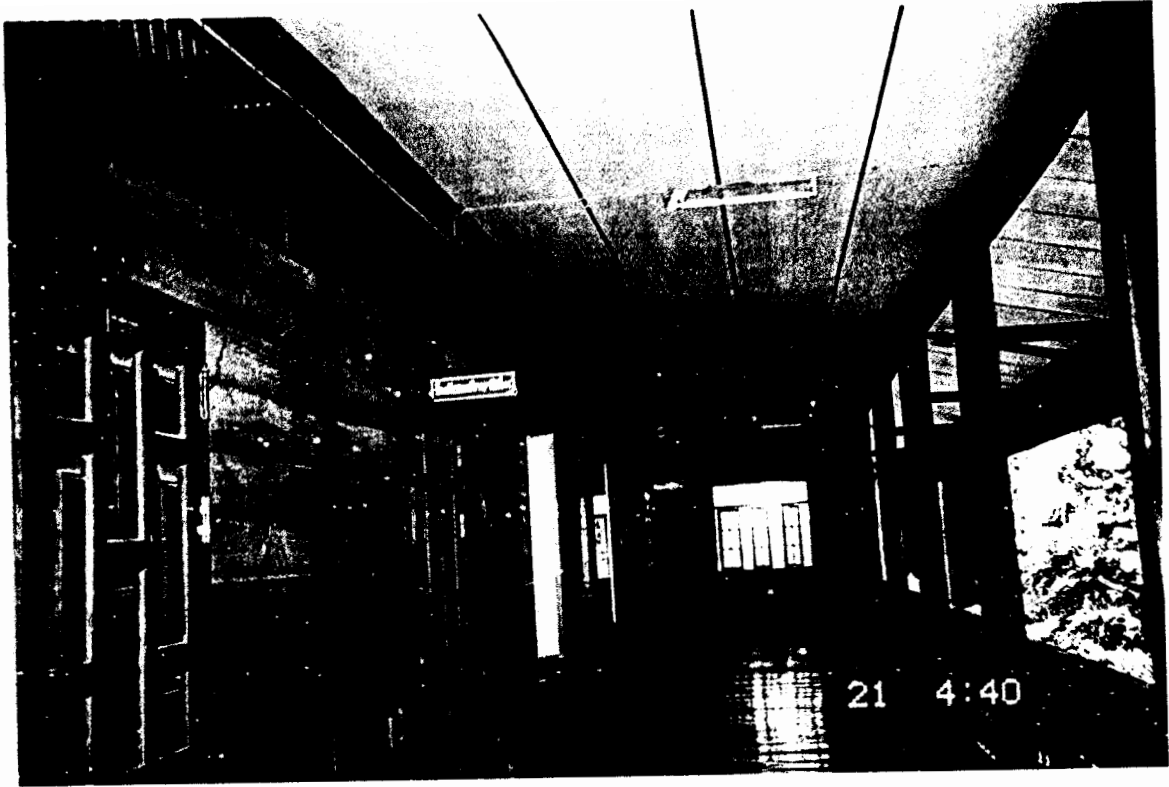
ทายกทายิกาและประชาชนมาทำบุญเลี้ยงเพล

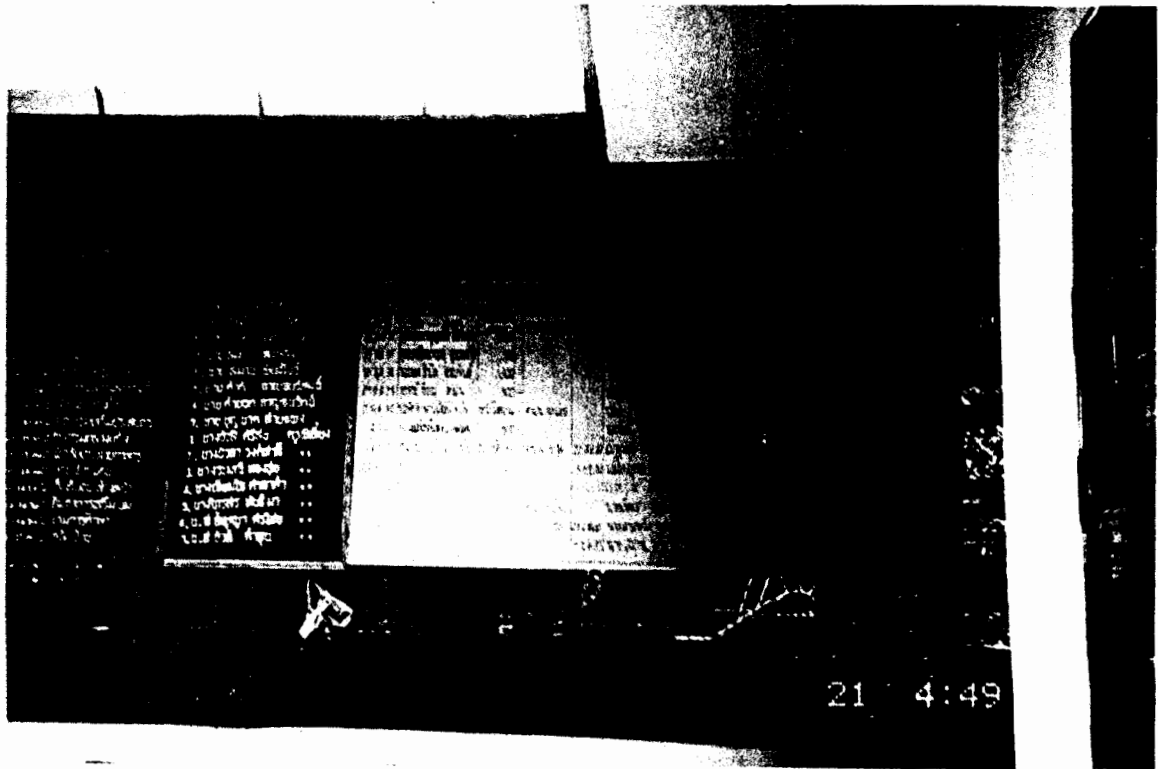
บริเวณรอบนอกศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์

บริเวณสนามเด็กเล่น

บริเวณชั้น 2 โรงเรียนปริยัติธรรมสามัญ "รังษีวิทยากร"

รายนามผู้บริจาคสร้างศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์

พระครูรังษีนวกิจ เจ้าอาวาสวัดป่าจันทร์บุรี อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี

พระครูรังษีนวกิจ และพระสมณะเกียรติ ครูใหญ่ โรงเรียนรังษีวิทยากร วัดป่าจันทรงษี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณิงนิตย์ จันทบุตร
ที่อยู่ 351-353 ถนนสุริยาตรี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
อายุ 51 ปี
คุณวุฒิ อม. (จุฬา) อม. (ศิลปากร)

ประสบการณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. คณะปฏิสังขรณ์การพระศาสนา : การเคลื่อนไหวของยุวสงฆ์ไทยรุ่นแรก พ.ศ. 2477 – 2487
โครงการตำราสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
2. สถานะและบทบาทของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย : จัดพิมพ์โดยกลุ่มประสานงานศาสนา
เพื่อสังคม (กศส) กทม. : หจก. ภาพพิมพ์, 2530.
3. พระพุทธศาสนาในจังหวัดอุบลราชธานีในสมัยปฏิรูปการปกครอง (พ.ศ. 2335 – 2453).
ศูนย์วิจัย วิทยาลัยครูอุบลราชธานี (เอกสารพิมพ์ดีด) , 2543.
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีเทคโนโลยีพื้นบ้านอุบลราชธานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี , 2543.
5. วิถีครอบครัวและชุมชน : กรณีชนเผ่ากุกลา บ้านโนนใหญ่ อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี , สำนัก
งานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ , 2542.
6. พระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาวิกฤตของสังคม : กรณีพระสงฆ์นักพัฒนาอุบลราชธานี –
อำนาจเจริญ, สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
7. ความสำเร็จในการปฏิบัติภารกิจของวัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี , สำนักงาน
การศึกษาแห่งชาติ.
8. ความสำเร็จในการปฏิบัติภารกิจของวัดป่านานาชาติ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี,สำนักงาน
การศึกษาแห่งชาติ.
9. แนวคิดทิศทางการศึกษาของคณะสงฆ์ไทย. ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากศูนย์พุทธศาสนศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2543.